మణ్ కొణ్డుమణ్డుణ్డు మణ్ణుమిழ்న్ద మాయనైన్ను
ఎణ్ణొ౯ణ్డాన్నె ఞ్జే యిరు. ౩౬.

అర్థము.— శిఱియార్ - అల్పులచేతతలపఁబడిన, పెరుమై - (దేవరవారి) మాహాత్మ్యము, శిఱితెన్ఱ్ - అల్పమగుటయందు, ఎయ్తుమ్ - చేరును; అఱియాదుమ్ - (కృత్యాకృత్యములను) ఎఱుఁగనివారును, తామ్ - తాము, అఱియారావర్ - తెలివిలేనివారేయగుదురు; ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జే - మనసా! అఱియామై - (ఎవ్వరికిని) తెలియకుండ, మణ్ - భూమిని, కొణ్డు - యాచించికైకొని, మణ్ -భూమిని, ఉణ్డు-అరగించి - మణ్ - భూమిని, ఉమిழ்న్ద - వెలుపలక్రక్కిన, మాయనైన్ను - ఆశ్చర్య గుణచేష్టితుఁడని, ఎణ్ణొ౯ణ్డు - తలఁచి, ఇరు-స్థిరముగానుండుము. ౩౬.

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తాఱాప్పాట్టు.— (శిఱియార్) భ్రమిప్పార్ భ్రమిక్కట్టార్. నీ ఇవ్వర్థత్తై బుద్ధిపణ్ణి యిరువెన్గిఱార్.

(శిఱియారిత్యాది) తాఙ్గళే శిఱియరాయిరున్దు వైత్తు త్తఙ్గళై చ్చొల్లుమ్పెరుమై స్వరూపత్తిలేనిఱ్కుమ్.(అఱియారిత్యాది) అవ్విడత్తిలే తమక్కు మిడైయిల్లై.(అఱియామైయిత్యాది) నెఞ్జే! నీ పెరియార్ కోటియిలేయిరు.«పేరాళన్ పేరోతుమ్పెరియోరై''ఎన్నుమ్పడి యొరువనోవెన్గిఱతు. «మాశుచః'' ఎన్నుమ్పడియే. ౩౬.

అరు.—ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు.—భ్రమిక్కై - విషయఙ్గళిలుమ్ దేవతాన్తరఙ్గళిలుమ్, ఇరణ్డుక్కు మనుగుణమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తాఙ్గళేయిత్యాద). దేవతాన్తరమాన బ్రహ్మాదికళ్ అహఙ్కారత్తాలే పార్ప్పారై ప్పోలే పెరుక్కనినైత్తిరున్దాలుమ్, క్షేత్రజ్ఞరుమాయ్ అతఏవకర్మవశ్యరుమాన తఙ్గళ్ స్వరూపత్తిలే నిఱ్కుమెన్నపడి. విషయఙ్గళానపోతు దేహాత్మాభిమానికళాయ్ తఙ్గళైయుమ్ విషయఙ్గళైయుమ్ పోరప్పొలియప్పెరుక్క నినైత్తిరున్దార్కళేయాకిలుమ్, అల్పమాయస్థిరమాయిరుక్కిఱ తఙ్గళుడైయవుమ్ విషయఙ్గళుడైయవుమ్ స్వరూపత్తిలే నిఱ్కుమెన్నపడి. (అఱియారున్దామఱియార్)ఇవర్ త్రైప్పర్ణుమవర్కళ్ అజ్ఞరామిడత్తిల్ అరుమైయిల్లై.అజ్ఞరేయెన్నపడి. తమక్కుమిడైయిల్లై-తఙ్గళుడైయ వజ్ఞతైక్కు అరుమైయిల్లై. - అఱియామైమణ్-మహాబలియఱియామల్ పిన్నిఱ్పా. ౩౬.

మూ. ఇరున్దణ్ కమల త్తిరుమలరినుళ్ళే
తిరున్దు తిశ్లైముకనై త్తన్దాయ్—పొరున్దియనిణ్
పాతఙ్గళ్ ఏత్తి ప్పణియావేల్, పల్ పిఱప్పుమ్
ఏతఙ్గళెల్లా మెమక్కు.

అర్థము.— ఇరు - విస్తృతమైనదియు, తణ్ - శీతలమైనదియునైన, కమలత్తు - నాభికమలముయొక్క, ఇరు - విశాలమైన, మలరిణ్ - పుష్పముయొక్క, ఉళ్ళే - మధ్యయందు, తిరున్దు - సమర్థుఁడైన, తిశ్లైముకనై - నాల్గుముఖములుగలబ్రహ్మను, తన్దాయ్! - (సృష్టించి) ఇచ్చినవాఁడా!, పొరున్దియ - అమరియున్న, నిణ్ - దేవరవారియొక్క, పాతఙ్గళ్ - తిరువడికళును, ఏత్తి - స్తోత్రముఁజేసి, పణియావేల్ - నమస్కరించనియెడల, ఎమక్కు - మాకు, ఎల్లామ్ - సమస్తమైన, పల్ పిఱప్పు - అనేకజన్మములు, ఏతఙ్గళ్ - దుఃఖజనకములు (అగును). 32.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—(ఇరున్దణ్) శరణ్యనై ప్పఱ్ఱియాశ్రయియావాకిల్ జన్మఙ్గళెనక్కు దుఃఖమెన్గిఱార్.

(ఇరున్దణిత్యాది) బ్రహ్మావుక్కు-ఉక్కప్పరప్పు పోన్దు కుళిర్న్దువిలక్షణమాన ఘ్రావినుళ్ళే సృష్టిక్కవుమ్ భ్రమిత్తుప్పోయ్ కేట్టువరవేణ్డాతపడి తానేసమర్థనానబ్రహ్మావై సృష్టిత్తవణ్ పొరున్దియతిరువడికళై యేత్తిప్పణియావాకిల్. (ఎమక్కుప్పల్ పిఱప్పెల్లామేతఙ్గళ్) పలజన్మఙ్గళైయుమ్ నీపణ్ణుకిఱతు ఒన్నల్లావొన్ఱు భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు ఉఱుప్పామెన్ఱు. "ఏతఙ్గళ్" ఎన్గిఱతు-పురుషభేదఙ్గళ్ తోఱుమ్ దుఃఖఙ్గళుమ్ భేదిత్తిరే యిరుప్పతు. సృష్టిప్రయోజనమ్ నినైత్తపడి యన్ఱాకిల్ అప్పురుషర్ కళుక్కెల్లా మ్మణ్డానదుఃఖఙ్గళెనక్కొరువనుక్కుమ్డామ్. బ్రహ్మావై సృష్టిత్తా యెన్గిఱవిత్తాలే శరణ్యనెన్గిఱతు "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వమ్" "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే" ఎన్గిఱపడియే. 32.

అరు.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—ఏతమ్- దుఃఖమ్. దుఃఖస్థాన్ జన్మానుగుణమాన దుఃఖమాకైయాలే దుఃఖభేదత్తాలే పురుషభేదమున్తోట్రు మెన్నపడి. ఇప్పడజన్మత్తిలే యాశ్రయియావిట్టాల్ మున్పుళ్ళజన్మఙ్గళుమ్ వ్యర్థమాకైయాలే అన్దదుఃఖఙ్గళెల్లామిప్పో

తేనోఙ్గనుమిన్నై - ఇవ్వాత్మాశ్రయముణ్డాకిల్ అన్దజ న్దణుమ్ సఫలమాయ్ త్తోఙ్గుమ్ ఎన్నపడి. అప్పురుషర్ కళ్ - అన్దన్దజ న్దనిశిష్టరాన పురుషర్ కళ్.

మూ. ఎమక్కెన్ఱిరునితియ మేమాన్దిరానే
తమక్కెన్ఱుమ్ శార్వమఱిన్దు—నమక్కెన్ఱుమ్
మాతవనే యెన్నుమ్మనమ్ పడైత్తు, మత్తవన్ పేర్
ఓతువతే నావినాలోత్తు. ౩౮.

అర్థము.— ఇరునితియమ్- తనకు తానితరులకు పోదువై నధనమును, ఎమక్కెన్ఱు - మాకు (కావలయును) అని, ఏమాన్దు - మోసపోయి, ఇరాతే - ఉండక, తమక్కు- తమకు, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, శార్వమ్ - రక్షకము (ఇదియేయని), అఱిన్దు - తెలిసికొని, నమక్కు - మనకు, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, మాతవనే - శ్రియఃపతియే, ఎన్నుమ్- (ఆశ్రయణీయుఁడు) అనియెడి, మనమ్ - మనస్సును, పడైత్తు - కలిగి, మత్తు - ఇంక ను, అవన్ - శ్రియఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, నావినాల్ - నాలుక చేత, ఓతువతే - అనుసంధించుటయే, ఓత్తు - (అధ్యయనము చేయఁదగిన) వేదము. ౩౮.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.—(ఎమక్కెన్ఱు). అర్థత్తై పురుషార్థమాక బుద్ధిపణ్ణియిరాతే శ్రియఃపతియైయాశ్రయి త్తిరువెన్గిఱార్.

(ఎమక్కిత్యాది). కళ్ఞ్జుపోన్న ద్రవ్యత్తై అఱిన్దు సర్వేశ్వరనైప్పత్తి నిర్భరరాయిరుప్పారైప్పోలేయిరాతే. (తమక్కిత్యాది) తమక్కు నిత్యమాన ఆశ్రయమెన్ఱఱిన్దు. (నమక్కిత్యాది) నమక్కెన్ఱుమనుభావ్యన్ శ్రియఃపతియెన్నుమ్ నెఞ్జైప్పడైత్తు అప్పిథునత్తుక్కు వాచకమాన శబ్దత్తై చ్చొల్లుకై వాకిన్ద్రియత్తుక్కు త్తావతు. ౩౮.

మూ. ఓత్తిన్పొరుళ్ ముడివుమిత్తనైయే. ఉత్తమన్ పేర్
ఏత్తుమ్ తిఱమఱిమిన్ యేత్తికాళ్—ఓత్తతనై
వల్లీరేల్ నన్ఱతనై మాట్టీరేల్, మాతవన్ పేర్
శొల్లువతే యోత్తిన్ శురుక్కు.

అర్థము.— ఏత్తికాళ్ - (తత్త్వార్థమందు) చపలులారా!, ఓత్తతనై - వేదార్థమును, వల్లీరేల్ - తెలిసికొనచాలితిరేని, ఉత్తమన్ - పురుషోత్తమునియొక్క, పేర్ - తిరునామములు, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేసెడు, తిఱమ్ - ప్రకారమైన, ఇత్తనైయే - ఇంత

యే, ఓత్తిన్ - వేదముయొక్క, పొరుళ్ - అర్థములలో, ముడివు - తేలినయంశము (అని), అతనై - అవేదమును, నన్గు - చక్కఁగా, మాట్టిరేల్ - తెలిసికొనఁజాలరేని, మాతవన్ - శ్రియఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్లువతే - ఉచ్చరించుటే, ఓత్తిన్ - వేదముయొక్క, శురుక్కు - సంగ్రహము (అని), అఱిమిన్ - ఎఱుఁగుఁడు. ౩౯.

వ్యా.—అవ.— నుప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (ఓత్తిన్పొరుళ్) ఇన్ద్రాదికళై యుమాశ్రయణీయరాక చ్చొల్లానిఱ్క-చ్చెయ్ తేసీరుమ్ప్రామాణికరాయిరున్ద లక్ష్మీపతియైయే సమాశ్రయణీయనెన్ఱు శొల్లుకిఱపడి యెజ్ఞనేయెన్నిల్; ఉజ్గళుక్కభిధాన వృత్తియేయాయ్ తాత్పర్యజ్ఞాన మిల్లామైయాలే శొల్లుకిఱిక్కోళ్; తాత్పర్యజ్ఞాన ముణ్డాకిల్ అవర్కళై చ్చొల్లుకిఱతు విభూతిత్వేన; విభూతి మానాయ్ సమాశ్రయణీయనాయిరుప్పాన్ లక్ష్మీపతియేయెన్ఱు ఇరుజ్గోళ్గిఱార్.

(ఓత్తిన్పొరుళ్ ముడివుమిత్తనైయే) వేదార్థత్తిన్ముడివు మితువే. అతేతెన్నిల్; (ఉత్తమన్ పేరేత్తుమ్ తిఱమ్.) ఎల్లాత్తుక్కుమ్ ప్రకారియాయిరున్దుళ్ళవనుడైయ తిరునామత్తై యేత్తుకై. (అఱిమినేత్తైకాళ్ ఓత్తతనైవల్లీరేల్) సాజ్గాధ్యయనత్తై ప్పణ్ణి "వేదైశ్చసర్వైరహమేవవేద్యః" ఎన్గిఱపడియేవల్లీర్కళాకిల్ అఱియుజ్గోళ్. (నన్ఱతనైమాట్టీరేల్.) అప్పడియఱియ మాట్టిక్కోళాకిల్, (మాతవనిత్యాది.) ఓత్తినుడైయసజ్గ్రిహమ్ లక్ష్మీపతియినుడైయ తిరునామత్తై చ్చొల్లుకై. అవన్ ప్రసాదమడియాకప్పిఱన్ద జ్ఞానముడైయార్ శొన్నత్తై యర్థమెన్ఱిరుజ్గోళ్. ౩౯.

మూ. శురుక్కాక వాజ్గిచ్చులావినిన్ఱు, ఐయార్
నెరుక్కామున్నీర్నినైమిన్ కణ్డీర్—తిరుప్పొలిన్ద
ఆకత్తాన్ పాతమఱిన్దుమ్ అఱిమాత
పోకత్తాలిల్లై పొరుళ్. ౪౦.

అర్థము.— ఐయార్ -కఫము, శులావి - (శరీరమంతయుం) వ్యాపించి, నిన్ఱ- ఉండి, కురుక్కు క-(కణ్ఠమందు) అణగునటుల, వాళ్ - ఈతుచ్ఛకాని, నెరుక్కు ముక్ - సఙ్కటపడకమునుపే, తిరు - లక్ష్మీచేత, పొలిన్ద - అతిశయించియున్న, ఆకత్తాన్ - తిరుమేనుఁగలసర్వేశ్వరునియొక్క, పాతమ్ - చరణములను, నీర్ - మీరు, నినైమిన్ కణ్డీర్ - అనుసంధించుకొనుఁడు సుమీ! అఱిన్దు - (విషయములుక్షుద్రములని) తెలిసికొనియు, అఱియాత - (జ్ఞానకార్యమైనవిషయత్యాగము న) ఎఱుఁగని. పొకత్తాల్ - విషయానుభవమువలన, పొరుళ్ - ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు- ౪౦.

వ్యా.—అవ.—నాఱ్పత్తామ్పాట్టు.— (కురుక్కుక) నీఙ్గళ్ నిఱ్కుఅనిలై పొల్లాతు; కడుక శ్రియఃపతియినుడైయ తిరువడికళై నినైయుఙ్గోళ్.

(కురుక్కకవిత్యాది) పఞ్చధావానశరీరత్తై చ్చురుఙ్గవలిత్తు ఉడమ్బైఙ్గుమ్ తానేయామ్పడి వ్యాపిత్తు శ్లేష్మావానతు నెరుక్కువతుక్కుమున్నే నినైయుఙ్గోళ్. అర్థసుఖమ్ సుఖమన్ఱోవెన్నిల్; ఉద్దేశ్యత్తై యఱియాతపడి అనర్థత్తైప్పణ్ణుమ్. (తిరుప్పొలిన్దవిత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళై అఱిన్దిరుక్కచ్చెయ్తే అఱిన్దతాక వొట్టాతభోగత్తాల్. (అఱిన్ఱు మఱియాత పొకత్తా లిల్లైపొరుళ్) పొల్లాతెన్ఱిరుక్కచ్చెయ్తే కైవిడప్పోకాతఅర్థసుఖత్తాల్ ప్రయోజనమిల్లై యెన్ఱుమామ్. (నెరుక్కుమున్ తిరుప్పొలిన్దవాకత్తాన్ పాతమ్ నినైమిన్ కణ్డీర్) "నినైమిన్" ఎన్గిఱవితు ఇరణ్డిడత్తిలుఙ్కూడక్కడవతు.

అను.—నాఱ్పత్తామ్పాట్టు.—పఞ్చధా- పఞ్చప్రకారతయా. పఞ్చభూతాత్మకమాన శరీరమెన్నుతల్ - పఞ్చప్రాణనై యుడైయశరీరమెన్నుతల్. భోగమ్ - ఐశ్వర్యమ్. అఱిన్దుమఱియాత - సర్వేశ్వరనై యఱిన్దు మఱియవొట్టాత వస్తుమెన్నుతల్. తనైన్త త్యాజ్యమెన్ఱఱిన్దుమ్ కైవిడప్పోకాతవస్తుమెన్నుతల్. పొరుళ్ - ప్రయోజనమ్. ఆకైయాలే. పాతమ్నినైమినెన్ఱుమిఙ్గుకూట్టవతు. ౪౦.

మూ. పొరుళా లమరులకమ్పుక్కియలలాకాతు
అరుళా లఱమరుళుమన్ఱే-అరుళాలే
మామత్తెయోర్ క్కీన్ద మణివణ్ణాతమే
నీ మఱవేల్ నెఞ్జే నినై. ౪౧.

అర్థము.— పొరుళాల్ - పురుషార్థమనెడుబుద్ధిచేత, అమరులకమ్ - దేవలోకమునకు, పుక్కు - ప్రవేశించుటకు, ఇయలలాకాతు - యత్నముచేయరాదు; అరుళాల్ - కృపచేత, అఱమ్ - పుణ్యసాధ్యమైనలోకమును, అరుళుమన్రే - ఇచ్చునుకదా; మా - మహాత్ములైన, మఱైయోర్క్కు - వైదికులకు, అరుళాలే - కృపచేత, ఈన్ద - (మోక్షమును) ఇచ్చినవాఁడును, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవాఁడునునైన శ్రియఃపతియొక్క, పాతమే - తిరువడినే, నెఞ్జే - మనసా! నీ - నీవు, మఱవేల్ - మరవకుము; నినై - ధ్యానింపుము. ౪౧.

వ్యా.—నాఱ్పత్తోరామ్పాట్టు.—(పొరుళిత్యాది)పొరుళాలే స్వర్గత్తిల్ పుకయత్నమ్పణ్ణప్పోకాతు. (అరుళిత్యాది) కృపైయాలే ఇవై స్వర్గత్తైయుమ్ నైప్పట్టతాకిల్ స్వర్గత్తైక్కొడుప్పోమెన్నిరుక్కుమ్. (అరుళాలిత్యాది) తన్ కృపైయాలే తన్నైక్కొడుక్కుమవన్ తిరువడికళై మఱవాతేకొళ్. అవళ్కైనినై. “మామఱైయోర్” ఎన్గతు “శుకోముక్తోవామదేవోపిముక్తః” ఎన్నవర్కళ్; శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్ ఋషికళెన్నుమామ్; శ్రీమార్కణ్డేయనెన్నుమామ్, ౪౧.

అరు.—నాఱ్పత్తోరామ్పాట్టు.— ఆనాలుమ్ స్వర్గాదికళుక్కు అర్థమ్ సాధనమాయన్రోఇరుక్కిఱతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పొరుళిత్యాది) ఆఅమరులకమ్ అర్థత్తాలే ధర్మత్తైసాధిత్తాలుమ్ ధర్మమ్ అచేతనమాకైయాలే ధర్మకార్యమాన స్వర్గత్తై అరుళాలేకొడుక్కుమెన్నపడి. ౪౧.

మూ. నినైప్పన్ తిరుమాలై నీణ్డతోళ్ కాణ
నినైప్పార్ పిఱప్పొన్ఱుమ్ నేరార్—మనైప్పాల్
పిఱన్దార్ పిఱన్దెయ్తుమ్ పేరిన్బమెల్లామ్
తుఱన్దార్ తొழுతారత్తోళ్. ౪౨.

అర్థము.— నీణ్డ - (భోగ్యత) అతిశయించిన, తోళ్ - భుజములను, కాణ - సేవించుటకు, తిరుమాలై - శ్రియఃపతిని, నినైప్పార్ - ధ్యానించెడివారు, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, పిఱప్పుమ్ - జన్మమును, నేరార్ - పొందరు. మనైప్పాల్ - ఒకచోట, పిఱన్దార్ - పుట్టినవారు, పిఱన్దు - పుట్టి, ఎయ్తుమ్ - పొందెడి, పేర్ - గొప్ప, ఇన్బమెల్లామ్ - సుఖమంతయును, అత్తోళ్ - ఆభుజమును, తొழுతార్ - నమస్కరించినవారు, తుఱన్దార్ - విడిచినవారగుదురు. ౪౨.

వ్యా. నాల్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (నిన్నైప్పతిరువాలై) అత్రిభగవానాశ్రమత్తిల్ పిరాట్టియోడేవన్దాప్పోలే నిన్నైయానిన్నైత్తెతుక్కు- నిన్నైక్కఅతైనిల్; అవళోట్టైక్కలవియాలే భోగ్యత్తైయుళ విలన్దతోళై క్కాణ;స్వర్గాదికళుక్కుట్టు. (నిన్నైప్పార్ పిఱప్పొన్నుమ్ సేరార్) అత్తోళై నిన్నైక్కుమవర్కళ్ సంసారత్తై యొరునాళుమ్ కిట్టార్కళ్.(మన్నైప్పాలిత్యాది)సంసారసుఖత్తై త్తుఱన్దవర్కళ్ అత్తోళైత్తొళ ప్పెఱువర్కళ్. ౪౨.

మూ. తోళిరణ్డెట్టేళుమ్ మూన్ఱుమ్ ముడియనైత్తుమ్
తాళిరణ్డుమ్వీళ చ్చరన్తుఱన్దాన్—తాళిరణ్డుమ్
ఆర్తొళువార్ పాతమవై తొళువతన్ఱే, ఎన్
శీర్ కెళు తోళ్ శెయ్యుమ్శిఱప్పు. ౪౩.

అర్థము.— ఇరణ్డుఎట్టు ఏళుమ్మూన్ఱుమ్ - రెండు ఎనిమిది ఏడుమూడుచేరియుండెడి, తోళ్ - భుజములును, అనైత్తు - సకలమైన, ముడియుమ్- తలలును. తాళిరణ్డుమ్ - కాళ్ళురెండును, వీళ - పడునట్లుల, శరమ్ - బాణములను, తుఱన్దాన్ - ఎక్కుపెట్టినవానియొక్క, తాళిరణ్డుమ్- తిరువడిద్వంద్వమును, ఆర్-ఎవరు, తొళువార్ - నమస్కరించుదురో, పాతమవై - (వారి) తిరువడిని, తొళువతన్ఱే. సేవించుట కదా, ఎన్ - నాయొక్క, శీర్ - అందము, కెళు - అమరియున్న, తోళ్ - భుజములు, శెయ్యుమ్ - చేసెడి. శిఱప్పు - ఉపకారము. ౪౩.

వ్యా.— అవ.— నాల్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (తోళిరణ్డు) తోళైత్తొళువతియోమ్, అత్తోళై త్తొళువార్ తాళై త్తొళుమిత్తనైయెన్గిఱార్,

(తోళిత్యాది)ఎట్టుమిరణ్డుమేళుమ్మూన్ఱుమాక విరుపతుతోళ్కళుమ్, ముడియనైత్తుమ్, తాళిరణ్డుమ్ విళుమ్పడి క్కీడాకచ్చరత్తై విట్టవన్. ఆశ్రితవిరోధియాకైయాలే, నమ్మాలే స్పృష్టనెన్ఱుమ్పారాతే ముడియచ్చెయ్తవనుడైయ తిరువడికళిరణ్డైయుమ్ యానవర్ శిలర్ తొళుతార్కళ్, ఏతేనుమ్ జన్మమాకిలుమ్, అవర్కళుడైయ తాళైత్తొళుకైయన్ఱో పురుషార్థమ్ తరవన్దతోళ్ శెయ్యుముపకారమ్. ౪౩.

మూ. శిఱన్దార్ క్కెழுతుణైయామ్ శెఙ్గణ్ మాల్ నామమ్
మఱన్దారై మానిడమావై యేన్ — అఱన్తాఙ్గుమ్
మాతవనే ఎన్ను మ్మనమ్పడైత్తు, మఱ్ఱవన్ పేర్
ఓతువతే నావినా లుళ్ళు. ౪౪.

అర్థము.— శిఱన్దార్క్కు-శ్రేష్ఠులైన భాగవతులకు, ఎழு-పేంచేయఁదగిన (అర్చి రాదిమార్గమునందు) తుణైయామ్ - సహాయభూతుఁడును, శెమ్-ఎఱ్ఱనైన, కణ్-నేత్రము లుగలవాఁడును నైన, మాల్,వ్యామోహముగలసర్వేశ్వరునియొక్క, నామమ్- తిరునా మమును, మఱన్దారై - మఱచినవారిని, మానిడమా - మనుష్యులనుగా, వైయేన్ - తల పను; అఱమ్- (ఆనృశంస్యమైన) ధర్మమును, తాఙ్గుమ్ - ధరించెడి, మాతవనే!-శ్రియః పతీ! ఎన్నుమ్ - అని ప్రీతిఁజెందెడి, మనమ్ - మనస్సును, పడైత్తు - చేసి, మఱ్ఱు- ఇంకను, అవన్ పేర్ - వానితిరునామమును, నావినాల్ - నాలుకచేత, ఓతువతే - సఙ్కీర్తనముఁజేయుటనే, ఉళ్ళు-అనుసంధించుము. ౪౪.

వ్యా.— నాఙ్పత్తునాలామ్పాట్టు — (శిఱన్దారిత్యాది) తిరునా మత్తైచ్చొన్నవర్కళుక్కు ప్రాకృతజ్జలి లరుచియైప్పణ్ణి ఉత్క్రమణద శైయిల్ అతివాహికర్కళుమన్నే తానేతుణైయాయ్క్కొణ్డు పోక క్కడవనామ్. వాత్సల్యత్తాలే శివన్దకణ్గళైయుడైయ ఈశ్వరనుడైయ తిరునామత్తైమఱన్దారై మనుష్యరాక బుద్ధిపణ్ణియిరేన్. అజ్ఞరై సర్వజ్ఞ రెన్నిరుప్పన్. అజ్ఞకైక్కు యోగ్యతైయుణ్డాకైయాలే. కురువిన్దక్కల్లై మాణిక్కమెన్ఱు నినైత్తిరున్దాల్ రత్నమాకాతితే; రత్నపరీక్షకర్ రత్నమామెన్ఱతితే రత్నమావతు. అప్పడియే సెఙ్గిలే మనిశరెన్ఱువై క్కప్పట్టవర్కళ్ మనుష్యరావరెన్గిఱార్. “మానిడవరల్లరెన్ఱు ఎన్ మనత్తేవైత్తేనే” ఎన్గిఱపడియే. (అఱన్తాఙ్గుమిత్యాది) ఆనృశంస్యత్తాలేధరి యానిన్ఱ శ్రియఃపతియినుడైయ తిరునామత్తై నావినాలేఓతవుళ్ళు. ౪౪.

అరు.— నాఙ్పత్తునాలామ్పాట్టు.— మఱన్దారై - ఒరుకాల్ శొల్లి మఱన్దారై, ఇవర్ మనుష్యరన్నెన్ఱపోతే మనుష్యరన్ఱిక్కే పోవర్కళో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (కురువిన్దక్కల్లై ఇత్యాది). ఓతవుళ్ళు-ఓతుకైక్కుపచారి యుఙ్గో శిష్యరుపదేశమ్ ౪౪.

ఉళ తెన్రి ఱుమావా రుణ్డిల్లై యెన్రు
తళర్ తలతనరుకుమ్ శారార్ — అళవరియ
వేతత్తాన్ వేఙ్గడత్తాన్ విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్
పాతత్తాన్ పాత మ్పణిన్తు. ౮౫.

అర్థము.— అళవరియ - అపరిమితమైన, వేతత్తాన్ - వేదముచే ప్రతిపాదింపఁబడినవాఁడును, వేఙ్గడత్తాన్ - వేఙ్కటాచలము వాసస్థానముగాగలవాఁడును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముడి - శిరస్సులు, తోయుమ్ - ఒరుచుకొనుచున్న, పాతత్తాన్ - చరణములనుగల సర్వేశ్వరునియొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, పణిన్తు - ఆశ్రయించి, ఉళ తెన్రు - (ధనము) ఉన్నదని, ఇఱుమావార్ - గర్వపడరు; ఉణ్డు - ముందుండెను, ఇల్లై - ఇప్పుడులేదు, ఎన్రు - అనితలఁచి, తళర్ తల్ - శోకించుటయును, అతనరుకుమ్ - దానిసమీపమందును, శారార్ - సమీపించరు. ౮౫.

వ్యా.—అవ.—నాఙ్ప్రైన్దామ్బట్టు.— (ఉళ తెన్రు) నిత్యసూరికళుక్కు స్పృహణీయమానవనుడైయ తిరువడికళై ప్పణిలుమవర్కళ్ అర్థత్తినుడైయ లాభాలాభఙ్గళుక్కుడుపడార్.

(ఉళ తెన్రి ఱుమావార్) దరిద్రర్ అర్థముణ్డానవాత్తే మాతాపితాక్కళైయుమ్ అచార్యర్కళైయుమవమానమ్పణ్ణువార్కళ్. ఇవర్కళిప్పడి శెయ్యార్కళ్. (ఉణ్డిల్లైయిత్యాది) ఇల్లైయెన్రుతళరారెన్నాతే ఉణ్డిల్లైయెన్రు తళరారెన్రతెన్నెన్నిల్; నిత్యదరిద్రర్ శోకమఱియార్; ఒరునాళుణ్డాయ్ అతిల్లైయానవాత్తే, "పావియోమ్, పణ్డు సుఖమే జీవిత్తోమ్; ఇప్పోతు ఇడిపడానిన్రోమ్" ఎన్రుమికవున్తళర్త్తిక్కుడలామెన్రు ఉణ్డిల్లైయెన్రు తళరారెన్రు శొల్లుకిఱతు. భగవద్విషయత్తిల్ పేఱుమిళవు ముద్దేశ్యమానాప్పోలే అర్థత్తినుడైయ పేఱుమిళవుమ్ అనర్థమామ్. భగవద్విషయత్తిల్ పిరివు ముద్దేశ్యమోవెన్నిల్; "అఙ్గునీర్ తుళుమ్బవలమరుకిన్రన, వాఴియరో" "కిమర్థంతవనేత్రాభ్యాం వారిప్రపతిశోకజమ్" సంసారత్తిల్ సంసారియిత్తాట్టిల్ జ్ఞానవానుక్కువాశి విశ్లేషత్తిల్ తువట్చియన్రో? ఇత్తైయన్రో

ఉణ్ణుమ్శోఱ్ఱిల్ ముఱ్ఱుమ్, * తువళిల్ మామణియుమ్శొల్లిన్ఱు. "మున్నమ్ నోఱ్ఱవిత్తిక్కోలోమకిల్ ఇణ్ణమాయ జ్ఞోలో" నాణవణ్ణనసుకృతమో ? ఇవై వీడిన్ఱిక్కే అవన్ తన్నుడైయ కృపైయో ? "నిగుర్ణః పరమాత్మా సోఽహంతేవ్యాప్యతిష్ఠతి" ఎన్నుమ్పడికళాలే పిరివుతుద్దేశ్యమ్. "తళర్ తలతనరుకుమ్ శారార్" ఎన్ఱతు - శ్లోకముణ్డాయ్ అనుతాపమ్పిఱన్దుమిరార్; ముతలిలే తళరారెన్గితు - అస్థిరమెన్ఱునినైత్తు. ఒరుకాల్ స్థిరమెన్ఱునినైత్తు ఒరుకాలస్థిరమెన్ఱిరుక్కుమవర్కళన్ఱితే; స్థిరమానతు అస్థిరమాయిల్ శెన్నిలిత్తే శోకముళ్ళతు. (అళవరియ వేతత్తాన్) అపరిచ్ఛిన్నమాన వేదత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవన్. కణ్ణాలేకాణ వాశైప్పడుమవనుక్కు వేద ప్రతిపాద్యనెన్ఱాల్ ఎన్నప్రయోజనముణ్డెన్నిల్; (వేఙ్గడత్తాన్) ఎల్లారుక్కుమ్ సమాశ్రయిక్కుమ్పడి క్కుడాయ్ త్తిరుమలైయిలే నిన్ఱాన్ ఎఙ్గళుడైయ అర్థత్తో పాతిఉమ్ముడైయ అర్థముమ్ప్రత్యక్షమాయిత్తేయెన్నిల్; (విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్పాతత్తాన్) నిత్యసూరికళుక్కు స్పృహణీయనానవన్. అవనుడైయ సద్భావత్తుక్కుశైన్దాల్ అవర్కళుక్కుఙ్కూడ స్పృహణీయనానవనే యిఙ్గువన్దునిఱ్కిఱానెన్ఱు ఆదరిక్క వేణ్డావో ప్రామాణికరాకిల్. (విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్పాతత్తాన్ పాతమ్పయిన్ఱు, ఉళతెన్ఱిఱుమా వార్ ఇవర్కళుక్కిఱుమాక్కప్పుమ్ తళరవుమ్అవసరమిల్లై. ౪౫.

అరు.—నాఱ్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— నిర్గుణః. వాణేతిడాతవిల్లై యుడైయ చక్రవర్త్తి త్తిరుమకన్. ఇతుపుష్పాహరణార్థమాక మహామేరువైక్కుఱిత్తు, భీమసేనన్ పోకిఅపోతు వళియిలే తిరువడిసైక్కణ్డు శొన్నవార్తై. తళర్తలాకిఅవతనరుకుమ్- అచేతనమాన ఎఙ్గళర్థమ్పోలే ఉమ్ముడైయవర్ధమాన అర్చ్చావతారముమ్ అర్చకపరాధీనమన్ఱే- ఎన్ఱుశఙ్కాభిప్రాయమ్. ఇతురక్షకమాకప్పోకిఱతో వెన్ఱుతాత్పర్యమ్. ౪౫.

మూ. పయిన్ఱతరఙ్గ న్తిరుక్కోట్టి, పన్నాళ్

పయిన్ఱతువుమ్ వేఙ్గడమే, పన్నాళ్ —పయిన్ఱ

తణితికఴుమ్శోలై యణిసీర్ మలైయే

మణితికఴుమ్వణ్ తడక్కైమాల్. ౪౬.

అర్థము.— మణి - నీలరత్నమువలె, తికళుమ్ - ప్రకాశించెదుతిరుమేను, వణ్ - ఉదారమైన, తటమ్ - విశాలమైన, కై - శ్రీహస్తములును గల, మాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, పయిన్ఱతు - ఆదరించినది, అరఙ్గమ్ - శ్రీరఙ్గము, తిరుక్కోట్టి - తిరుక్కోట్టియూరు, (ఈదివ్యదేశములను); పల్ నాళ్, - చిరకాలము. పయిన్ఱతువుమ్ - నత్యవాసము జేసినదియు. వేఙ్గడమే - తిరుమలైయే; పల్ నాళ్ - చిరకాలము, పయిన్ఱతు - సమీపించి వేంచేసియున్నది, అణి - సౌన్దర్యము, తికళుమ్ - ప్రకాశించెడు, శోలై - తోఁపులు గల, అణి - అలఙ్కారమైన, నీర్మలైయే - తిరునీర్మలయే. ౪౬.

వ్యా.— అవ.— నాల్పత్తాఱామ్పాట్టు.— (పయిన్ఱతు) ఇవర్ కళై యిప్పడి పయిలప్పణ్ణుకైక్కు ఇవర్ కళ్ పట్టతన్ను అపేక్షపడువతు.

(పయిన్ఱతిత్యాది) మణిపోలే శ్రమహారమాన వడివైయుమ్ ఉదారమాన కైయైయుముడైయ సర్వేశ్వరన్ పలకాల్ పయిన్ఱతు, కోయిల్, తిరుక్కోట్టియూర్, తిరుమలై, పలనాళ్ పయిన్ఱతు, దర్శనీయమాయ్ త్తికళానిన్ఱ శోలైయై యుడైత్తాయ్ సంసారత్తుక్కాభరణమాయిరున్దుళ్ళ తిరునీర్ మలైయే. ౪౭.

మూ. మాలై యరియురువన్ పాతమలరణిన్దు
కాలై తొళుతెళుమిన్ కైకోలి—ఞాలమ్
అళన్దిడన్దుణ్డుమిళ్ఙ్న్ద వణ్ణలైమఱ్ఱల్లాల్
ఉళన్ కిడన్దవాఱ్ఱాలుణర్న్దు. ౪౮.

అర్థము.— ఞాలమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు - పట్టువిడిపించి, ఉణ్డు - అరగించి, ఉమిళ్న్ద - కక్కిన, అణ్ణలై - స్వామిని, అల్లాల్ - కాక, మఱ్ఱు - వేఱైన, ఉళన్ కిడన్ద - హృదయములో వలనున్న, అల్ ఆఱ్ఱాల్ - ప్రకారముచేత, ఉణర్న్దు - తెలిసికొని, అరియురువన్ - నరసింహావతారము గలవానియొక్క. పాతమలర్ - చరణారవిన్దమునందు, మాలై - పుష్పసరమును, అణిన్దు - సమర్పించి, కాలై - ఉదయమునందు, కై - చేతులను, కోలి - ముగిడ్చి, తూప్పికొణ్డు - అఞ్జలిఁజేసి, తొళుతు - నమస్కరించి, ఎళుమిన్ - ఉజ్జీవింపుఁడు. ౪౮.

వ్యా.— అవ.— నాల్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— (మాలై) అవన్ స్వభావమిప్పడియానపిన్బు ఎల్లారుమవనై యాశ్రయియుఙ్గోళ్ళెన్గిఱతు.

(అరియురువక్ పాతమలర్ మాలైయణిన్దు కైకోలి క్కాలై తొ ళుతెళుమిన్) ఆశ్రితార్థమాన వడివై త్తనక్కు వడివాకవుడైయవ నుడైయతిరువడికళిలే మలర్ మాలై యైయణిన్దు కైకూప్పి బ్రాహ్మమాన ముహూర్త్తిలే తొళుతు ఉజ్జీవియుఙ్గోళ్. "కైకోలి" ఎన్ఱు ఏక్కా వే కోలియెన్గిఱతు. కైకూప్పి యెన్ఱుమామ్. (ఞాలమిత్యాది) చేతనర్క్కు నుభావ్యమాన గుణఙ్గళై యుడై య శేషియై; (మఱ్ఱెల్లామిత్యాది) మఱ్ఱు నీఙ్గళనుసన్ధిక్కుమ్బడియెల్లాత్తైయు మూణర్న్దు కాలై తొళు తెళుమిన్ మఱ్ఱెల్లామితిపాఠాన్తరమ్. ౪౬.

అరు.—నాల్పత్తేళామ్బాట్టు.— మఱ్ఱెల్లాల్ - నాన్ శొన్నపడి యన్ఱియే. ఉళ్ కిడన్ద వాఱెల్లాల్ - ఉఙ్గళ్ హృదయత్తిలే కిడన్ద ఆశ్రయణప్రకారత్తిలే ఉణర్న్దు తొళుమినెన్నై - మఱ్ఱెల్లామెన్ఱపక్షత్తుక్కు ఆశ్రయణప్రకారఙ్గ ళెల్లాముణర్న్దు ళుమినెన్నై. ౪౭.

మూ. ఉణర్న్దాయ్ మఱైనాన్గు మోతినాయ్నీతి
మణన్దాయ్ మలర్మకళ్ తోళ్ మాలే—మణన్దాయ్పోయ్
వేయిరుమ్శారల్ వియలిరు ఞాలమ్శూళ్
మాయిరుమ్ శోలై మలై. ౪౮.

అర్థము.— మఱైనాన్గుమ్-నాల్గు వేదములను, ఉణర్న్దాయ్(సృష్టిసమయమునం దు)స్మరించితివి; (ప్రకాశింపఁ జేసితివి); నీతి-అర్థములను నిశ్చయించెడు ఇతిహాసాదులను, ఓతినాయ్-అధ్యయనము జేయించితివి; మలర్మకళ్ -కమలవాసినియైన శ్రీదేవియొక్క, 'తోళ్'- భుజములను, మణన్దాయ్ - సంశ్లేషించితివి; మాలే- వ్యామోహము గలవాఁడా! వేయ్ - వెదురు వృక్షములచేత, ఇరుమ్ - నిండియున్న, శారల్ - చరియలుగలదియు, వియల్ - ఆశ్చర్యమైన, ఇరు - విశాలమైన, ఞాలమ్-భూమిచేత, శూళ్-చుట్టఁబడిన, మా-ఉన్నతమైన, ఇరుమ్ - విశాలమైన. శోలై-తోపులుగల, మలై - తిరువేఙ్గడమునకు, పోయ్- చనుదెంచి. మణన్దాయ్ - చేరితివి. ౪౮.

వ్యా.—అవ.— నాల్పత్తెట్టామ్బాట్టు.— (ఉణర్న్దాయ్) ఎల్లా రుమున్నై యుణరుమ్బడి ఎల్లాత్తైయుమ్ ముణ్ణాక్కినాయ్.

(ఉణర్ న్దాయ్ మఱైనాన్గుమ్) సంస్కారాత్మక మాకవు న్తిరుపు ళ్ళత్తిలే కిడన్ద వేదత్తై ప్రకాశిప్పిత్తాయ్. (ఓతినాయ్నీతి) వేదోపబృంహణమాన ఇతిహాసపురాణజ్గళై యుణ్డాక్కినాయ్. (పుణర్న్దాయ్ మలర్ మకళ్ తోళ్) వేదప్రతిపాద్యయానవళుడైయ తోళ్గళై సంశ్లేషిత్తాయ్. (పోయ్ వేయిత్యాది) వేదప్రతిపాద్యనాకిల్ పరమపదత్తిలే యిత్తేరయెన్నాతపడి సంసారికళు క్కనుభవిక్కలామ్బడి తిరుమలైయై విరుమ్బినాయ్. ౪౮.

అరు.— నాల్వత్తెట్టామ్బాట్టు.— పేయ్-ఉయవరపొవ్వియిరుక్కుమ మూన్గిల్. మాంఉఱిరుమ్శోలై మణన్దాయ్-విరుమ్బినాయెన్నై. ౪౮.

మూ. మలై యేழு మ్మానిలజ్గ ళేழுమతిర
క్కులైకూళ్న్ద కుఱైకడల్ కళేழுమ్—ములై కూళ్న్ద
నజ్జురత్తుప్పేయ్ నవిన్ఱుణ్డానావనెన్ఱు
అజ్జా తెన్నెజ్జే యழை. ౪౯.

అర్థము.— మలైయేழுమ్ - సప్తకులాచలపర్వతములును, మా - విస్తృతమైన, నిలజ్గళేழுమ్ - సప్తద్వీపములును, కులై - గట్టుచేత, కూళ్న్ద - చుట్టఁబడిన, కుఱై - శబ్దించుచున్న, కడల్కళేழுమ్ - సప్తసముద్రములును. అతిర- అదురునట్లు, ములై - స్తనమందు, కూళ్న్ద - వ్యాపించిన- నజ్జు - విషముచేతనైన, ఉరత్తు - బలముగల, పేయ్ - స్త్రీయైనపూతనను, నవిన్ఱు - ముద్దుమాటలుబలుకుచు, ఉణ్డా-ఆరగించిన(సంహరించిన,) నావనెన్ఱు - నాలుకగలవాఁడని, ఎన్ - నాయొక్క, నెజ్జే - మనసా! అజ్జాతు - భయపడక. అழை - పిలువుము. ౪౯.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తొన్బతామ్బాట్టు — (మలై యేழுమ్). అవనిప్పడి త్తిరుమలైయై విరుమ్బినపిన్బు లోకమెల్లామతిరుమ్బడి అవన్ పేయ్ ప్పొఱ్చులైయుణ్డ యెన్గిఱార్.

(మలై యేழுమిత్యాది) మలై యెழுమ్ వ్యాపిక్కనల్లా లేమిడుక్కుడైయళాన పూతనైయై ముగ్ధమానశోలవుక్కై అవళ్ ముకత్తే శొల్లిచ్చువైయానిన్ఱనావై యుడైయనవన్తై. ప్రతిబన్ధకముణ్డాకిల్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; (అజ్జాతు) పూతనై కట్టతుపమిత్తనై. ౪౯.

అవ.—నాఱ్పత్తొన్బదామ్పాట్టు—మలైకళ్-కణ్డై యాలేకూఱప్పట్టదు.

మూ. అఱైప్పన్ తిరుమాలై యాఙ్గవర్ కళ్ శొన్న
పిఱైప్పిల్ పెరుమ్బెయరే పేశి-ఇఱైప్పరియ
వాయవనే యాతవనే యెన్ఱవనైయార్ ముకప్పుమ్
మాయవనే యెన్ఱుమతిత్తు. ౫౦.

అర్థము.—ఇఱైప్ప-(మనస్సునందు)నిలువ, అరియ - దుర్లభుఁడైన, ఆయవనే - గొల్లవాఁడైనవాఁడా! ఎన్ఱు-అని, యాతవనే-యదుకులమందవతరించినవాఁడా! మాయవనే-ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుఁడా! ఎన్ఱుమ్-అనియూ, మతిత్తు-ఎంచి, అఙ్గు-ఆతిరువాయ్ప్పాడియందుండెడు, అవర్కళ్-ఆస్త్రీలు, శొన్న-చెప్పినదియు, పిఱైప్పిల్ - (వినికూడ) బ్రతుకకూడనదియునైన, పెరుమ్ - గొప్పదైన, పెయరే - తిరునామమునే, పేశి - అనుసంధించి, తిరుమాల్ - శ్రియఃపతియైన, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, యార్ ముకప్పుమ్ - ఎవరిముందైననూ, అఱైప్పన్ - పిలుతును. ౫౦.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బదామ్బాట్టు.—(అఱైప్పన్ తిరుమాలై). శ్రియఃపతియైయఱైప్పన్. (అఙ్గిత్యాది) తిరువాయ్ప్పాడియిలవర్కళ్ శొన్నవర్తైయనుసన్ధిక్కప్పుక్కాల్ పిఱైక్కవరితాయ్ అత్తాలేయుఱై ఙ్ఞణమ్ విడప్పోకాతతిరునామఙ్గళై చొల్లి. "అఙ్గవర్కళ్" ఎన్ఱదు తిరువాయ్ప్పాడియిలుళ్ళవర్కళై ప్పార్త్తు నమ్ముడైయపక్కలిలే యిరఙ్గువరెన్ఱు. (ఇఱైప్పరియ వాయవనే) నినైక్కవరితాప్పడి. పిఙ్గళై ప్పడుత్తుమ్ క్లేశత్తై యుడైయ కృష్ణనే! (యాతవనేయెన్ఱవనై) ఇక్షత్రియ త్తోడాతియున్ శ్రీవసుదేవర్ మకనానతువుమ్ ఆకర్ష కమానపడి. (యార్ ముకప్పుమ్, మాయవనేయెన్ఱుమతిత్తు) ఆశ్చర్యభూతనేయెన్ఱుమతిత్తు. తిరుమాలైయఱైప్పన్. ౫౦.

అవ.—ఐమ్బత్తొన్ఱామ్పాట్టు.— పిఱైప్పిల్ - ఈడుపడుత్తుడు తోమెన్ఱపడి. ఆయవనైప్పఱియూతో మాతవఁడు మెఴుమెనా ఎన్నలరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎదిత్తాన త్తిలిత్యాది) యార్ ముకప్పుమ్ - ఎల్లార్ మున్నుమ్. ౫౦

మూ॰ మతిక్కణ్డాయ్ నెఞ్జేమణివణ్ణన్ పాతమ్
మతిక్కణ్డాయ్ మఱ్ఱవన్ పేర్ తన్నై – మతిక్కణ్డాయ్
పేరాழிనిన్ఱు పెయర్న్దుకడల్ కడైన్ద
నీరాழிవణ్ణర్ నిఱమ్. ౪౧.

అర్థము.— నెఞ్జే - మనసా! మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవానియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళును, మతిక్కణ్డాయ్- ధ్యానించుము! మఱ్ఱు - ఇంకను, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ తన్నై -తిరునామములను, మతిక్కణ్డాయ్ - మనస్సునందునిలుపుమా! పేర్ - మహత్తైన, ఆழி నిన్ఱు - సముద్రమునుండి, పెయర్న్దు - లేచి, కడల్-ఆసముద్రమును, కడైన్ద- చిలికిన. నీర్ - జలముతో నిండిన, ఆழி - సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - తిరుమేనుగలవానియొక్క, నిఱమ్ - సౌన్దర్యమును, మతిక్కణ్డాయ్ - అధ్యవసింపుమా. ౪౧.

వా.—అవ.— ఇవ్వళవుమ్ = ... (మతియిత్యాది) శ్రమహరమానవడివైయుడైయవనుడైయ తిరువడికళై నెఞ్జేమతిక్కణ్డాయ్. అవనుక్కు వాచకమాన తిరునామత్తై మతిక్కణ్డాయ్. (మతిక్కణ్డాయిత్యాది). కణ్వళరుకైక్కు ప్పోరుమ్బడి పెరిత్తానతిరుప్పాఱ్కడలిల్ నిన్ఱుమ్ పోన్దుపిన్నైయత్తైక్కడైవతుమ్ శెయ్ తునీరైయుడైత్తానకడల్ పోలే యిరుక్కుమవనుడైయ తిరునిఱత్తైఅనుసన్ధి. ౪౧.

మూ. నిఱఙ్కరియన్ శెయ్యనెడుమలరాళ్ మార్పన్
అఱమ్పెరియనారతఱివార్ – మఱమ్పురిన్ద
వాళరక్కన్ పోల్వానై వానవర్ కోన్ తానత్తు
నీళిరుక్కైక్కుయ్ త్తాయ్ నెఞ్జే. ౪౨.

అర్థము.—నిఱఙ్కరియన్ - నల్లనివర్ణముగలవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, నెడు- దీర్ఘమైన, మలరాళ్ - తామరపుష్పమునందు వాసముఁజేసెడుదేవిని, మార్పన్ - వక్షస్థలమునందుగలవాఁడును, అఱమ్ - అస్పృశ్యధర్మమువలన, పెరియన్ - గొప్పవాఁడును, మఱమ్ - క్రూరకర్మమును, పురిన్ద - చేసిన, వాళ్ - కత్తిగల, అరక్కన్ పోల్వానై - రాక్షసుఁడైనరావణునివంటి మహాబలిని, వానవర్ - దేవతలకు, కోన్ - అధిపతియైనఇంద్రునియొక్క, తానత్తు - స్థానమందు, నీళ్ - చిరకాలము, ఇరుక్కైక్కు - (హైమస్వస్తర

మునందు) ఉండుటను, ఉయ్త్తాయ్-ఏర్పఱచినసర్వేశ్వరునియొక్క, అతు-ఆ, నెఱి-ప్రకారమును, ఆర్ - ఎవరు, అఱివార్ - ఎఱుంగుదురు, ౫౨.

వ్యా.— అవ.— ఇవ్వ_త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (నిఱక్కురియ నిత్యాది) శ్రీమహారమాన పడివై యుడైయనాయ్, నీలమేఘ_త్తిలే మిన్నై_ప్పోలే పిరాట్టినై_ త్తిరుమార్విలేయుడైయనాయ్ అవళ్లోట్టై క్కలవియాలే ఆనృశంస్యప్రధాన నానపడియై యారఱివార్. (మఱ మ్పురిన్దవిత్యాది) రావణనోపాతియుమ్ వధత్తుక్కు యోగ్యనాయి రుక్కచ్చెయ్తే, ఇవన్పక్కలిలే ఔదార్యగుణజ్కడన్దతెన్ఱు, "మన్వ_న్తరం పూర్ణమపేతశత్రుః"ఎన్నుమ్పడియే మేలిట్టిపడమ్శెలుత్తువతాక వై_త్తవనుడైయ ఆనృశంస్యత్తై యఱివారార్. ౫౨.

అరు.—ఇవ్వ_త్తిరణ్డామ్పాట్టు.—వానవర్కోన్ తాన_త్తిలే నీళిరుక్కైక్కు-ఒరుమన్వన్తరమిరుక్కైక్కాక. ఉయ్త్తాయ్-మహాబలియైప్పాతాళ_త్తిలే నిఱు_త్తినవళ. ౫౨

మూ. నెఱియార్కుఱుఙ్కాల్నై మున్నిన్ఱుపిన్ తాళ్న్దు
అఱియాతిళఙ్గిరియెన్ఱెణ్ణి——ప్పిరియాతు
పూఙ్కొడికళ్ వైకుమ్ పొరుపునల్కున్ఱెన్నుమ్
వేఙ్గడమేయామ్విరుమ్బుమ్వెఱ్పు, ౫౩.

అర్థము.— నెఱియార్.(చలింపక తపస్సుఁజేయు) సన్మార్గముగలవారియొక్క, మున్నిన్ఱు - ముందటనుండి, పిన్ తాళ్న్దు - వెనుకవ్రేలుచున్న, కుఱుఙ్కాల్నై - జుట్టును, అఱియాతు- తెలిసికొనక, ఇళమ్కిరియెన్ఱు - చిన్నపర్వతమని, ఎణ్ణి-తలంచి, పిరియాతు - ఎడబాయకుండు, పూ - పుష్పములతోనిండిన, కొడికళ్ - లతలు, వైకుమ్ - వాసముజేయునట్టిదియై, పొరు- అలలుకొట్టుచున్న, పునల్ - తీర్థములుగల, కున్ఱు - పర్వతము, ఎన్నుమ్- అని యెడి, వేఙ్గడమే - వేఙ్కటాద్రియే, యామ్ - మేము, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడియెడు, వెఱ్పు-పర్వతము. ౫౩.

వా.- అవ.-ఇవ్వ_త్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.-(నెఱియారిత్యాది) ఆశ్రయి_త్తవర్కళుడైయ మున్నిన్ఱు పిన్ తాళ్న్దకుఱుఙ్కాల్నైయైయఱియాతే

శెఱుమలైయెన్నెణ్ణి మూచ్చువిడుతల్ ఉడమ్బాడుతల్ శెయ్యామైయా లే ఇన్నమలై యెన్ఱఱియామైయాలే, పూక్కళై యుడైత్తాన కొడిక ళ్ తజ్గుకిఱ భారాన్విన్నపునలై యుడైత్తా యిరుద్ధుళ్ళమలై యెన్గిఱ తిరు వేజ్గడమే నామాశైప్పడుమ్మలై. ౨౩.

అరు.— ఐమ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— నైఱియార్-స్థావరప్రతిష్ఠరాయిరుస్థ ఫ్యాని క్కుఱవర్కళ్. పిరికూతు- ఇడైపడాతే. ౨౩.

మూ వెత్పెన్ఱిరుజ్గోలై వేజ్గడమెన్ఱివ్విరణ్డుమ్
నిత్పెన్ఱు నీమతిక్కుమ్నీర్మైపోల్—నిత్పె
న్ఱుళజ్గోయి లుళ్ళమ్వైత్తుళ్ళినేన్, వెళ్ళ
త్తిళజ్గోయిల్ కైవిడేలెన్ఱు. ౨౪

అర్థము.— కోలై- తిరుమాలిరుజ్గోలై(కళ్ళళకరిసన్నిధి), వేజ్గడమ్-వేజ్కటాచ లము, ఎన్ఱు - అనుతిరునామములుగల, ఇరుమ్ -విశాలమైన, వెఱ్పుఎన్ఱు-పర్వతములనెడు, ఇవ్విరణ్డుమ్ - ఈరెండును, నిఱ్పఎన్ఱు - వాసస్థలములని, నీ - నీవు, మతిక్కుమ్ - తలంచెదు, నీర్మైపోల్ - స్వభావమువలె, ఉళమ్ - హృదయమనెడు, కోయిల్ - వాసస్థలమును, నిఱ్పుఎన్ఱు - అభిమానపాత్రమైన దివ్యస్థలమని, ఉళ్ళమ్వైత్తు - మనసుంబెట్టి, వెళ్ళమ్ - క్షీరసముద్రమనెడు, ఇళజ్గోయిల్ - బాలాలయమును, కైవిడేలెన్ఱు- విడవావలదని, ఉళ్ళినేన్ - ప్రార్థించితిని. ౨౪.

వ్యా.—అవ—ఐమ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— ఇవర్ తిరుమలైయై విరుమ్బప్పుక్కవాతే అవనివరుడైయహృదయత్తైవిరుమ్బ, పిరానే! అవల్ లైక్కైవిడ వొణ్ణాతెన్గిఱార్.

(వెత్పిత్యాది) వెత్పెన్ఱుకోల్లప్పడానిన్ఱ తెల్కుత్తిరుమలై పెరియ తిరుమలై ఇవైపోలేఎన్నుడైయ హృదయత్తైయుమునక్కు కోయి లాకనినైత్తా యెన్ఱతిన్ఱు. (వెళ్ళత్తిళజ్గోయిల్ కైవిడేలెన్ఱుళ్ళినేన్) నాన్ కృతఘ్ననాక పణ్ణాతెన్ఱు హృదయత్తిలేపుకురుకైక్కు బాలాల యమాకక్కొణ్డ తిరుప్పాఱ్కడలై విడాతేకొళ్ళెన్ఱు ఇరక్కిఱేన్. ౨౪.

అరు.—ఐమ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— ఎన్నుళ్ళత్తైయుమ్ నిత్యానన్దయిలెన్తునిన్నైత్తా ఱొత్త ఉళ్ళమ్ శైత్తు - అఱిన్దు, నైవిడేలెన్ఱ ఉళ్ళినేన్-ఇరన్దేనెన్ఱపడి. ౫౪.

సూ. ఎన్ఱుమఱన్దఱియే నేఴ్ పిఱప్పు మెప్పొఴుతుమ్
నిన్ఱునినైప్పొఴియానీర్మైయాల్-వెన్ఱి
అడలాఴి కొణ్డఅఱివనే,ఇన్ప
క్కడలాఴి నీ యరుళి క్కాణ్. ౫౫.

అర్థము.— వెన్ఱి - జయముగల, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆఴి - చక్రా యుధమును, కొణ్డ - ధరించిన, అఱివనే - సర్వజ్ఞుడా! ఏఴ్పిఱప్పుమ్ - ఏడుజన్మము లందును, ఎప్పొఴుతుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిన్ఱు - నిలిచి, నినైప్పు - తలంచుట, ఒఴి యా - తప్పకుండెడి, నీర్మైయాల్-స్వభావముచేత, ఎన్ఱుమ్- ఎప్పుడును, మఱన్దఱియేన- మఱచియెఱుంగను. నీ - నీవు, ఇన్పక్కడలాఴి - అపరిచ్ఛిన్నమైన ఆనన్దసాగరము నా, అరుళిక్కాణ్ - కృపజేయవలయును. ౫౫

వ్యా.—అవ —ఐమ్బత్తైన్దామ్పాట్టు.—(ఎన్ఱుమ్) ఉన్నైనినైక్కైయఱి తాన సంసారత్తిలే ఉన్నైనినైక్కుమ్పడి పణ్ణినాయ్, ఇనిప్రాప్తియళి ప్పోమ్పణ్ణాయో వెన్గిఱార్.

(ఎన్ఱుమఱన్దఱియేన్) ఒరునాళుమున్నై మఱన్దఱియేన్. శ్రవణ మనననిదిధ్యాసనానన్తరమ్ పిఱక్కుముపాసన ధ్రువానుస్మృతికళాలే యోనీర్మఱవాతొళిన్దతెన్నిల్; (ఏఴ్ పిఱప్పిత్యాది) ,,ఎతిర్ శూఴల్ పుక్కైత్తోర్ పిఱప్పుమ్" ఎన్నుమ్పడియే ఎల్లాజన్మఙ్గళిలుమ్ ఎల్లా క్కాలత్తిలుమ్ నిన్ఱు ఎన్నైయ నినైప్పు మాఱాతస్వభావత్తాలే. ఒరునాళు మఱన్దఱియేన్. (వెన్ఱియిత్యాది) నామ్ శెయ్తవంశమ్ శెయ్ తోమితే, ఎల్లామ్ శెయ్యవేణుమెన్ఱు నిర్బన్ధిక్కక్కడవతో వెన్న; ఉన్ పక్కలొరు జ్ఞానశక్తికళుక్కు వైకల్యజ్ఞాఙ్గోతిలేన్; ఆనపిన్బు (ఇన్పక్కడలాఴినీయరుళిక్కాణ్) ,,ఏష హ్యేవానన్దయాతి" ఎన్నుమ్ప డియే ఉన్నుడైయ ఆనన్దసముద్రత్తైయుమ్ నీయెనక్కరుళాయ్. ౫౫.

మూ. కాణక్కళికాతల్ కైమిక్కుక్కాట్టినాల్
నాణప్పడుమెన్ఱాల్ నాణుమే-పేణి
క్కరుమాలైప్పొన్ మేని కాట్టామున్ కాట్టుమ్
తిరుమాలైనఙ్గళ్ తిరు. ౫౮

అర్థము. తిరుమాలై - శ్రియఃపతిని, కాణ - సేవించుటకు, కళి - అధికమైన-కాతల్ - ప్రీతి, కైమిక్కు - మిక్కుటమై, కాట్టినాల్ - చూపినయెడల, నాణప్పడుమ్- అణగియుండవలయును, ఎన్ఱాల్ - అనినయెడల, నాణుమే - అణగునా; కరు - నల్లని వర్ణముగల, మాలై శ్రియఃపతిని, పొన్ - ఆశ్రబడదగిన, మేని - దివ్యమఙ్గళవిగ్రహము, కాట్టామున్ - చూపకమునుపు, నఙ్గళ్ - మనకు స్వామినియైన, తిరు- పెరియపిరాట్టి, పేణి - ఆదరించి, కాట్టుమ్ - సేవింపఁజేయును. ౫౮.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తాఱామ్పాట్టు —(కాణ)నీర్ శేషభూతరానాల్ ఉఙ్గళుడైయ స్వరూపాను రూపమాయిరుక్క వేణ్డావో? శేషియై ఇప్ప డినియమిక్క.కడవతో వెన్నిల్, అతువిధేయమానపోతితే; ఆశైమి క్కాల్ శెయ్యలావతుణ్డో వెన్గిఱార్.

(తిరుమాలైక్కాణక్కళికాతల్ కై మిక్కుక్కాట్టినాల్ నాణప్పడుమెన్ఱాల్ నాణుమే) సర్వేశ్వరనై క్కాణ మికానిన్ఱకాతల్ విఞ్జి క్కాట్టినాల్, నీ శేషి-నాన్ శేషభూతనెన్ఱుమ్ముఱైయిలే నిఱ్క ప్పోమో; కణ్డాలల్లతుకళియాత కాతలెన్ఱుమామ్. సాపరాధనెన్ఱు మీళవుమొవ్వాతాతు. కరుమాలై ప్పొన్మేనియ నతు కాట్టువతఱ్కు మున్నే ఎఙ్గళుడైయ పురుషకారమాకప్పిరాట్టి మున్నే కాట్టానిన్ఱాళ్. "నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్ఱైఙ్గళుడైయ కుటిమవళ్ పార్క్కవొట్టా మైయాలుమ్ మఱ్ఱైయిల్ నిఱ్కవొణ్ణాతు. ౫౮.

అరు.—ఐమ్బత్తాఱామ్పాట్టు. — అతువిధేయమానపోతు, నానెనక్కు వశమాన పోతు. భక్తిపరవశనానాల్ ఎన్వశమో ఎన్ఱపడి. మేలక్కవతారికై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సాపరాధనిత్యాది). కరుమాలై .కాళమేఘశ్యామనాన సర్వేశ్వరనై. తిరుమేని తానుపాయమాకక్కాట్టుకైక్కుమున్నే నఙ్గళ్ తిరు మేనికాట్టుమెన్ఱపడి. ౫౮

మూ. తిరుమఙ్గై నిన్ఱరుళుమ్ తెయ్వనావాళ్త్తుమ్
కరుమఙ్కై నైప్పడుమిన్ కణ్డీర్ - ఉరిమైయాల్
ఏత్తినోమ్పాత మిరు న్తడక్కైయెన్దై పేర్
నాల్ తిశైయు క్కేట్టీరే నామ్. ౫౨.

అర్థము.—మఙ్గై - యువతియైన, తిరు - శ్రీదేవి, నిన్ఱరుళుమ్ - నిత్యవాసముఁజే సెడి, తెయ్వమ్ - దైవమును, నా - నాలుకచేత, వాళ్త్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేసెడి, కరుమమ్ - వ్యాపారమునందు, కణ్డైప్పడుమిన్ కణ్డీర్ - స్థిరచిత్తులైయుండుడు నుమీ; నామ్ - మేము, ఇరుమ్ - బలిసిన, తడమ్ - దీర్ఘమైన, కై - భుజములుగల, ఎన్దై - నాథస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, పాతమ్ - తిరుపడిని, ఉరిమైయాల్ - అనురూపమైనసంబన్ధముచేతను, పేర్ - తిరునామములచేతను, ఏత్తినోమ్ - స్తోత్రముఁజేసితిమి; నాల్ తిశైయుమ్ - నాల్గుదిక్కులయందుండు వారందఱును, కేట్టీరే - వింటిరా. ౫౨.

వ్యా.—ఇవ్వ్బత్తైక్కా మ్బాట్టు.—(తిరుమఙ్గై యిత్యాది) పెరియపిరాట్టియార్ నిత్యకటాక్షమ్ పణ్ణానిన్ఱ తెయ్వత్తై నావాళ్త్తుకైయాకిఱకరుమత్తైక్కవిడాతే. (ఇరున్తడక్కై.యెన్దై పేర్ నాల్ తిశైయుక్కేట్టీరే) పెరియతోళ్లై యుడై యనాన ఎన్ స్వామియుడైయ పేరన్ఱో ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుముళ్ళతు-అతుకేట్టిలిగోళ్లో?(నాముఱిమైయాలే త్తినోమ్పాతమ్) నాఙ్గళ్ శవనుడైయ ప్పేరైయుమ్ తిరువడికళై యుమ్ శేషభూతరెన్నుమ్ ప్రాప్తియాలే యే త్తినోమ్. ౫౨.

అరు.—ఇవ్వ్బత్తైక్కా మ్బాట్టు.— ఎల్లారుమవనుక్కు శేషభూతరాకైయాలే అవనే నుత్యనెన్ఱు తాత్పర్యమ్. ౫౨.

మూ. నామ్ పెఱ్ఱనన్మైయుమ్ నామఙ్గై, నన్నెఞ్జత్తు
ఓమ్బియిరున్దెమ్మై యోతువిత్తు-వేమ్బిన్
పొరుళ్ నీర్మైయాయినుమ్ పొన్నాళిపాడెన్ఱు
అరుళ్ నీర్మైతన్దవరుళ్. ౫౩.

అర్థము.— వేమ్బు - వేపయానెడు - పొరుళిన్ - వస్తువుయొక్క, నీర్మై - స్వభావమువలె, ఆయినుమ్ - ఉన్నను, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ఆళి - చక్రముగల

వాణిని, పాడు - గానముచేయుము; ఎన్ఱు - అని, నామగ్లై - వాగ్దేవి(సరస్వతి), నల్ - మంచి, నెఞ్జత్తు - హృదయమునందు, ఓమ్బియిరున్దు - ఆదరించియుండి, ఎమ్మై - మనలను, ఓకువిత్తు - చెప్పించి, (అందువలన), నామ్ - మనము, పెఱ్ఱ - పొందిన, నన్మైయుమ్, పురుషార్థమును, అరుళ్ - కృపంజేయుటయే, నీర్మై - స్వభావముగాగల సర్వేశ్వరుండు, తన్ద - ఒసగిన, అరుళ్ - అనుగ్రహము. ౨౮.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బుత్తెట్టామ్బాట్టు— (నామ్పెఱ్ఱ) నీరిప్పడి పేత్తుక్కైక్కడియెన్నెన్నిల్, సరస్వతిఎన్ హృదయత్తిలేయిరున్దుఎన్నైఓతువిత్తతెన్గిఱతు.

(నామ్పెఱ్ఱవిత్యాది) ఎజ్గళుక్కున్ద నన్మైయుణ్డాయిత్తు; నామగ్లైయానవళ్ హృదయత్తిలేయిరున్దు నమ్మై ఓమ్బియోతువిత్తత్తాలే. రాజపుత్త్రర్కళ్ రాజవైభవ మఱియాతిరుక్కచ్చెయ్తే అత్తైచ్చొల్ల వఱియామైయాలే విరసమానాలుమ్ సరసమాకత్తజ్గళ్ స్వరూపత్తుక్కుక్కత్తీక్కుమ్ దాసవృత్తిగళై ప్పోలే అవళ్ హృదయత్తిలే యిరున్దోతువిక్కైక్కడి శొల్లుకిఱతు. (వేమ్బిత్యాది) ఇనియవితు వేమ్బుపోలే క్కైయానిన్ఱ తేయాకిలుమ్ పాడ్డెన్ఱరుళియగ్లతు సిఱ్ఱప్పోకాత అవనుడైయ నీర్మైయాల్ తన్దవరుళ్ - తన్దప్రసాదమ్ సరస్వతి యోతువిక్కైక్కడి. ౨౮.

అరు.—ఐమ్బుత్తెట్టామ్బాట్టు.— ఓమ్బి-వళర్న్దు, కిళర్న్దెన్ఱపడి. సరస్వతియైయిట్టుప్పాడువిత్తతెప్పడి యిరుక్కుఱతెన్న, దృష్టాన్తపూర్వకమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రాజపుత్రాదికళిత్యాది). తజ్గళ్ స్వరూపత్తుక్కు-దాసికళానతజ్గళ్ స్వరూపత్తుక్కుచ్చేరక్కత్తీక్కు అవన్ఱపడి. అనక్షరమాకవుమ్ కుడైయాయుమ్. ఇతు-ఇన్ద త్తమిళ్ మాలై. పాడ్డెన్ఱరుళుమ్ అరుళ్ నీర్మై - పాడ్డెన్ఱరుళి నీర్మైతన్దవరుళ్ ఎన్ఱపడి. శిలశిలవిరసమాకచ్చొన్నాల్ అత్తై సరసమాక బహుమానమాకక్కత్తీప్పార్కళ్. ౨౮.

మూ. అరుళ్ పురిన్దశిన్తై యడి యార్ మేల్ వైత్తు
ప్పొరుళ్ తెరిన్దు కాణ్గుఱ్ఱవప్పోతు—ఇరుళ్ తిరిన్దు
నోక్కినేన్ నోక్కి నినైన్దేనతొణ్ కమలమ్
ఓక్కినేనెన్నైయు మజ్గోర్న్దు. ౨౯.

అర్థము. అరుళ్ - కృపతో, పురిన్ద - కూడిన, తిన్లై - తిరువుళ్ళమును, అడియార్ తల్ - దాసులమీద, వైత్తు - పెట్టి, పొరుళ్ - వస్తువని, తెరిన్దు - తెలిసికొని, కాణ్గులిల్ - కటాక్షించెడు, అప్పోతు - ఆసమయమునందు, ఇరుళ్ - అజ్ఞానము, తిరిన్దు - నశించి, నోక్కి నేన్ - (నీస్వరూపమును) సేవించితిని; నోక్కి - సేవించి, ఒణ్ - అందమైన, కమలమ్ - తామరసపుష్పమువంటి, అడి - ఆచరణములను, నినైన్దేన్ - అనుసంధించితిని ; ఎన్నైయుమ్ - నన్నును, ఓర్న్దు - చక్కగా తెలిసికొని, అడి - ఆ శ్రీపాదములందు, ఒక్కి నేన్ - సమర్పించితిని. ౧౯.

వ్యా.—ఐమ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.—(అరుళ్ పురిన్దవిత్యాది) అడియోమాన వెఙ్గళ్ మేలే అరుళ్ పురిన్ద శిన్దైయై వైత్తు అత్తాలే నాఙ్గళ్ పదార్థఙ్గళైయఱిన్దు కాణవుళ్ అప్పోతు నీశేషి, నాన్ శేషభూతనెన్గిఱ జ్ఞానత్తుక్కు విరోధియాన అజ్ఞానత్తై పోక్కి యుణర్న్దు ఉన్నుడైయ కమలమ్ పోన్ఱ తిరువడికళై నినైత్తేన్; ఆగాయ్న్దు పార్త్తు పరతన్త్రమాయిరుక్కైయాలే, ఎన్నై ఉన్ తిరువడికళిలే సమర్పిత్తేన్. అరుళ్ పురిన్దుళ్ళ ఉన్ తిరువుళ్ళత్తై ఎఙ్గళ్ మేలే వైత్తు, ఎఙ్గళై యొరుపదార్థమాక బుద్ధిపణ్ణినపోతెన్ఱుమామ్. ౧౯.

అరు.—ఐమ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.—పొరుళ్ తెరిన్దు కాణ్గుమ్ అవవప్పోతు. నీ ఎఙ్గళై ప్పొరుళాక విచారిత్తు తిరువుళ్ళమ్ పుణ్ణినపోతెన్ఱు ఈశ్వరపరమాతల్. ౧౯.

మూ. ఓరురువనన్లై యొళియురువమ్ నిన్నురువమ్
ఈరురువనెన్బ రిరునిలత్తోర్—ఓరురువమ్
ఆతియామ్వణ్ణ మఱిన్దారవర్ కణ్డీర్
నీతియాల్ మణ్ కాప్పార్ నిన్ఱు. ౨౦.

అర్థము.— ఓర్ - ఒకవిధమైన, ఉరువనన్లై - (విజాతీయ) స్వరూపముగలవాడవుకావు; ఒళి - (ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమనెడు) ప్రకాశముగల, ఉరువమ్ - స్వరూపము, నిన్ - నీయొక్క, ఉరువమ్ - స్వరూపము. ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తోర్ - భూమియందున్నవారు - ఈరురువన్ - రెండువిధములైన స్వరూపముగలవాడు, ఎన్బర్ - అనుదురు. ఓర్ - ఆశ్రితపరతన్త్రుడగుటచే నద్వితీయమైన, ఉరువమ్ - స్వరూపమే, ఆతి - జగత్కారణమై,

అప్ - (ఆశ్రితులకుసుజ్జీవనకరము) అయ్యోరు, పణ్ణమ్-ప్రకారమును, అతీన్దార్-ఎఱిఁగిన, అవర్కణ్డీర్-అమహానుభావులుకదా, నీతియాల్ - న్యాయములో, నిష్ఠు - నిలిచి, మణ్ - భూమిని, కాప్పార్ - రక్షింతురు. ౬౦.

వ్యా.—అఱుపతామ్బ్బట్టు.—(ఓరురువనన్లై) "నిత్యోనిత్యానామ్" ఎన్గిఱపడియే. సర్వవిసజాతీయమ్ఎన్గిఱతెన్ఱు ఉనక్కు-వడివు. (ఒళియురువమ్నిన్నురువమ్) "భక్తానాంత్వంప్రకాశసే" ఎన్గిఱతునక్కు- స్వరూపమ్, (ఇరునిలత్తోర్ ఈరురువనెన్బర్) అఱియాతార్ పెరియ ఈశ్వరనెన్బర్కళ్. (ఓరురువమిత్యాది) ఎల్లార్క్కుమ్సత్తై అవనేయెన్ఱఱిన్ద వైష్ణవర్కళ్ భూమియైముత్తైకుట్టైయామల్ కాప్పార్. "తీర్ త్తకరరామిన్ తిరిన్దు" ఎన్నుమ్బడియే. ౬౦.

అరు.—అఱుపతామ్బ్బట్టు.— (ఓరురువమ్). అద్వితీయమాయ్ సర్వస్మాత్పరమాయిరుక్కుమతు, ఉన్ స్వరూపమస్తు. (ఒళియురువమ్) ఆశ్రితపరతన్త్రమా యిరుక్కుమ్ వడివేయునక్కు-వడివు. ముత్తైకుట్టైయామల్- శేషశేషిభావఙ్కెడామల్. ౬౦.

మూ॰ నిన్దతోర్ పాతమ్ నిలమ్పుత్తైప్ప, నీణ్డతోళ్
సెన్దళన్దతేన్బర్ తిత్తైయెల్లామ్—అన్ఱు
కరుమాణియా యిరన్దకళ్వనే, ఉన్నై
ప్పిరమాణిత్తార్ పెత్తపేఱు. ౬౧.

అర్థము.— నిన్దతోర్ - నిలిచియున్నయొక, పాతమ్ - చరణము, నిలమ్ - భూమిని, పుత్తైప్ప - అడ్డగింప, నీణ్డ - పెరిగిన, తోళ్ - భుజములు, తిత్తైయెల్లామ్- దిక్కులన్నియు, శెన్ఱు - చేరి, అళన్దతు - ఆక్రమించినవి, ఎన్బర్ - అనియెదరు. అన్ఱు- (ఇన్ద్రుఁడుప్రార్థించిన) ఆకాలమందు, కరు - నల్లనిశరీరముగల, మాణియాయ్- బ్రహ్మచారియై, ఇరన్ద-యాచించిన, కళ్వనే - వఞ్చకుఁడా! ఉన్నై-నిన్ను, పిరమాణిత్తార్- నమ్మినవారు, పెత్తు - పొందిన, పేఱు - పురుషార్థముకదా. ౬౧.

వ్యా.- అవ.—అఱుపత్తోరామ్బ్బట్టు.—(నిన్దతోర్ పాతమ్) వడివేదో ! అవనుడైయ చేష్టితముమ్ ఆశ్రితపరతన్త్రమెన్గిఱతు.

(నిన్రతిత్యాది) ఇరన్దునిన్రనిలైయిలే భూమియెల్లామ్ఒరడియాలే మత్తైయుమ్బడిక్కాక. (నీణ్డవిత్యాది) కైయిలేసేర్ విళ్ముస్దవాతే అల భ్యలాభమెన్బాలే వళర్న్దతో ళానతుదిక్కుక్కళెల్లామ్ శెన్రళన్ద తెన్బర్. (అన్రి త్యాది) ఉన్నై ప్పేణాతేఉన్నుడైయ విభూతినై యవన్ తన్న తెన్న, అవన్పక్కలిలే ఇరన్దాయాయ్ వఞ్చితాయాయ్చ్చెయ్తతు ఇన్ప్రినారు త్తనుక్కుచ్చెయ్తితేయో? ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్నైయఖియమాఱియిఞ్చిక్కుమ్, తూతుపోమ్, సారథ్యమ్పణ్ణుమ్; ఎల్లామ్శెయ్తు రక్షిక్కుమెన్రు ఉన్నై ప్రమాణిత్తవర్కళ్ మార్వ్రిలేక్కై వైత్తుఉజ్జుమ్బడిపణ్ణినాయత్తనైయన్రో. ౭౧.

మూ, పేత్తొన్రుమున్నఱియేన్ పెత్తతఱియేన్ పేదైమైయాల్
మాత్తెన్రుశొల్లి వణఙ్గినేన్—ఏత్తిన్
పెరుత్తెరుత్తమ్కోడొశియప్పెణ్ణై యిన్ పిన్పోయ్
ఎరుత్తిఱుత్త నల్లాయరేఱు. ౭౨.

అర్థము -- ఏత్తిన్ - వృషభములయొక్క, పెరుత్త - పెద్దవైన, ఎరుత్తమ్- మూపురములును, కోడు - కొమ్ములును, ఒశియ - విరుగునటుల, పెణ్ - నప్పిన్నైప్పిరాట్టియందైన, నశైయిన్- ఆశయొక్క, పిన్పోయ్ - వెనుకవెళ్ళి, ఎరుత్తు-(వృషభముల) మూపురములను, ఇఱుత్త-విరిచిన, నల్ - విలక్షణులైన, ఆయర్ - గొల్లవాండ్రకు, ఏఱు - అధిపతియైన శ్రీకృష్ణుండు, మాఱు- (మనపాపములకు) శత్రువు,ఎన్రుశొల్లి-అని చెప్పి(తలంచి), వణఙ్గినేన్ - ఆశ్రయించితిని; పేదైమైయాల్-బుద్ధిలేమిచేత, మున్ - ఇంతకుమునుపు, ఒన్రు - ఇటువంటియొక, పేఱు - పురుషార్థమును, అఱియేన్ - ఎఱుగనైతిని; పెత్తఱియేన్ - పొందనైతిని. ౭౨.

వ్యా.—అవ.—అఱుప త్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (పేత్తొన్రుమ్) నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కు ప్రతిబన్ధకమాన ఎరుతుకళైపోక్కి అవళై త్తనక్కాక్కిక్కొళ్ళుకైయాలే నమ్ముడైయ ప్రతిబన్ధకఙ్గళైయుమ్పోక్కుమెన్గిఱతు.

(పేఱిత్యాది) పేత్తొన్రుణ్డాకమున్బఱియేన్, అఱియామైయేయన్రు; పెత్తుమఱియేన్. (పేదైమైయాల్) పెణ్మైయిక్కడిఅఱివుకేడు. (వఱిన్ప

రుత్తైరుత్తజ్కోడాశియప్పెణ్ణై యిఱ్ పిఱ్పోయ్ ఎరుత్తిఱుత్తనల్లాయ రేఱుమాత్తైన్నుశొల్లివణఙ్గినేన్) ఎరుత్తినుడైయ పెరుత్తకదుత్తుజ్కొమ్బు కళదమ్ఒశియుమ్బడిక్కిడాక నప్పిన్నైప్పిరాట్టియైప్పెఱలామెన్గిఱనై యాలే ఎరుత్తిఱుత్తనల్లాయ రేఱు నమ్ప్రతిపక్షత్తుక్కుమ్ మాత్తైన్ను శొల్లి వణఙ్గినేన్. ౬౨.

అరు.— అఱుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—ఎరుత్తమ్— కదుత్తు. మాఱు-శత్రు. ౬౨.

మూ· ఏత్తేழుమ్వెన్ఱడర్త్తవెన్దై, ఎరియురువ
త్తేఱేఱిపట్టవిడుశాపమ్—పాఱేఱి
ఉణ్డతలై వాయ్నిఱైయ కోట్టిడైయోణ్ కురుతి
కణ్డపొరుళ్ శొల్లిల్ కదై. ౬3.

అర్థము.— ఏఱుఏழుమ్ - ఏడువృషభములను, వెన్ఱు-జయించి, అడర్త్త- విరిచిన, ఎన్దై - నాస్వామియైనకృష్ణుఁడు, ఎరి - అగ్నియొక్క, ఉరువత్తు - రూపముగలవాఁడై, విడు-(బ్రహ్మచే) విడువఁబడి, ఏఱు -వృషభమును, ఏఱి - ఎక్కియున్నరుద్రునిచేత, పట్ట - అనుభవింపఁబడిన, శాపమ్ - శాపమును (పోగొట్టుటకు), పాఱు - గద్ద, ఏఱి - మైబడి, ఉణ్డ - తీసిన, తలై - శిరస్సుతోఁగూడిన, వాయ్ - నోరు, నిఱైయ - నిండునట్లు, కోడు - ముకుళించిన, అమ్ - అందమైన, కై - శ్రీహస్తముచేత (చల్లబడిన), ఒణ్ -శ్లాఘ్యమైన, కురుతి - రక్తమును, కణ్డ - చూచిన, పొరుళ్ -విషయమును, శొల్లిల్ - చెప్పినయెడల, కదై - పెద్దకథయగును. ౬3.

వ్యా.—అవ.— అఱుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (ఏత్తేழుమ్) అభిమానియాన రుద్రనుడైయ శాపత్తైప్పోక్కైయాలుమ్ అవనేయాశ్రయణీయనెన్గిఱతు.

(ఏత్తేழుమిత్యాది) ఏత్తైయుమ్ వెన్ఱ స్వామి. (ఎరియిత్యాది) ఎరియినుడైయ ఉరువైయుడైయనాయ్ ఋషభత్తైయేఱిన రుద్రనై బ్రహ్మఽకపాలీత్వం భవిష్యసి" ఎన్ఱిట్టశాపత్తైయోట్టినవఴికియకై (పాఱేఱియిత్యాది) కழుకుమ్పరున్దు మేఱి ఉణ్ణానిన్ఱతలైయై యుడైయవాయ్ నిఱైయుమ్బడి కిడాక అழకియకురుతియైక్కణ్డ అర్థత్తైచ్చొల్లిల్ అతోరుమహాభారతమ్. ఏழైరుత్తైయడర్త్త విడత్తిలత్తాలారు దో-

మిన్ఱి క్కే యిరుక్క ఒరుతలైయై యఉత్తతుక్కాక ప్రాతకియానవను డైయ శాప త్తైప్పోక్కినవనో ఈశ్వరన్! పాతకియానవనో! తలై యఉ ప్పుణ్డ. శోచ్యనానవనో? పార్ త్తుక్కోళ్ళుమత్తనై.   ౬౩.

అరు.—అఉపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—కోట్టమ్.—కొట్టువాయ్. అడిచ్చొడినక్కై. "పాఉ" ఎన్ఱు, పఅతై యాయ్ పక్షియెన్ఱ పడి.   ౬౩.

మూ. కత్తైయిన్ పెరుమ్పొరుళ్ కణ్ణా, నిన్పేరే
ఇతయమిరున్దవై యేయే త్తిల్—కత్తైయుమ్
తిరుమొழియాయ్ నిన్ఱ తిరుమాలే, ఉన్నై
ప్పరుమొழియాల్ కాణప్పణి.   ౬౪.

అర్థము.— కణ్ణా - కృష్ణా! కత్తైయిన్ - ఇతిహాసపురాణములయొక్క, ఇతయమ్ - తాత్పర్యమును, ఇరున్దవై యే - ఉన్నట్లు, ఏత్తిల్ - (తెలిసికొని) స్తోత్రముఁజేసిన యెడల, పెరుమ్-ముఖ్యములైన, పొరుళుమ్-అర్థములనూ, నిన్-దేవరవారి, పేరే - తిరు నామము గానుండును, కత్తైయుమ్ - విస్తారముగా జెప్పెడు, తిరు- రమణీయమైన, మొழియాయ్ -శబ్దములచే ప్రతిపాదింపఁబడ్డవాడై, నిన్ఱ- వేంచేసియుండెడు, తిరుమాలే- శ్రియఃపతీ! ఉన్నై - దేవరవారిని, పరు - పరిపూర్ణమైన, మొழియాల్ - శబ్దముల చేత (స్తోత్రము జేసి), కాణ - సేవించునటుల, పణి - కృపజేయుము.   ౬౪.

వ్యా.—అవ.—అఉపత్తునాలామ్పాట్టు.— (కత్తై యిత్యాది) ఇతిహాసపురాణఙ్గళుడైయ హృదయమిరున్దపడి అతిన్దుశొన్న వళ్ళవిల్ నిర్ణీతమానపర్థమ్ ఆశ్రితభవ్యనానవనుడైయ తిరునామత్తైచ్చొల్లు కైయెన్గిఅతు.

(కత్తైయిత్యాది) ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్ట శ్రియఃపతియాయిరున్దుళ్ళ వున్నైక్కత్తై యశొళ్ళాలే యేత్తి అను భవిక్కుమ్పడి యరుళ్ శెయ్. అనవాప్తియాన శొల్లన్ఱిక్కే ఉన్నై క్కణ్డు హృప్తనాయ్ ఏత్తప్పణి.   ౬౪.

అరు.— అఉపత్తునాలామ్పాట్టు.—కణ్ణాకత్తైయినితయమిరున్ద వై యేఏత్తిల్ పెరుమ్పొరుళమ్ నిన్ పేరేఎన్ఱ స్వయుత్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇతిహాసేత్యాది). కాణఎన్ఱతై ప్పఱ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అనవాప్తియానఇత్యాది).   ౬౪.

మూ. పణిన్దేన్ తిరుమేని పైఙ్గమలమ్ కైయాల్
అణిన్దే నున్ శేవడిమేలన్బాయ్—తుణిన్దేన్
పురిన్దేత్తియున్నై ప్పుకలిడమ్ పార్త్తు, అఙ్గే
ఇరున్దేత్తి వాழ்మితు. ౬౫.

అర్థము.— తిరు - సుందరమైన, మేని - శరీరమును, పణిన్దేణ్ - నమస్కరించితిని, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, శే-ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, పై-సుందరమైన, కమలమ్ - తామరసపుష్పమును, అన్బాయ్-ప్రేమగలవాఁడనై, కైయాల్-హస్తముచేత, అణిన్దేణ్-సమర్పించితిని. పురిన్దు - ఆశబడి, ఉన్నై-నిన్ను, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసి, పుకలిడమ్-ప్రవేశించెడుపరమపదమునందు, పార్త్తు - సేవించి, అఙ్గే - అచ్చటనే, ఇరున్దు - ఉండి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, వాழுమ్ - సుఖించెడి, ఇతు - ఈపురుషార్థమునందు, తుణిన్దేణ్ - అధ్యవసించితిని. ౬౫.

వ్యా.— అలుపత్తైన్దామ్బాట్టు.— (పణిన్దేణ్) తిరుమేనికణ్డేనెన్నుమ్ శొల్లై శేషభూతరాకైయాలే పణిన్దేనెన్ఱు శొల్లుకిఱార్. (పైఙ్గమలమిత్యాది) ఉన్ తిరువడికళిలే స్నేహత్తైయుడైయనాయ్ అழకియ తామరై ప్పూవైయణిన్దేన్. (పురిన్దేత్తియున్నై ప్పుకలిడమ్ పార్త్తు అఙ్గేఇరున్దేత్తి వాழுమితుతుణిన్దేన్) ఉన్నై సేవిత్తిరున్దు పార్త్తువేత్తి ప్పరమపదత్తిలిరుక్కుమ్బడియై ప్పార్త్తు అఙ్గేఇరున్దేత్తుకై తానేవాழ்వాక విరుక్కుఅవిత్తై యధ్యవసిత్తేన్. పెరుమాళ్ పుక్కుదుళినాల్ పిన్నుమ్మున్నుమ్ నిన్ఱువెత్త వనైత్తైయుమ్పిన్నువిప్పఅను వాళినైయుమ్ కణ్డేత్తుకైయిలే తుణిన్దేన్. ౬౫.

అరు.—అలుపత్తైన్దామ్బాట్టు.— ఉన్నైయిఙ్గేసేవిత్తు ప్పురిన్దేత్తి - పార్త్తేత్తి. పురికై. పార్క్కై, అన్నిక్కై. పురికై - ఉనక్కు మ్బార్క్కైయాయ్, అత్తైప్పుల్ అరుళిశ్చెయ్ కిఱార్ (పెరుమాళిత్యాది) పుక్కుదుళినాల్ - పుఅప్పుట్టరుళినాల్. పుకలిడమెన్ఱతు కన్నుగుణమాక, పుక్కుదుళినాలెన్గిఅతు. ౬౫.

మూ. ఇతుకణ్డాయ్నన్నెఞ్జే ఇప్పిఅవియావతు
ఇతుకణ్డా యెల్లానామున్ అతు—ఇతుకణ్డాయ్
నారణ్ణ పేరోతి నరకత్తరుకణైయా
క్కారణముమ్ వల్లై యేల్ కాణ్. ౬౬.

అర్థము.—నల్ - మంచి, నెఞ్జే! మనసా! ఇప్పిఅవియూవతు - ఈసంసారమై నది, ఇతుకణ్డాయ్ - (పడరానికష్టములను బెట్టు) ఇదియేకదా. నామ్ - మనము, ఉర్ఱ తెల్లామ్ - అనుభవించినదంతయు, ఇతుకణ్డాయ్ - ఇదియేకదా. నారణన్ - శేషియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, ఓతి - చెప్పి, నరకమ్ - నరకమువంటి సంసారముయొక్క, అరుకు - సమీపమందును, అణ్డైయా - చేరకుండుటకు, కారణము మ్ - హేతువును, ఇతుకణ్డాయ్ - ఇదియేకదా, వల్లైయేల్ - సమర్థుండవైతివేని, కాణ్ - చూడుము. ௨௮.

వ్యా.— అవ.—అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు.—ప్రాప్తిక్కుమ్ ప్రతిబన్ధకనివృత్తిక్కు మడి సంసారదోషదర్శనమ్ పణ్ణుకై. ఏత్తుకై యిల్ తుణై క్కైయన్ఱు.

(నన్నెఞ్జే ఇప్పిఅవియావతితుకణ్డాయ్) పాపత్తాలే నన్నైనిరున్దతన్ఱు; భగవత్ప్రసాదత్తాలే పొల్లాతెన్ఱుతోన్ఱినవితుకణ్డాయ్ సంసారమావతు. (ఇతుకణ్డాయెల్లానామున్ఱతు) అజ్ఞత్తైక్క సాధారణరాయిరుక్క చ్చెయ్తే నామనుభవిత్తతెల్లాజ్కణ్డాయితే. ఇతుక్కురుప్రమాణమ్ వేణ్డా విత్తే. (ఇతుకణ్డాయిత్యాది) వకుత్తవనుడైయ తిరునామత్తైచ్చొల్లినరక సమీపత్తిత్చెల్లామైక్కు క్కారణమితినుడైయ దోషదర్శనమే. (వల్లైయేత్కాణ్) అనుభవిక్కచ్చెయ్తే విడప్పోకాతొళికిఅతు పాపమ్. ఇల్లైయాకిల్ ఇతినుడైయ దోషదర్శనత్తైప్పణ్ణు. ௨௮.

అరు.—అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు,—ఎల్లానామున్ఱతు. అనేకభోగరాయిరుక్కి అనామితరభోగత్తై యెల్లామున్ఱతు కణ్డాయే, ఇల్లైయాకిల్ - పాపమిల్లైయాకిల్. ௨௮.

మూ. కణ్డేన్ తిరుమేని యాన్ కనవిల్, ఆజ్ఞన్కై
క్కణ్డేన్ కనలుమ్ శుడరాழி—కణ్డేన్
ఉఱునోయ్ వినైయిరణ్డు మోట్టువిత్తు, ప్పిన్నుమ్
మఱునోయ్ శెఱువాన్ పలి. ௨௯.

అర్థము.—యాన్ - నేను, తిరు - అందమైన, మేని - శరీరమును, కనవిల్ - స్వప్నమందు (వలె), కణ్డేన్ - సేవించితిని. అన్ఱు - ఆకాలమందు, అవన్ - అసర్వేశ్వరుని

యొక్క, ఘైకె - శ్రీహస్తమునందు, కనలుమ్ - నిప్పులుగ్రక్కుచున్న, శుడర్ - ప్రకాశముగల, ఆళి - చక్రాయుధమును, కణ్డేన్ - సేవించితిని. ఉఱు - (ఆత్మతో) కూడియు, నోయ్ - దుఃఖజనకమునైన, వినై - పుణ్యపాపములు, ఇరణ్డుమ్ - రెంటిని, ఓట్టువిత్తు - పారద్రోలి, పిన్నుమ్ - మఱియు, మఱు - తిరిగివచ్చెడు, నోయ్-దుఃఖజనకమునైన వాసనను, శెఱువాన్ - పోగొట్టెడువానియొక్క, వలి - బలమును, కణ్డేన్ - అనుభవించితిని. ౬౪.

వ్యా.—అఱుపత్తెణ్ణాయిరప్పడి.— (కణ్డేనిత్యాది) ఆత్మావుక్కు నిత్యధర్మమాన జ్ఞానమ్ ప్రత్యక్షిక్కైక్కు ఆనైత్తాళాన మనస్సాలే పుఱప్పట్టు బాహ్యేన్ద్రియజ్గళాలే కాణ్గైయన్ఱిక్కే "స్వప్నధీగమ్యామ్" ఎన్గిఱపడియే మనస్సాలేకాణ్గై కనవిల్ కాణ్గై యావతు. (ఆజ్గిత్యాది) అబాధితమాకక్కణ్డేన్. (కణ్డేనిత్యాది) అనుభవిక్కక్కడవతాన పుణ్యపాపజ్గళై ప్పోక్కి ప్పిన్బువాసనైయుమ్పోక్కు మవనుడైయ మిడుక్కైక్కణ్డేన్. వాసనైయైప్పోక్కుకైక్కు వలికణ్డేనెన్గుమామ్. ౬౪.

ఆరు.—అఱుపత్తెణ్ణాయిరప్పడి.— అబాధితమాక-ప్రత్యక్షమ్బోలే. మఱునోయ్. వాసనై. శెఱువానుడైయ వలియైక్కణ్డేనెన్నుతల్; శెఱుకైక్కు వలికణ్డేనెన్నుతల్.

మూ. వలిమిక్క వాళెయిట్ట్రు వాళవుణర్ మాళ
వలిమిక్కవాళ్ వరైమత్తాక—వలిమిక్క
వాణాకమ్శుత్త్రి మఱుకక్కడల్ కడైన్దాన్
కోణాకమ్ కొమ్బొశిత్త కో. ౬౫.

అర్థము.— వలిమిక్క - అధికమైనబలముగలవారును, వాళ్ - కాంతిగల, ఎయిఱు - దన్తములుగలవారును, వాళ్ - కత్తి ఆయుధముగాగలవారునునైన, అవుణర్ - రాక్షసులు, మాళ - నశించునటుల, వలిమిక్క - మిక్కిలి బలముగలదియును, వాళ్ - ప్రకాశముగలదియునునైన, వరై - (మన్దర) పర్వతమును- మత్తాక - కవ్వముగ (చేసికొని), వలిమిక్క - అధికశక్తిని, వాళ్ -కాంతినిగల, నాకమ్-(వాసుకియనెడు) సర్పమును; శుత్త్రి - (దారముగ) చుట్టి, మఱుక - చుట్టునట్లు, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాన్ - చిలికినవాడు, కోళ్ - బలముగల, నాకమ్ - (కువలయాపీడమనెడు) ఏనుఁగుయొక్క, కొమ్బు-దన్తమును, ఒశిత్త-విరిచిన, కో-స్వామికదా. ౬౫.

వ్యా.—అవ.— అఴుప త్తెట్టామ్బాట్టు.—(వలిమిక్క)ఇవనై క్కొణ్డు వానసైరై పోక్కక్కై యన్తియే ఉప్పుచ్చాఴుకొళ్ళుమవర్ కళై చ్చొల్లుకిఱతు.

(వలియిత్యాది) మిడుక్కై యుడై యరాయ్. ఒళ్వైయుడైత్తాన ఎయిఱు ముడైయరాయ్ సాయుధరాన అసురర్ ముడియ. (వలిమిక్క వాళ్ వరైమత్తాక) కడైయప్పుక్కాల్ పిటిర్న్దు పోకాతపడి మిడుక్కై యుణ్డాక్కి మన్దర త్తైమత్తాకక్కొణ్డు. (వలిమిక్కవిత్యాది) నాఴ్కాల్ కడైన్దవాఴే అఴ్ఴుప్పో కాతపడి వాసుకిక్కు మిడుక్కైక్కొడుత్తు. (మఴుకక్కడల్ కడైన్దాన్) కీఴ్ మణ్ కొణ్డుమేల్ మణ్ణైఱియుమ్బడి. కడలై క్కడైన్దాన్. (కోణాకఴ్క మ్మ్బిశిత్తకో) నమ్మైముడిక్క వన్ద కువలయా పీడ త్తైక్కొన్ఱు నాట్టుక్కొరుశేషియైత్తన్దాన్.

మూ. కోవాకి మానిలఙ్కాత్తు, నఙ్కణ్ ముకప్పే
మావేకిచ్చెల్కిన్త మన్న వరుమ్—పూమేవుమ్
శెఙ్కమలనాపియాన్ శేవడిక్కే ఏఴ్పిఱప్పుమ్
తణ్కమలమేయ్న్దార్ తమర్. ౬౯.

అర్థము.—కోవాకి - ప్రభువులై, మా- విస్తృతమైన, నిలమ్-భూమిని, కాత్తు- రక్షించి, నమ్-మనయొక్క, కణ్ముకప్పే - ఎదురుగ, మా-గుఱ్ఱమును, ఏకి - ఎక్కి, శెల్కిన్త-పోయెడు, మన్న వరుమ్-రాజులును, శెమ్-ఎఱ్ఱనైన, కమలప్పూ-తామరసపుష్పము మేవుమ్ - అమరియున్న, నాపియాన్ - నాభిగలవానియొక్క, శే-ఎఱ్ఱనైన, అడిక్కే- తిరువడియందే, ఏఴ్పిఱప్పుమ్, ఏడుజన్మములందును, తణ్ - చల్లనైన, కమలమ్- తామర పుష్పమును, మేయ్న్దార్ - సమర్పించిన, తమర్-భక్తులుకదా. ౬౯.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తొన్బతామ్బాట్టు.—(కోనాకి) శేవర్ కళై యొఴియచ్చిలర్ వాఴ్వాతే యిరుక్కచ్చెయ్తే. శిలర్ వాఴ్న్దా రాయిరుక్కఱ రాజాక్కళుమ్. (పూమేవుమిత్యాది) అఴకియ తామరై ప్పూవై త్తిరునాభియిలే యుడైయనానవనుడైయ తిరువడికళిలేకుళిర్న్ద

తామరైప్పూవై యణిన్దతమర్కళితే రాజాక్కళాయ్ త్తిరికిఅవర్కళ్. ౬౯.

అరు.—అఱుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— అమృతపానముఖత్తాలేవాళ్న్ద దేవర్కళై యొళ్ళియు ఇవ్వరుళుళ్ళ రాజాక్కళుమ్ అవనై యాశ్రయిత్తు ఐశ్వర్యమ్ పెత్తార్కళెన్గిఱతిప్పాట్టు. ౬౯.

మూ. తమరుళ్ళమ్తఞ్జై తలైయరఙ్గమ్తణ్కాల్
తమరుళ్ళుమ్తణ్పొరుప్పు వేలై—తమరుళ్ళుమ్
మామల్లై కోవల్ మతిళ్ కుడన్దై యెన్బరే
ఏవల్లవెన్దైక్కిడమ్, ౭౦.

అర్థము.—తమర్-భక్తులయొక్క, ఉళ్ళమ్-హృదయము, తఞ్జై-తఞ్జైమామణికోయిల, తలై-(దివ్యదేశములలో) ప్రధానమైన, అరఙ్గమ్-శ్రీరఙ్గము, తణ్కాల్-తిరుత్తణ్గాల్, తమర్-భక్తులు, ఉళ్ళుమ్-ధ్యానించెదు, తణ్-శీతలమైన, పొరుప్పు-(వేఙ్కట) అచలము, వేలై-క్షీరసాగరము, తమర్-భక్తులు, ఉళ్ళుమ్-అనుసంధించెదు, మామల్లై-మహాబలిపురము, కోవల్-తిరుక్కోవలూరు, మతిళ్-ప్రాకారముగల, కుడన్దై-కుంభకోణము (ఇవి), ఏవల్ల-(శత్రువులను) సంహరింపసమర్థుండైన, ఎన్దైక్కు-నాకు స్వామియైన సర్వేశ్వరునికి, ఇడమ్-వాసస్థానములు, ఎన్బర్-అనియెదరు. ౭౦.

వ్యా.—అవ.—ఎళుపతామ్పాట్టు.—తనక్కునల్లవర్కళుక్కు అవన్ సన్నిధిపణ్ణుమిడఙ్గళ్ శొల్లుకిఱతు.

(తమరుళ్ళమ్) అవన్ శీల్ముఱ్పట్టతు ఆశ్రితరుడైయహృదయమ్. (తఞ్జై) తఞ్జైమామణిక్కోయిల్. (తలైయరఙ్గమ్) తిరుప్పతికళిల్ ప్రధానమాన కోయిల్. (తణ్కాల్ తమరుళ్ళుమ్ తణ్పొరుప్పు) వైష్ణవర్కళుక్కు సర్వస్వమానతిరుమలై. (వేలై) తిరుప్పాఱ్కడల్. (తమరుళ్ళున్మామల్లై) ఒరుభక్తనుక్కాక త్తరైయిలేకిడన్దమామల్లై. (కోవల్)మూన్ఱాళ్వార్కళైయుమ్ నెరుక్కినవిడమ్. (మతిళ్ కుడన్దై) తిరుమళిశైప్పిరానుకన్దవిడమ్. (ఎన్బరేఏవల్లవెన్దైక్కిడమ్) చక్రవర్తిత్తిరుమకనుక్కిడమెన్ఱు శొల్లువర్కళ్. ౭౦.

అరు.—ఎళ్ఞాపతామ్బాట్టు.—ఏవల్ల-ఎయ్యవల్ల. ౨౦.

మూ. ఇడ క్కై వలమ్పురి నిన్ఱార్ప్ప, ఎరికాన్ఱు
అడక్కారొడుఙ్గువిత్తతాழி—విడక్కాలుమ్
తీవా యరవణై మేల్ తోన్ఱల్ తిశైయళప్పాన్
పూవారడి నిమిర్త్తపోతు. ౨౧.

అర్థము.—విడమ్-విషమును, కాలుమ్ - క్రక్కుచున్న, తీ - భయఙ్కరమైన, వాయ్-నోరుగల, అరవు-శేషుఁడనేఁడు, అణై మేల్-శయ్యయందు(పవ్వళించియున్న), తోన్ఱల్-గొప్పవాఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, తిశై-దిక్కులతోఁగూడినభూమిని,అళప్పాన్-కొలుచుటకు, పూ వార్-పుష్పమువలె సౌకుమార్యముగల, అడి-చరణమును, నిమిర్త్త పోతు-మీఁదికెత్తినకాలమందు, ఇడక్కై-ఎడమశ్రీహస్తమునందు, వలమ్పురి-శ్రీపాఞ్చజన్యము, నిన్ఱు-ఉండి, అర్ప్ప-శబ్దింప, ఆழி-సుదర్శనము, ఎరి-నిప్పులను, కాన్ఱు-క్రక్కుచు, అడక్కార్-అణఁగనిశత్రువులను, ఒడుఙ్గువిత్తతు-ఉడిగించెను. ౨౧.

వ్యా.— అవ.—ఎమ్బెరుమానుడైయ పరత్వ సౌలభ్యఙ్గళ్ ఎల్లామ్ ... (uncertain)

వ్యా.— అవ.—ఎ(ళు)పత్తోరామ్బాట్టు.—కీழ లవనుకన్దపడిశొల్లి
శ్రీఖ. ఇవనై యుకక్కుమ్ నిత్యసూరికళ్ పడి శొల్లుకిఱతు.

(ఇడక్కై యిత్యాది) తిరువులకళన్ద విజయత్తై యనుసన్ధిత్తు
హర్షత్తుక్కు పోక్కువిట్టు శ్రీపాఞ్చజన్యమ్ అర్క్క. (ఎరియిత్యాది)
ఆర్కైక్కు అవసరమిన్ఱిక్కే అగ్నియై ఉమిழానిన్ఱుకొణ్డు నము
చిప్రభృతికళై వాయ్వాయెన్ఱు ఒడుఙ్గువిత్త తిరువాழி. (విడమిత్యాది)
కిడన్దవిడత్తేకిడన్దువిషత్తై యుమిழానిన్ఱ తిరువనన్దాழ்వాన్ మేలే.
కణ్వళర్న్దరుళుమ్ సౌకుమార్యత్తైయుడైయనాన, ఈశ్వరన్ భూమియై
యళక్కైక్కు పుష్పహాససుకుమారమాన తిరువడికళైనిమిర్త్తపోతు
ఇప్పడియాన తెన్గిఱతు. ౨౧.

మూ. పోతలీన్దువానరఙ్గళ్ పూమ్శునైపుక్కు ; అఙ్గలర్న్ద
పోతరిన్దుకొణ్డేత్తుమ్ పోతుఉళ్ళమ్—పోతు
మణివేఙ్గడవన్ మలరడిక్కే శెల్ల
అణివేఙ్గడవన్ పేరాయ్న్దు. ౨౨.

అర్థము.—వానరఙ్గళ్-కోతులు, పోతు, బ్రాహ్మకాలమున, అఱిన్దు-తెలిసికొని, పూ-పుష్పములుగల, శునై-పర్వతతీర్థములందు, పుక్కు-ప్రవేశించి, అఙ్గు - అచ్చోట, అలర్న్ద-వికసించిన, పోతు-కుసుమమును, అరిన్దుకొణ్డు-కోసికొని, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁ జేసును. ఉళ్ళమ్-మనసా! పోతు-(నీవునుస్తోత్రముఁజేయ) వెళ్ళుము. వేఙ్గడవఙ్-వేఙ్కటాచలపతియొక్క, పేర్-తిరునామమును, అయ్న్దు-విచారించి, మణి-నీలరత్నము వంటి తిరుమేనుగల, వేఙ్కడవఙ్ - వేఙ్కటాచలపతియొక్క, మలరడిక్కే-పుష్పముల వంటిచరణములను, శెల్ల-చేరునటుల, పోతు-పుష్పములను, అణి-అలఙ్కరింపుము. ౭౨.

వ్యా.— అవ— ఎழுప త్తిరణ్డామ్బాట్టు—(పోతఱిన్దు) తిరుమలైయిల్ తిర్యక్కుకళ్ ఆశ్రయిక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱతు.

(పోతఱిన్దు) "బ్రాహ్మేముహూర్తేఉత్థాయ" ఎన్ఱు సత్వోత్తరకాలమఱిన్దు. (వానరఙ్గళిత్యాది) కురఙ్గుకళ్ పూఙ్గునైయిలేపుక్కు అతిల్ శెవ్విప్పూవైయరిన్దుకొణ్డే త్తానిన్ఱతు. (పోతుళ్ళమ్)హృతయమే! పోతు. (అణివేఙ్గడవన్ పేరాయ్న్దు, వేఙ్గడవన్ మలరడిక్కే శెల్లప్పోతుమణి) సంసారత్తుక్కాభరణమాన తిరువేఙ్గడముడైయానుడైయ తిరునామత్తైచ్చొల్లి యవన్‌తిరువడికళిలే పుష్పత్తైయుమణి. మణివేఙ్గడవనెన్ఱుశొల్లి అఱిరెన్ఱు క్రియైయాకవుమామ్. ౭౨.

అరు.—ఎழுప త్తిరణ్డామ్బాట్టు.— పోతు-పుష్పమ్. పోతు-అప్పడియేపోకు.అణివేఙ్గడవనెన్ఱుతల్, మణివేఙ్గడవన్-మణిమయమానవేఙ్గడవనెన్ఱుతల్, అప్పోతు పోతు మణివెన్ఱుదల్, పోతు-పోతై-పుష్పత్తై అణియెన్ఱుమేలిల్ అణియైయెడుక్కట్టువతు. ౭౨.

మూ. అయ్న్దురైప్ప నాయిరమ్పే రాతినడువన్దివాయ్
వాయ్ మలర్ తూవి వైకలుమ్—ఏయ్న్ద
పిఱైక్కోట్టుశెఙ్గణ్ కరి విడుత్త పెమ్మాన్
ఇఱైక్కాట్పడ త్తుణిన్దయాన్. ౭3.

అర్థము.—పిఱై - బాలచన్ద్రునితో, ఏయ్న్ద-సమానమైన. కోడు-కొమ్ములను, శెమ్-అందమైన, కణ్-నేత్రములనుగల, కరి-(కువలయాపీడమనెడు) ఏనుఁగును, విడుత్త-చంపిన, పెమ్మాన్-సర్వేశ్వరుఁడైన, ఇఱైక్కు-స్వామికి, ఆట్పడ-దాస్యముజేయుట యందు, తుణిన్ద-నిశ్చయించిన, యాన్-దాసుడు, ఆతి-మొదలును, నడు-మధ్యమును,

అన్దివాయ్-అన్తిమమైన, వైకలుమ్ - కాలములన్నియు, వాయ్న్ద - పొందిన, మలర్-పుష్పములను, తూవి-సమర్పించి, ఆయిరమ్పేర్-సహస్రనామములను, అయ్న్దు-విచారించి, ఉరైప్పన్-చెప్పెదను. ౭౩.

వ్యా.— ఎழுపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు— (అయ్న్దిత్యాది) ఎల్లాత్తిరునామఙ్గళైయుమ్ ఆరాయ్న్దురైప్పన్. ఎల్లావవస్థై కళిలుమ్ (వాయ్న్దమలర్ తూవి) కైక్కొట్టిన పుష్పత్తైక్కొణ్డు వేణ్డినపడి యేపొకట్టు. (వైకలుమ్) కాలమెల్లామ్. (ఏయ్న్దపిత్తైత్యాది) పిత్తైపోలేయేన్దినకొమ్బైయుడైత్తాయ్, దర్శనీయమాన కణ్గళైయుడైత్తాన కువలయాపీడత్తై ముడిత్తవెన్నుడైయ స్వామిక్కు. (ఆళ్పడత్తుణిన్దయాన్ అయ్న్దురైప్పన్) అవన్ ప్రతిబన్ధకమొన్ఱాక్క నానడిమైశెయ్తేనెన్గిఱార్ ౭౩.

మూ, యానేతవమ్శెయ్తే నేழ் పిఱప్పుమెప్పొழுతుమ్
యానేతవముడైయే నెమ్బెరుమాన్—యానే
ఇరున్దమిழ் ననమాలె యిణైయడిక్కేశొన్నేన్
పెరున్దమిழ నల్లేన్ పెరితు. ౭౪.

అర్థము. ఎమ్బెరుమాన్-నాస్వామీ! ఏழ் పిఱప్పుమ్-ఏడుజన్మములందును, ఎప్పొழுతుమ్-అన్నియవస్థలయందును, తవమ్ శెయ్తేన్-తపస్సుజేసినవాఁడను, యానే-నేనే, తవముడైయేన్-తపఃఫలముగలవాఁడును, యానే-నేనే, ఇరుమ్-(లక్షణములతో) పూర్ణమైన; తమిழ்-ద్రావిడరూపమైన, నల్-విలక్షణమైన, మాలై-(శబ్ద) సందర్భములైన పాశురములను, ఇణై-చేరియున్న, అడిక్కే - తిరువడికలుకే, శొన్నేన్ - పాడితిని; యానే-నేనే, పెరున్దమిழன్-గొప్పద్రావిడపండితుఁడను ; పెరితు-మిక్కిలి, నల్లేన్-శ్రేష్ఠుఁడనైతిని. ౭౪.

వ్యా.—ఎழுపత్తునాలామ్పాట్టు—(యానేతవమ్శెయ్తేన్) నానే తపస్సుపణ్ణినవనాకిఱేన్. (యానేతవముడైయే నెమ్బెరుమాన్) తపస్సినుడైయ ఫలముడైయేనుమ్నానే. తపస్సినుడైయ ఫలముడైయవన్నానెన్గిఱతెత్తాలే యెన్నిల్; (యానేయిత్యాది) విలక్షణమానతమిழாకిఱ మాలైయైచ్చేర్న్ద తిరువడికళిలేశొన్నేన్. ఆకైయాల్ (పెరున్దమిழన్) పెరియతమిழర (పెరితునల్లేన్) మికవుమ్నల్లేన్. ౭౪.

మూ. పెరుకుమత వేழమ్ మాప్పిడిక్కు-మున్నిన్ఱు
ఇరుక ణిళమూఙ్గిల్ వాఙ్గి—అరుకిరున్ద
తేఱ్కలన్దునీట్టుమ్ తిరువేఙ్గడమ్కణ్డీర్
వాఱ్కలన్దవణ్ణఱ్వరై, ౭౫.

అర్థము. మా-శ్లాఘ్యమైన, పిడిక్కు-స్త్రీగజమునకు, మున్ నిన్ఱు-ఎదురుగానిలు చుకొని, ఇరు-రెండు, కణ్-కనుపులుగల, ఇళమ్-లేత, మూఙ్గిల్-వెదురును, వాఙ్గి-తీసి, అరుకు-సమీపమందు, ఇరున్ద-ఉండిన, తేన్-తేనెలో, కలన్దు-తోచి, నీట్టుమ్-ఇచ్చెడి, పెరుకు-కారుచున్న, మతమ్-మదజలముగల, వేழమ్-ఏనుఁగులుగల, తిరు-శ్లాఘ్యమైన, వేఙ్గడమ్కణ్డీర్-తిరుమలకదా, వాన్-మేఘములతోకూడ, కలన్ద-సమానమైన, వణ్ణన్-తిరుమేనుగల, సర్వేశ్వరుఁడు, వరై-(వాసముఁజేసెడి) పర్వతము. ౭౫.

వ్యా.—అవ.—ఎழుపత్తైన్దామ్పాట్టు.—(పెరుకు) పెరియత మిழ ; మికవుమ్ నల్లేసెన్ఱుకొన్నిర్ ; ఒరుకవికొల్లిక్కాణుమెన్నిల్ కొల్లుకిఱార్.

(పెరుకుమత వేழమ్) మతిత్తుచ్చమైన్దతాకిల్ శితితతివుణ్డామ్; మతప్పెరుకానిన్ఱు అతివుకెట్టసమయత్తిలే. (మాప్పిడిక్కు) ఇప్పడి అతివుకెట్టత్తై ధ్యానయుక్తరైప్పోలే తన్పురువన్ సెతిత్తవిడత్తిలే కార్యఙ్గొళ్ళవల్లాళై. (మున్నిన్ఱు) అన్తేవాసికళైప్పోలే పిడియినుడైయస్వభావత్తైయఱిన్దుకణ్ పట్టత్తిలేనిన్ఱు. (ఇరుకణిళమూఙ్గిల్ వాఙ్గి) ఇరణ్డు కణువళైయచ్చెయ్తే పరువత్తుక్కుళ్ళ మునైనవల్లిరుక్కై. (వాఙ్గి)మూఙ్గిలినుడైయమెన్మైయుఙ్కుళిర్త్తినుడైయసావధానత్తైయుమ్ కొల్లుకిఱతు. (అరుకిరున్ద తేన్) తిరుమఞ్జనత్తుక్కు సంభారిత్తిరుక్కుమాప్పోలే కుఱైవఱ్ఱిరుక్కిఱపడి. (తేన్ కలన్దు) ద్రవద్రవ్యఙ్గళిరణ్డుఙ్కలన్దాఱ్పోలే యిరుక్కై. (నీట్టుమ్)ఇతుక్కుక్కొడుక్కైయే పురుషార్థమాయిరుక్కిఱపడియుమ్ అతుఅనాదరిక్కిఱపడియుమ్. (తిరువేఙ్గడమిత్యాది) "వాఱ్కలన్ద" ఎన్గిఱతు ఉపమానోపమేయఙ్గళ్ సుసదృశమాయిరుక్కిఱపడి. ౭౫.

అరు.—ఎఴుపత్తై న్దామ్బాట్టు.—శమైన్దతాకిల్-మతమమైన్దు వఴ్ త్తినాలెన్ఱపడి, ధ్యానయుక్తరైప్పోలే-ధ్యానయుక్తర్ సర్వేశ్వరనై వశీకరిక్కుమాప్పోలే. తిరుమఞ్జనత్తుక్కు-పెరుమాళ్ తిరుమఞ్జనత్తుక్కు. ౨౫.

మూ. వరైచ్చన్దనక్కుఴమ్బుమ్ వాఙ్కలనుమ్పట్టుమ్
విరైప్పాలీన్ద వెణ్మల్లికైయుమ్—నిరైత్తుక్కొణ్డు
ఆతిక్కణ్ నిన్ఱ వఱివనడియిణైయే
ఓతిప్పణివతుఱుమ్. ౨౬.

అర్థము. వరై-పర్వతమునందుండెడు, శన్దనక్కుఴమ్బుమ్-పరిమళము చేర్చిన చందనమును, వాఙ్-శ్లాఘ్యమైన, కలనుమ్-ఆభరణమును, పట్టుమ్-పట్టువస్త్రమును, విరై-వాసనతో, పాలీన్ద-అమరియున్న, వెణ్-తెల్లనైన, మల్లికైయుమ్-మల్లెపువ్వును, నిరైత్తుక్కొణ్డు-చక్కగాసంపాదించికొని, ఆతిక్కణ్-(సృష్టికి) ఆదియందు, నిన్ఱ-ఉండిన, అఱివన్-సర్వజ్ఞుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఇణై-చేరియున్న, అడియే-చరణములనే, ఓతి. స్తోత్రముఁజేసి, పణివతు-నమస్కరించుట, ఉఱుమ్-తగును. ౨౬.

వ్యా.—అవ.—ఎఴుపత్తాఱామ్బాట్టు.—(వరై) ఇప్పడిసన్నిహితనానవనై ఆశ్రయిక్కై ఉఱుమెన్గిఱతు.

(వరైచ్చన్దనక్కుఴమ్బుమ్) చన్దనగిరియిలే యుణ్డానచన్దనక్కుఴమ్బుమ్. (వాఙ్కలనుమ్)*తేశమానవణికలనుమ్. (పట్టుమ్విరైప్పాలీన్ద వెణ్ మల్లికైయుమ్) పరిమళమ్మిక్క దర్శనీయమాన మల్లికైయుమ్. (నిరైత్తిత్యాది)ఇతెల్లాత్తుక్కుమ్ కారణమాయ్నిన్ఱు ఇత్తనైయుమ్శెయ్తానాకిల్ ఇతఱ్కుమేల్ శెయ్వతెన్నెన్నుమ్ జ్ఞానత్తైయుడైయ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళైయే ఏత్తిప్పణివతుఱుమ్. ౨౬.

అరు.—ఎఴుపత్తాఱామ్బాట్టు.— చన్దనగిరి—మలయపర్వతమ్, ౨౬.

మూ. ఉఱుఙ్కణ్డాయ్ నన్నెఞ్జే యుత్తమనఱ్పాతమ్
ఉఱుఙ్కణ్డాయొణ్కమలత్తన్నాల్—ఉఱుఙ్కణ్డాయ్
ఏత్తిప్పణిన్దవన్బేర్ ఈరైఞ్జూత్తెప్పొఴుతుమ్
శాత్తియురైత్తల్తవమ్. ౨౭.

అర్థము. నల్-అనుకూలమైన, నెఞ్జే-మనసా! ఉ త్తమన్-పురుషోత్తమునియొక్క, నల్-మంచి, పాతమ్-తిరువడిని, ఉఱుమ్‌కణ్డాయ్ - (ఆశ్రయించుట) యుక్తము కదా. ఒణ్-అందమైన, కమల త్తన్నాల్-తామరపుష్పముచేత, ఉఱుమ్‌కణ్డాయ్-(ఆశ్రయించుట) తగునుకదా. శాత్తి - (ఆకమలమును) సమర్పించి. ఏ త్తి-స్తోత్రముఁజేసి, పణిన్దు-నమస్కరించి, అవన్-వానియొక్క, ఆయిరమ్-వేయి, పేర్-తిరునామములను, ఎప్పొழுతుమ్-సర్వకాలములందును, ఉరై త్తల్-చెప్పుటయనెడు, తవమ్-తపస్సు, ఉఱుమ్‌కణ్డాయ్-ప్రాప్తముకదా. ౨౨.

వ్యా.—ఎழுప త్తేழாమ్పాట్టు.— (ఉఱుమిత్యాది) క్షుద్రపదార్థఙ్గళిను డైయ కాలైప్పిడిక్కొణ్డు తిరిన్దవునక్కు సుహ్యాత్తానవనుడైయతిరువడికళై ప్పిడిక్కై ఉఱుమ్. (ఉఱుమిత్యాది) అప్రాకృత పుష్ప న్తేడిప్పోకవేణ్డా.(ఉఱుమిత్యాది)ఆశ్రయణీయవస్తుక్కళిలుమ్ ఆశ్రయణాన్తా నేఉఱుమ్. ౨౨.

అరు.— ఎழுపత్తేழாమ్పాట్టు.— పిడిక్కైఉఱుమ్- తిరువడికళై ప్పిడిక్కై ప్రాప్తమ్. ఉఱుక్కణ్డాయ్-ప్రాకృతపుష్పత్తై క్కొణ్డాశ్రయిక్కైయుమ్‌ప్రాప్తమ్. ఒణ్ కమలత్తైచ్చాత్తి అవన్ పేరాయిరమ్ ఎప్పొழுతుమేత్తి ఉరైక్కలాకిఱతవమ్ ప్రాప్తమ్ ఇవైఇత్తనైక్కుమొన్తపడి. ౨౨

మూ. తవమ్‌శెయ్‌తునాన్ముకనే పెత్తాన్, తరణి

నివర్న్దళప్పనీట్టియ పొఱ్ఱాతమ్—శివన్దతన్

కైయనైత్తుమారక్కழுవినాన్, కజ్ఞైనీర్

పెయ్‌తనైత్తు ప్పేర్ మొழிన్దుపిన్. ౨౩.

అర్థము. తవమ్-(నామోచ్చారణమనెడు)తపస్సును, శెయ్‌తు-చేసి, (దానిఫలమును), నాన్ముకనే - చతుర్ముఖబ్రహ్మయే, పెత్తాన్-లభించెను, నివర్న్దు- పెరిగి, తరణి-భూమిని, అళప్ప- కొలవ, నీట్టియ-చాచిన, పొఱ్-ఆశపడదగిన, పాతమ్-తిరువడిని, అనైత్తు-సమస్తమైన, పేర్-(ఆత్రివిక్రమునియొక్క) తిరునామములను, మొழிన్దు-అనుసన్ధించి, పిన్-వెనుక, శివన్ద-ఎఱ్ఱనైన, తన్-తనయొక్క, కై-హస్తములు, అనైత్తుమ్-అంతయు, ఆర-పూర్ణమగునటుల, కజ్ఞైనీర్-గఙ్గానదిగాప్రవహించిన కమండలతీర్థమును, పెయ్‌తు-విడిచి, కழுవినాన్-కడిగెను. ౨౩.

వ్యా.—అవ.—ఎఱ్ఱుప త్తైట్టామ్మ్యాట్టు.— (తవమ్ శెయ్‌తు) ఆశ్రయణీయవస్తు కైపురున్దపిన్బు ఆశ్రయిత్త బ్రహ్మావై ఒప్పారుణ్డో వెన్గిఅతు.

(తవమిత్యాది) తపస్సుపణ్ణినానుమ్ ఫలమ్బెల్లానుమ్ బ్రహ్మావే. (తరణియిత్యాది) అన్యార్థమాక ప్రవర్తిక్క-చ్చెయ్‌తే ఫలమ్బోల్లా నెన్గిఅతు. (శివన్దవిత్యాది) అనేకజ్జ్కపడై త్తత్తాలుళ్ళ లాభమ్బెల్లాం. (కణ్ణైనీక్ శెయ్‌తిత్యాది) "గృహీత్వాధర్మపానీయమ్" ఎన్ఱుతిరుపడివిళక్కవపేక్షితమానవాతే ధర్మజలమ్మాన త్తైక్కయిలే కొణ్డుఅన్నైత్తు తిరునామజ్జళైచ్చొల్లి ప్పిన్నై త్తిరువడివిళక్కినాన్,   ౭౮.

అరు.— ఎఱ్ఱుపత్తైట్టామ్యాట్టు.— నివర్న్దు-నిమిర్న్దు- అన్యార్థమ్-ఇన్ద్రనినిమిత్తమ్. శెయ్‌తు-జలత్తైయణ్డాక్కి- క్కయిలేకొణ్డు.   ౭౮.

మూ. పిన్నినృతాయిరప్పక్కేళాన్, పెరున్బణైత్తోళ్
మున్నినృతానిరప్పాళ్ మొయ్‌మలరాళ్—శొన్నినృ
తోళ్ నలన్దాన్ నేరిల్లాత్తోన్ఱల్, అనన్దళన్ద
నీణిలన్దాన త్తనైక్కుమ్‌నేర్.   ౭౯.

అర్థము.— తాయ్ - తల్లియైన (కౌసల్య), పిన్ నిన్ఱు - అనుసరించి, ఇరప్ప - యాచింప, కేళాన్ - అఙ్గీకరింపనివాడై, పెరుమ్ - దీర్ఘమైనదియు, పణై - విస్తృతముగానుండెడు, తోళ్ - భుజములుగల, మొయ్ - అందమైన, మలరాళ్ - కమలవాసినియైనసీతాదేవి, తాన్ - తాను, మున్నినృ - ముందుగనిలచి, ఇరప్పాళ్ - యాచింప (దానినివినక), శొల్ - శ్లాఘ్యవచనములుగల శ్రీరామాయణముందు, నినృ - ప్రతిపాద్యుఁడైయున్న, నేరిల్లా - సరిలేని, తోన్ఱల్ - శ్రీరామునియొక్క, తోళ్ - భుజములయొక్క, నలమ్ - బలమును, అన్దనైక్కుమ్ - అంతయును, అవన్ - (వామనుఁడైన) వాడు, అళన్ద-కొలచిన నీళ్ -విశాలమైన, నిలమ్-భూమి, నేర్ - పోలుగానున్నది, ౭౯.

వ్యా.— అవ.— ఎఱ్ఱుపత్తోన్బతామ్పాట్టు.— (పిన్నినృ) తిరుపులకళన్దరుళిన నీర్మైరామావతారత్తిల్ గుణజ్జళుక్కనేరెన్గిఅతు.

(పిన్నిత్యాది) కౌసల్యై "నాన్ ఏకపుత్త్రై, ఉమ్మైప్పిరిన్దునాన్ జీవియేన్, నీర్ కాట్టుక్కుప్పోకవేణ్డా" ఎన్ఱుశొన్నాల్ కేళాన్. (పెరుమ్బణై

త్తోళీత్యాది) “అగ్రత స్తేగమిష్యామి” ఎన్ఱు ప్రార్థిప్పాళ్ పెరియపిరాట్టి యార్. (శౌన్ని న్త) శ్రీరామాయణ త్తిల్ శొల్లప్పడానిన్ఱతోళ్వలియైయు డైయనాన ప్పిళ్ళైయుడైయ గుణఙ్గళుక్కు. (అవనళన్ద నీణిలన్దాన త్తైక్కుమ్ నేర్) అన్ఱళన్దత త్తైయుమ్ అగ్గుణత్తుక్కు నేర్. ౭౯.

అరు.— ఎమ్బెరుమానుడైయ తామ్పు.— నేరిల్లాత్తోన్ఱల్ - ఒప్పిల్లాతఅవతారమానచ క్రవర్త్తి త్తిరుమకనుడైయతోళ్ నలఙ్గళుక్కు. ౭౯

మూ. నేర్ న్దేనడిమై నినైన్దే నతోణ్ కమలమ్
ఆర్ న్దేనుఱ శేవడిమేలన్పాయ్—ఆర్ న్ద
అడిక్కోలఞ్జ కణ్డవర్ క్కెన్గొలో, మున్నై
ప్పడిక్కోలఞ్జ కణ్డపకల్. ౮౦.

అర్థము.— అడిమై - కైఙ్కర్యమును, నేర్ న్దేన్ - లభించితిని; ఒణ్ - అందమైన, కమలమ్ - నీరజమువంటి, అతు - ఆపాదములను, నినైన్దేన్ - ధ్యానించితిని; ఉన్ - దేవరవారియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - తిరువడియందు, అన్పాయ్ - ప్రీతిగల వాడనై, ఆర్ న్దేన్ - పరిపూర్ణుండనైతిని, ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, అడి - శ్రీపాదముల యొక్క; కోలమ్ - అందమును, కణ్డవర్ క్కు - సేవించినవారికి, మున్ - మునుపు, పడి - తిరుమేనుయొక్క, కోలమ్ - సౌన్దర్యమును, కణ్డ - సేవించిన, పకల్ - కాలము, ఎన్గొలో - ఏమగును? ౮౦.

వ్యా.—ఎమ్బెరుమాన్బట్టు .—(నేర్ న్దేనడిమై) స్వరూపానురూపమానకైఙ్కర్యత్తై క్కిట్టినేన్. (నినైన్దేనతోణ్ కమలమ్) స్పృహణీయమానతిరువడికళై నినైన్దేన్. (ఆర్ న్దేనిత్యాది) ఉన్నుడైయశివన్దతిరువడికళిలే స్నేహత్తైయుడైయేనాయ్ప్పరిపూర్ణనానేన్. (ఆర్ న్దవిత్యాది) తిరువులకళన్ద తిరువడికళై క్కణ్డవెఙ్గళుక్కు మున్బుస్వాభావికమానవొప్పనైకళైక్కణ్డ కాలమెన్నావతు. నాఙ్గళ్ కణ్డపడి కొణ్డక్కుమో వతు. ౮౦.

మూ. పకల్కణ్డేన్ నారణనైక్కణ్డేన్, కనవిల్
మికక్కణ్డేన్ మీణ్డవనైమెయ్యే—మికక్కణ్డేన్
ఊన్ తికళుమ్ నేమియొళి తికళుమ్ శేవడియాన్
వాన్ తికళుమ్ శోతివడివు. ౮౧.

అర్థము.— పకల్ - పగటిని, కణ్డేన్ - చూచితిని; నారణనై - సర్వవ్యాపకు డైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డేన్ - సాక్షాత్కరించితిని; కనవిల్ - స్వప్నముకంటెను, మిక - విశదముగ, అవనై - వానిని, మీణ్డు - (విషయములనుండి) మరల్చి, మెయ్యే - ప్రత్యక్షమువలె, కణ్డేన్ - సాక్షాత్కరించితిని; ఊన్ - దివ్యమఙ్గళవిగ్రహమందు, తికఝుమ్-ప్రకాశించుచున్న, నేమి - చక్రమును, ఒళి - తేజస్సు, తికఝుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శే - ఎట్టిదైన, అడియాన్ - తిరువడికళునుగల, వాన్ - పరమపదమునందు, తికఝుమ్-ప్రకాశించుచున్న, శోతి - తేజస్సుగల, పడివు - తిరుమేనును, మిక - విశేషముగ, కణ్డేన్ - సాక్షాత్కరించితిని. ౨౧.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తో రామ్బాట్టు.— (పకల్) నీర్ కణ్డ పడిశోల్లిక్కాణ్ణేరెన్న చ్చొల్లుకిఱార్.

(పకల్కణ్డేన్) కాళరాత్రియాయ్ చ్చెల్లాతేవిడియక్కణ్డేన్. వడుకర్ వార్త్తైపోలే తెరికిఱతిల్లై; ఎఙ్గళుక్కుత్తెరియుమ్బడిశొల్లీరెన్న; (నారణనైక్కణ్డేన్) అస్తమియాతవాదిత్యనైక్కణ్డేన్. (కనవిలిత్యాది) ప్రత్యభిజ్ఞార్హమాకక్కణ్డేన్. (మికక్కణ్డేన్) వడివిలేతికళ్వానిన్నతిరువాళి యైయుమ్ ఒళితికళ్వానిన్న తిరువడికళైయుముడైయవనుడైయపరమపదత్తిలేతికళ్వానిన్నజ్యోతిస్స్వరూపనైత్తాన తిరుమేనియైక్కణ్డేన్. మేఘమ్బోలేతికళ్వానిన్న జ్యోతిస్సుడైయ వడివెన్నవుమామ్, ౨౧.

మూ. పడికోల్లవాళ్ నెడుఙ్గణ్ మామలరాళ్, శెవ్వి
ప్పడికోల్లమ్ కణ్డకలాళ్ పన్నాళ్ —అడికోలి
ఞాలత్తాళ్ పిన్నుమ్ నలమ్బురిన్ద తెన్గొలో
కోలత్తాలిల్లై కుఱై. ౨౨.

అర్థము.— పడి - పిప్పిలేని, కోలమ్ - సౌన్దర్యమును, వాళ్ - కాన్తిగల, నెడుమ్ - (భోగ్యతచే) అపరిచ్ఛిన్నమైన, కణ్ - నేత్రములునుగల, మామలరాళ్ - శ్లాఘ్యమైన కమలమునందవతరించిన పిరాట్టి, శెవ్వి - అందమైన పడికోల్లమ్ - తిరుమేనుసౌన్దర్యమును, కణ్డు - సేవించి, పన్నాళ్ - అనేకకాలము (శాశ్వతముగ), అకలాళ్ - ఎడబాయదు ; ఞాలత్తాళ్ - భూమిప్పిరాట్టి, పిన్నుమ్-ఇంకను, అడికోలి - అధికముగ, నలమ్బురిన్దతు - ఆశపడినది, ఎన్గొలో - ఎట్లో ? (అందుకు కారణము), కోలత్తాల్ - సౌన్దర్యముచేత, కుఱై - కొఱత, ఇల్లై - లేకుండుటకదా. ౨౨.

వ్యా.— అవ.—ఎణ్బత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (వడికోట్కల)కీఴ్ నారాయణనై క్కణ్డేనెన్నార్ ; ఇప్పోతులక్ష్మీసనాథమాకక్కణ్డేనెన్గిఱార్.

పడికోట్కలత్తుక్కు\\ఋజీషమాయ్ క్కఴిన్దా రారో వెన్నిల్; (వడికోట్కలమిత్యాది) ఓరాళు మొరునోక్కుమ్ సేరానకణ్డై యుడైయళాయ్ సౌకుమార్యత్తై యుడైయళాన పెరియపిరాట్టియార్. (శెవ్వాయి త్యాది) శెవ్వియై యుడైత్తాయ్ స్వాభావికమాన కోలత్తైక్కణ్డు. కాలమెల్లామకలాళ్.ఒరు తేవై యాలే యకలాతిరుక్కఱాళో వెన్నిల్ ; అన్ఱు : వైత్తకణ్వాజ్గమాట్టామైయుమ్ కాల్వాజ్గ మాట్టామైయుమ్. (అడికోట్కలియిత్యాది) అకలప్పారిత్తు శ్రీభూమిప్పిరాట్టియార్, పెరియపిరాట్టియార్ తణ్ణీర్ తణ్ణీరెన్గిఱవిషయమెన్ఱు అఱిన్దపిన్బుమ్ స్నేహికైక్కుకడియెన్నెన్గిఱతు. అవళ్ కణ్ణుక్కు విషయమ్ అవనోరు త్తనుమ్. ఇవళుక్కు విశిష్టమ్. ఇవళో డేకూడినవవన్ విషయభూయ స్తైయాలేయడికోట్కలియెన్గిఱతు. తన్నిల్ మిడుక్కనానవన్ అఴున్దప్పక్కాల్కడైయిలేనిఱ్క అవళ్ పుకాతేపోకవన్ఱోవడుప్పతు; ఎల్లారిలుమళవుడైయ పెరియపిరాట్టియార్ కుమిఴ్ సీరుణ్ణుమ్ విషయమానాల్ ఇవళకలప్పోకాతే అకప్పడుకైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; హేతుశొల్లుకిఱతు. (కోలవిత్యాది) నిన్ఱార్ నిన్ఱనిలైకళిలే అకప్పడవేణ్డుమ్అఴకుడైత్తైవళ్ శీరుకైక్కయాలే. ఇతరవిషయజ్గళిరువర్కుక్కు మనుభవిక్కప్పోరామైయాలే శీలుపాఱెన్గిఱతు. కిణ్ణక త్తిలిఴివా రైప్పోలే ఎల్లారు న్తిరళవనుభవిక్కవేణ్డుమ్. పరప్పణ్డాకైయాలే ఇవ్విషయత్తై అనుభవిప్పార్కుక్కప్రియమేయుళ్ళత్తు. ౮౨.

అరు.— ఎణ్బత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— "కణ్డాకలాళ్" ఎన్గైయాలే పిరాట్టియైఋజీషమెన్గిఱతు. వడి-వడిచ్చు,శాణైయిట్టు. కోల-అఴకియతాయ్.శబ్దార్థమ్ - (అకలప్పారిత్తిత్యాది)అడికోట్కలుకై-అకలుకైక్కు దోషగికైక్క.అడికోట్కలవేణ్డువానెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.(అవళ్ కణ్ణుక్కిత్యాది).అనాల్ నలమ్పురివానెన్నెన్న,శఙ్కాపూర్వకమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తన్నిలిత్యాది). పోకాతే-ఇవనిడత్తిల్ నిష్టుమ్ పుఱప్పడపోకాతే.

§ ఋజీషము-పిప్పి.

ఇప్పడిఇరువరుజ్కాఁడి అనుభవిత్తార్ సావత్నౌక్రోస్తుతోవెక్న అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఇతరవిషయజ్గళిత్యాది). ౮౩

మూ. కుఱ్ఱైయాక వెమ్‌శొల్క్కళ్ కూఱినేఱ్ కూఱి
మఱ్ఱైయాజ్ఞెనవుఱైత్త మాలై—ఇఱ్ఱైయేనుమ్
ఈయుజ్గొలెణ్ణియిరుద్దేనె న్నైప్పకలుమ్
మాయన్గణ్ శెన్నవరమ్. ౮౩.

అర్థము. మఱ్ఱై - వేదములచేత, అఱ్ఱువెన, అదియనియని, ఉఱైత్త - చెప్పఁబడిన, మాలై-అధిక్యముగల సర్వేశ్వరుని, కుఱ్ఱైయాక - అపరిపూర్ణముగా, వెమ్-క్రూరమైన, శొఱ్కళ్ - వాక్యములచేత, కూఱినేన్ - చెప్పితిని, కూఱి- చెప్పి, మాయన్ కణ్ -ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునియందు (ఉండి) శెన్ద-వచ్చెదు, పరమ్ - ప్రసాదమును, ఇఱ్ఱైయేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఈయుజ్గొల్ - ఇచ్చునన. ఎణ్ణి - అనితలచి. ఎన్నైప్పకలుమ్ - సర్వకాలమును, ఇరున్దేన్ - ఉంటిని. ౮౩

వ్యా.— అన.— ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (కుఱ్ఱైయాక) సర్వవిసజాతీయవస్తువై మున్బుపేశుకైయాలే ఎన్నోడొప్పారుణ్డో పెరియతమిళన్ శెరితునల్లెనెన్ఱుశొన్నార్. ఇప్పోతు అవ్వస్తువై లక్ష్మీసనాథమాక వనుసన్ధిక్కైయాలే అజ్గుత్తైక్క విసదృశమాక చ్చొన్నేనెన్గిఱార్.

(కుఱ్ఱైయిత్యాది) అపరిపూర్ణమామ్పడియాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్ నోమ్బడియాకవుమ్ వాక్కైశొన్నేస్.(మఱ్ఱైయిత్యాది) "వాగ్వివృతాశ్చవేదాః" ఎన్ఱుశొల్లప్పడుకిఱ సర్వాధికనై, వేదమ్ "ఈదృశమ్—ఇదమ్" ఎన్ఱు శొల్లప్పోకాతవనైయెన్ఱుమామ్. (ఇఱ్ఱైయేనుమిత్యాది) విసదృశమాకచ్చొన్నవళవేయో; ఒన్ఱుశొన్నేనాయ్ అతుక్కు ప్రత్యుపకారముమ్ వేణుమెన్ఱిరున్దేన్. ౮౩.

అరు.—ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.—అఱ్ఱైనవుఱైత్త-ఎల్లారుమఱివతు వెనవేదత్తాలేయుఱైక్కప్పట్టవనెన్నుతల్; అఱ్ఱైన-అతువెన్ఱు పోకిఱతో ప్రియ ఇదమిత్థమెన్ఱు పరిచ్ఛేదిత్తుచ్చొల్లప్పడాతవనెన్నుతల్ .మాయన్కణ్ శెన్ఱవరమిఱ్ఱైయేనుమీయుజ్గొలెణ్ణిరున్దేన్ కాలమెల్లామెన్ఱపడి. ౮౩

మూ. పరఙ్కరుతి త్తన్నై వణఙ్గాతవన్నై
ఉరఙ్కరుతిమూర్ క్క త్తవనై—నరఙ్కలన్ద
శిఙ్గమాయ్క్కీణ్డ తిరువనడియిణైయే
అఙ్గణ్ మాఞాల త్తముతు. ౨౪.

అర్థము. పరమ్ - (బ్రహ్మాదులొసంగిన) వరమును, కరుతి - తలంచి, తన్నై - తనను, వణఙ్గాత - వంగనివాడును, పన్నై - పరబలమును, ఉరమ్-శరీరబలమును, కరుతి-తలంచి, మూర్ క్క త్తవనై - మూర్ఖుండైనహిరణ్యకశిపుని, నరఙ్గలన్ద - మనుష్యరూపము తోంచేరిన, శిఙ్గమాయ్ - సింహరూపముగలవాడై -కీణ్డ - చీల్చిన, తిరువన్ - సౌన్దర్యముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, ఇణై - చేరిన, అడియే - తిరువడికళే, అమ్-అందమైన, కణ్-విశాలమైన, మా - పెద్ద, ఞాలత్తు - భూమియందు, అముతు , అమృతము. ౨౪

వ్యా.— ఎణ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— (వరమిత్యాది) దేవతైకళ్ పక్కలిలే వరమ్పెత్తానాయ్ దేవతైకళుక్కు మడియామైయిరున్దుళ్ళ ఉన్నైవణఙ్గాత దురభిమానత్తై యుడైయనాన హిరణ్యనై. (నరమిత్యాది)ఇతుక్కుమున్బుళ్ళ తాలొన్తాలుమ్ పడప్పైత్తేనెన్తు వేణ్డిక్కొళ్ళ మున్బిల్లాతనరఙ్కలన్ద శిఙ్గమాయవనైక్కీణ్డ శ్రీమానుడైయ చరణద్వయమే ఒరుదేశత్తిల్ తేడిప్పోకవేణ్డాత అమృతమ్. “తిరువన్-ఎన్తతు” “అఴకియాన్తానే అరియురువన్తానే.” “నారసింహవపు శ్శ్రీమాన్ ” ఎన్నుమ్ పడివు. ౨౪.

మూ. అముతెన్ఱు న్తేనెన్ఱుమాఴియానెన్ఱుమ్
అముతెన్ఱుకొణ్డుకన్దానెన్ఱుమ్—అముతన్న
శొన్మాలైయే త్తిత్తొఴుతేన్ శొలప్పట్ట
నన్మాలైయే త్తినవిన్ఱు. ౨౫.

అర్థము. అముతెన్ఱుమ్ - అమృతమనియు, తేనెన్ఱుమ్ - తేనెయనియు, అఴియానెన్ఱుమ్ - చక్రియనియు, అన్ఱు - దేవతలు శరణాగతిఁజెందినకాలమందు, అముతు-అమృతమును, కొణ్డు - తెచ్చి, ఉకన్దానెన్ఱుమ్ - సంతసిల్లినవాడనియు ; శొల్లప్పట్ట- చెప్పఁబడిన, నల్ - విలక్షణమైన, మాలై - సర్వేశ్వరుని, ఏత్తి - స్తుతించి, నవిన్ఱు - చెప్పి-

వా.—ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.—(అము తెన్ఱుమిత్యాది) అమృత త్తోడు పర్యాయ శబ్దమ్బో లేకాణుమ్ ఆశ్రియానై. (అముతన్ఱిత్యాది) తన్నై వేణ్డాతేఉప్పచ్చాలు వేణ్డుమవర్ కుక్కు, అత్తైత్తేడిక్కొడుక్కుమవన్. (అముతన్న విత్యాది) అవనైయుమ్ దేవర్ కళ్ అమృతత్తైయుమొక్కియ ఇవరుడైయ అమృతమ్ అవనైప్పేశుమ్ శొల్లుమ్. (శొలప్పట్టవిత్యాది.) "యస్మిన్న కృత్రిమగిరాంగతి రేకకణ్ఠా" ఎన్ఱు ప్రమాణజ్గళాలే శొల్ల ప్పట్ట. (నన్నాలైయే త్తినవిన్ఱు) అముతాన శొన్నాలైయే త్తి త్తొ ఴుతేన్. ౮౫.

అరు.—ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.— అకృత్రిమగీర్ - వేదమ్. ౮౫.

మూ. నవిన్ఱురైత్తనావలర్ కళ్ నాణ్మలర్ కొణ్డు, అజ్గే
పయిన్ఱతనాల్ పెఱ్ఱపయనెన్గొల్ - పయిన్ఱార్ తమ్
మెయ్ త్తవత్తాల్ కాణ్బరియ మేకమణివణ్ణనై, యాన్
ఎత్తవత్తాల్ కాణ్బన్గొలిన్ఱు. ౮౬

అర్థము, నవిన్ఱురైత్త - (వానితిరునామములను) పలుమారు చెప్పిన - నావల ర్కళ్ - కవులు, నాళ్ - అందమైన, మలర్- పుష్పములను, కొణ్డు- సంగ్రహించి - అజ్గే - ఆసర్వేశ్వరునివద్ద, పయిన్ఱతనాల్ - ఆశ్రయించినందువలన. పెఱ్ఱ - పొందిన, పయన్ - ప్రయోజనము, ఎన్ కొల్? - ఏద్దియో? పయిన్ఱార్ తమ్ - (సాధనాన్తర పరులై) ఆశ్రయించిన వారియొక్క, మెయ్ - శరీరమువల్లనైన, తవత్తాల్ - తపస్సు చేత, కాణ్బరియ - సేవింప దుర్లభమైనవియు, మేకమ్ - మేఘమువలెను, మణి - నీల రత్నమువలెనునున్న - వణ్ణనై - తిరుమేనుగలవానిని, యాన్ - నేను, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఎత్తవత్తాల్ - ఏతపస్సులచేత, కాణ్బన్ కొల్ - సేవింతునో. ౮౬.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు.—(నవిన్ఱు) అవన్దానే కాట్టక్కాణ్ణ వెన్నోడో ప్పార్ కళ్లో సాధనానుష్ఠానమ్బణ్ణి కాణ్గైఅవర్ కళెన్గిఱార్.

(నవిన్ఱిత్యాది) నావలర్ కళానవర్ కళ్ శెవిప్పావైకొణ్డు సాదరమాక ఉరైప్పార్ కళ్. (పయిన్ఱవిత్యాది) పెఱ్ఱాల్ తాన్ సాధ నానుష్ఠానమ్బణ్ణి ప్పెఱ్ఱపేఱెన్. (పయిన్ఱారిత్యాది.) ఆశ్రయిత్తవర్

కళున్దైయ ఉడమ్బునోవప్పణ్ణిన తపస్సాల్ కాణవరియ శ్రమహారమాన వడివైయుడైయవనై. ఇన్నైన్న తపస్సుపణ్ణిక్కణ్డేన్ ; అవన్ కాట్టక్కణ్డేన్ న్తినెయితే. “యావర్ నికరిల్లై వాన త్తే” “వానైకోక్కనైక్కవి శొల్ల వల్లేఱ్కినిమాఱుణ్డే, ౮౬.

అరు.—ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు.— నావలర్ కళ్ - నావల్లవర్ కళ్ ; విద్వాన్ కళే స్తుపడి. నవిలుకై యుమ్ శొల్లుకైక్కు ప్పర్యాయమాకైయాలే మీమిశైయాకైయాలే సాదరమాక వెన్గి అరు. పేఱున్ - సాధనానుష్ఠాన మ్పణ్ణిప్పోకైయుమ్ ఒరుపేఱే ఎన్ఱి శ్లేషమ్. ౮౬.

మూ. ఇన్రావఱికిన్రేనల్లేన్, ఇరునిల త్తై
చ్చెన్రాఙ్గళన్దతిరువడియై—అన్రు
కరుకోట్టియుట్కిడన్దు కై తొఴుతేన్ కణ్డేన్
తిరుకోట్టియెన్దై తిఱమ్. ౮౭.

అర్థము.— అన్రు - సాధనానుష్ఠానము చేయనలవిగానిఅదశయందు, కరుకోట్టియుళ్ - గర్భమందు, కిడన్దు - పడియుండి, తిరుకోట్టి-తిరుకోట్టియూరునందు వేంచేసియున్న, ఎన్దై - నాస్వామియొక్క, తిఱమ్ - విధమును, కణ్డేన్-సాక్షాత్కరించితిని, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తై - భూమిని, అఙ్గు - అక్కడ, శెన్రు - తానేవెళ్ళి, అళన్ద - కొలచిన, తిరువడియై - శ్రీపాదమును, ఇన్రా -ఇప్పుడే. అఱికిన్రేనల్లేన్- తెలిసికొనినవాఁడను కాను. ౮౭.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తేఴామ్బాట్టు.—(ఇన్రా) సాధనానుష్ఠానముమ్ యోగ్యతైయుమిన్రి యిరుక్కక్కణ్డిలేనో వెన్గిఱార్.

(ఇన్రిత్యాది) ఇన్రాకవఱికిఱేనో.(ఇరునిలమిత్యాది) అవనళక్కుఇవిడ త్తిలే భూమిశెన్రతో?భూమికిడన్దవిడమెల్లామ్ తానేశెన్రళన్దా నిత్తనైయన్రో?(అన్రిత్యాది) ఎన్ స్వామియునిన్డైయాట్టమ్ గర్భస్థానత్తిలే కిడక్కచ్చెయ్ శేకణ్డేన్. ౮౭.

మూ. తిఱమ్బిఱ్రినియఱిన్దేన్ తెన్నరఙ్గత్తెన్దై
తిఱమ్బావణ్ణశెన్రార్ కళ్లాల్—తిరమ్బా
చ్చెడినరకైనీక్కిత్తాన్ శెల్వాతన్మున్, వానోర్
కడినరకవాశల్ తిఱప్పు. ౮౮.

అర్థము.— తేన్ - స్పృహణీయమైన, అరఙ్గత్తు-శ్రీరఙ్గమునందు (పవ్వళించిన), ఎన్నై - నాస్వామియొక్క, తిఱమ్బా - చలింపని, వழி - మార్గమునుచూపించి, శేన్రార్కల్లాల్ - నడిచెడివారికేందప్ప, తిఱమ్బా- కదలని, శెడి-చెట్లుమొలిచిన (అపార మైన), నరకై - నరకమును, నీక్కి- (సాధనానుష్ఠానముచేత) పోగొట్టి, తామ్-తాము, శెల్వతన్ మున్ - (పరమపదమునకు) వెళ్ళుటకుమునుపే, వానోర్ - నిత్యసూరులు వసించెడి, కడి - ప్రాకారములుగల, నకరమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠనగరముయొక్క, వాశల్కతవు - వాకిటితలుపులు, తిఱమ్బిన్ఱు - తప్పినవి; ఇని - ఇప్పుడు, అతిన్ద్రేన్ - తెలిసికొంటిని. ౭౯.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తెట్టామ్బాట్టు.—(తిఱమ్బిన్ఱు) అవన్ తానే విషయీకరిత్తార్కు అవనైక్కిట్టైక్కు మిత్తనై యల్లతు వేఱు శిలర్కు క్కిట్టైయాతెన్గిఱతు.

(తెన్నరఙ్గమిత్యాది) "మామేకమ్" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తపడియే అవనైయే ఉపాయమాక ప్పత్తినవర్కళుక్కు-అల్లాల్. "తెన్నరఙ్గత్తెన్నై" ఎన్గిఱతు "మామేకమ్" ఎన్ఱతిలుమ్ సౌలభ్యకాష్ఠైయై చ్చొల్లుకిఱతు-(తిఱమ్బావిత్యాది.) తానేతూఱుమణ్డప్పణ్ణిన సంసారత్తైనీక్కి చ్చెల్లుమవర్కళుక్కు నిత్యసూరికళుడైయ అరణైయుడైత్తాయిరుక్కుళ్ళ కలఙ్గాప్పెరునకరత్తిల్ కతవుతిఱమ్బిన్ఱెన్ను మిడమఱిన్దేన్. తానేసంసారత్తైనీక్క ఇవనుక్కు క్కాలమ్బోరాతు; పాపమ్పణ్ణినకాలమనాదియాకైయాలే తిఱమ్బిన్శీనియఱిన్దేనెన్నన్వయమ్. ౭౯.

అరు.—ఎణ్బత్తెట్టామ్బాట్టు— తాన్ శెల్వతన్మున్ - తాఙ్గళ్ శేయత్నమ్బణ్ణి చ్చెల్లుమవర్కు మున్నే. ఏఱ్కవే- కతవుతిఱమ్బిన్ఱు - పుకవొణ్ణాతపడి కాత్తిరుక్కిఱ్ఱతు. సాధనానుష్ఠానత్తాలే నీక్కప్పోకామై క్కడుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తానేసంసారత్తై ఇత్యాది.) ౭౯.

మూ. కతవిక్కతమ్శిఱన్ద కఞ్జనైమున్ కాయ్న్దు
అతవిప్పోర్ యానైయొశిత్తు—ప్పతవియాయ్
ప్పాణియాల్ నీరేఱ్ఱుప్పణ్డొరుకాల్ మావలిపాల్
మాణియాయ్ క్కొణ్డిలైయే మణ్. ౮౦

అర్థము.— కతమ్ - కోపముచేత, శిఱన్ద - అధికమైన, కఞ్జనై - కంసుని, కతవి - కోపగించి, మున్ - ఎదుట, కాయ్న్దు - చంపి, పోర్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, యానై - కువలయాపీడమును, అతవి - ఇఱికించి, ఒశిత్తు - (దానికొమ్ములను) విరిచి, పతవియాయ్ - మంచిస్వభావముగల, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, పాణియాల్ - శ్రీహస్తముచేత, నీర్ - జలమును, ఏఱ్ఱు - పరిగ్రహించి, పణ్డొరుకాల్ - మునుపొకకాలమందు, మావలిపాల్ - మహాబలివద్దనుండి, మణ్ - భూమిని, కొణ్డిలైయే? - పుచ్చుకొనలేదా?, ౮౯.

వ్యా.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.—(కతవి) నెఞ్జిలకన్ఱశీఱ్ఱత్తై యుడైయనాయిరున్దుళ్ళకంసనై. (కతవిముత్కాయ్న్దు) శీఱిముత్కాయ్న్దు. తన్నైమయిర్పిడిత్తుమున్నే పిడిత్తెన్నవుమామ్. (అతవియిత్యాది) ఆనైయై వ్యాపరియాతపడి క్కట్టాక అడర్త్తుక్కొమ్బై యొశిత్తు. (పతవియాయ్) నీర్మైయుడైయనాయ్. కంసనైక్కొన్ఱాప్పోలే మూలైయడియన్ఱిక్కే వర్కొడుపతరయే యెన్నవుమామ్. (పాణియాల్ నీరేఱ్ఱు) కుడక్కైయాల్ నీరేఱ్ఱు. (పణ్డిత్యాది) ఐశ్వర్యన్తోఱ్ఱక్కణ్డామో? అర్థిత్వన్తోఱ్ఱమాణియాయన్ఱో కొణ్డతు. ౮౯.

అరు.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— కతమ్ - శీఱ్ఱమ్. శిఱప్పు - మిగుతి. ముత్కాయ్న్దు - ఏఱ్కవేకాయ్న్దెన్నుతల్; మున్నేపిడిత్తెన్నుతల్. అతవి - అడర్త్తు పోర్యానై - యుద్ధోన్ముఖమాన యానై. పతవియాయ్ - సదస్థనాయెన్నుతల్; పదమెన్ఱు పతియాయ్, పతియే - నేర్కొడునేకవెన్నుతల్. ౮౯.

మూ. మణ్ణులకమాళేనే వానవర్క్కుమ్ వానవనాయ్
విణ్ణులకన్తన్నకత్తుమేవేనే—నణ్ణి
త్తిరుమాలైచ్చెఙ్గణెడియానై, ఎఙ్గళ్
పెరుమానైక్కైతొழుతపిన్. ౯౦.

అర్థము.— తిరుమాలై - శ్రియఃపతియు, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాడును, నెడియానై - (మనకు) ఆశ్రయణీయుండై, ఎఙ్గళ్ - మనకు, పెరుమానై - స్వామియునైన సర్వేశ్వరుని, నణ్ణి - సమీపించి, కైతొழుతపిన్ - ఆశ్రయించినవెనుక, మణ్ణులకమ్ - భూలోకమును, ఆళేనే - ఏలనా, వానవర్క్కుమ్ - దేవతలకును, వానవనాయ్ - గొప్పవాడనై, విణ్ణులకమ్ తన్నకత్తు - పరమపదమునందు, మేవేనే - అమరియుండనా. ౯౦.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణూత్తామ్బాట్టు.—కంసనై కొన్ఱోన్, ఆనై యైక్కొన్ఱోన్, భూమియైయళన్దోమెన్ఱు నమ్ముడైయ శెయల్కళై చ్చొల్లుమత్తనైయో? ఉమక్కుప్పఅవేణుమతు శొల్లిరో వెన్న చ్చొల్లి క్కిఱార్.

(మణ్ణిత్యాది) ఓరడినరనిన్ఱ భూమియై యాళుక్కై యెనక్కొరు పణియో? (వానవరిత్యాది) నిత్యసూరికళుక్కు స్వామియాయ్ పరమపద త్తిలిరుక్కై ఎనక్కొరుపణియుణ్డో? (తిరుమాలైచ్చెఙ్గణ్ణాడియానై ఎఙ్గళ్ పెరుమానైనణ్ణిక్కైతొఴుతపిన్) శ్రియఃపతియాయ్ సమాశ్రయ ణీయనాయ్ ఎఙ్గళుక్కుస్వామియానవనైక్కిట్టి క్కైతొఴుతపిన్-భోగ మోక్షఙ్గళిలెనక్కొరుకుత్తైయుణ్డో? ౯౦.

మూ. పిన్నాలరునరకమ్ శేరామల్ పేతువీర్
మున్నాల్వణఙ్గముయల్మినో—పన్నూల్
అళన్దానైక్కార్క్కడల్ శూழ் ఞాలత్తై,ఎల్లామ్
అళన్దానవన్ శేవడి. ౯౧.

అర్థము.— పిన్నాల్ - (శరీరము నేలపడిన) వెనుక, అరు - క్రూరమైన, నరకమ్ - నరకములలో, శేరామల్ - చేరకుండునటుల, పేతువీర్ - కలతజెందిన మీరు, మున్నాల్ - మొట్టమొదట, పల్ - అనేకమైన, నూల్ - శాస్త్రముచేత, అళన్దానై - నిశ్చయింపఁబడినవానిని, కార్ -నల్లనైన, కడల్ - సముద్రము చేత, శూழ் - చుట్టఁబడిన, ఞాలత్తైయెల్లామ్ - భూమినంతయు, అళన్దానవన్ - ఆక్రమించినవాని యొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడి - తిరువడిని, వణఙ్గ - ఆశ్రయింప, ముయల్మినో - యత్నముశేయుఁడు. ౯౧.

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూత్తోరామ్బాట్టు.—(పిన్నాల్) "అథర్వ తశ్చ్యమయా ప్రాప్తాః" ఎన్గిఱపడియే ఒన్ఱిలే యెల్లాముణ్డానవిషయమ్. ప్రకృతివశ్యరానపిన్బు నరకమ్ ఒరువక్కైత్తప్పాతు; అవ్విషయత్తై వణఙ్గ ప్పారుఙ్గోళ్.

(పన్నూలళన్దానై) ఎల్లాప్రమాణఙ్గళాలుమ్ జిజ్ఞాసిక్కప్పట్టవన్, (కారిత్యాది) వేదైకసమధిగమ్యమాయ్, అరితాయిరుక్కుమోవెన్నిల్;

వన్ఱైయాతే యెల్లార్ తఙ్గళైయిలుమ్ అడివైత్త సులభనుడైయ తిరువడికళై. (పిన్నాలరునరకమ్ శేరామల్, పేతుఱువీర్ మున్నాల్వణఙ్గముయల్ మినో) మున్నడితోన్ఱాతేపాప త్తైప్పణ్ణిప్పిన్నైయనుతాపప్పిఅన్ఱు పేతుఱ్ఱిరుక్క అన్ఱిక్కే శరీరమ్సమనన్తరమ్ వడిమ్పిట్టునిఱ్క అతు,పిన్నైచ్చెయ్కిఱో మెన్ఱాఱియిరుక్కవొణ్ణాతు ; మున్నపడవణఙ్గిప్పిన్నై దేహయాత్తైపణ్ణప్పారుఙ్గోళ్. ౯౧.

అరు.—తోణ్ణాన్ఱో రామ్బట్టు.— విషయమ్; సకలఫలప్రదమ్. ఆశ్రయియుఙ్గో శెన్నపడి. పేతుఱువీర్ పిన్నాల్ అరునరకమ్ శేరామల్ మున్నాల్ వణఙ్గముయల్ మినో, ఎన్ఱస్వయి త్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మున్నడితోన్ఱాతేఇత్యాది). ౯౨.

మూ. అడియాల్ మున్ కఞ్జనైచ్చెన్ఱు, అమరరేత్తుమ్
పడియాన్ కొడిమేల్ పుట్కొణ్డాన్ - నెడియాన్ఱన్
నామమేయేత్తుమిన్గళేత్తినాల్, తామ్వేణ్డుమ్
కామమేకాట్టుమ్కడితు. ౯౩

అర్థము.— అడియాల్ - శ్రీపాదముచేత, మున్ - మునుపు, కఞ్జనై - కంసుని, శెన్ఱు - చంపి, అమరర్ - బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలచేత, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపఁదగిన, పడియాన్ - స్వభావముగలవాఁడును, కొడిమేల్ -ధ్వజముమీఁద, పుళ్ - గరుడాళ్వారును, కొణ్డాన్ - ధరించినవాఁడును, నెడియాన్ఱన్ - దీర్ఘచింతగలవాఁడునునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, నామమే - తిరునామమునే, ఏత్తుమిన్గళ్ - స్తోత్రముచేయుఁడు; ఏత్తినాల్ - స్తోత్రముజేసినయెడల, తామ్ - (వారు) తాము, వేణ్డుమ్ - అపేక్షించెడు. కామమ్ - కోరికను, కడితు - శీఘ్రముగ, కాట్టుమ్ - చూపును. ౯౩.

వ్యా.—తోణ్ణాన్ఱిరణ్డామ్బట్టు.— (అడియాల్) కంసన్ ఈశ్వరనై వఞ్చిక్క నినైత్తత్తై యవనుక్కు మున్నే కోలి తిరువడికళాలే మాఱ్ఱిలేపటి ముడిత్తవన్. (అమరరేత్తుమ్పడియాన్) కుడియిరుప్పైప్పెఱ్ఱోమెన్ఱు బ్రహ్మాదికళేత్తుమ్స్వభావత్తై యుడైయవన్. (కొడిమేల్ పుళ్ కొణ్డాన్) రక్షణత్తుక్కు కొడికట్టియిరుక్కుమవన్. (నెడియాన్ఱన్నామమే ఏత్తుమిన్గళ్) ఒరునాళ్ తిరునామమ్శొన్నవనై ఒరునాళుమ్మఱవాతవనుడైయ తిరునామఙ్గళై యేత్తుఙ్గోళ్. (ఏత్తినాలిత్యాది) ప్రతిబన్ధకమ్బోక్కుకై, ఐశ్వర్యమ్, ఆత్మలాభమ్, తన్నైత్తరుకై;

ఎల్లామ్‌కిడైక్కుమ్. (కడితు) దేవతాన్తర భజనమ్బోలే ఫలత్తుక్కువిళ మ్బుమిల్లై. ౯౨.

మూ. కడితుకొడునరకమ్ పిఱ్కాలుమ్‌శెయ్‌కై
కొడితెన్ఱతుకూడాముస్నమ్—వడిశజ్గమ్
కొణ్డానైక్కూన్దల్వాయ్ కీణ్డానై, కొఙ్గైన
ఞ్జుణ్డానై యేత్తుమినోవుళ్ళు. ౯౩.

అర్థము.— కొడు - క్రూరమైన, నరకమ్ - నరకము, కడితు - పెద్దది; పిఱ్కాలుమ్ - (అక్కడకువెళ్లిన) పిమ్మటను, శెయ్‌కై - (యమభటుల) కృత్యములు, కొడితు - చెడ్డవి; ఎన్ఱు - అని, అతు - ఆనరకము, కూడాముస్నమ్ - సంభవించుటకుముసుపే, వడి - కూరైన, శజ్గమ్ - శఙ్ఖమును, కొణ్డానై - ధరించినవాడును, కూన్దల్ - కేశియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డానై - చీల్చినవాడును, కొఙ్గై - పూతనాస్తనమందున్న, నఞ్జు - విష మును, ఉణ్డానై - భుజించినవానిని, ఉళ్ళు - అమరియుండి, ఏత్తుమినో - స్తోత్ర ముజేయుడు. ౯౩.

వ్యా.—అవ.—తొణ్డర్గళ్ళుమూన్తాపుహ్బట్టు.—(కడితు) ఆశ్ర యిక్కైక్కొరు ఉపాయమ్‌శొల్లుకిఱతు.

(కడితిత్యాది) నరకదర్శనమోకడితు; పిన్బుఅజ్గుచ్చెయల్ కళ్‌కొడితు. రుధిరపానుకళిలేపాకడుకై; వాటోఎన్ఱిరుద్దుళ్ళకొరైకళిలే ఏఱిడుకై, ఇవఱ్ఱైయనుసన్ధిత్తు. (అతుకూడాముస్నమ్) అవైకిట్టువతు క్కుమున్నే. (వడిశజ్గజ్కొణ్డానై) కూరియశ్రీపాఞ్చజన్యత్తై కైక్కొయిలే ఆయుధమాకక్కొణ్డవనై. (కూన్దల్ వాయ్‌కీణ్డానై) కేశియిన్వాయైక్కీ త్తవనై. (కొఙ్గైనఞ్జుణ్డానై) పూతనైయైముడిత్తవనై (ఏత్తుమినోవు ళ్ళు) నరకజ్కొడితెన్ఱుఅనుసన్ధిక్క విరోధినిరసనశీలనానవనై కిట్టి ఏత్తలామ్.

మూ. ఉళ్ళువణజ్గిత్తొఴుమిన్, ఉలకేఴుమ్
ముళ్ళుమ్‌విఴుజ్గుమ్ ముకిల్‌వణ్ణన్—పళ్ళి
ప్పారుద్దాతాన్ మార్పిడన్దపూమాపడకత్తుళ్
ఇరున్దానై, ఏత్తు మెన్నెఞ్జు. ౯౪.

అర్థము.— ఉలకేழుమ్ - సప్తలోకములను, ముற்றுమ్ - సంపూర్ణముగ, విழுజ్గుమ్-ఆరగించినవాడును, ముకిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవాడును, పల్ ల - పట్టి, పారుద్దాతాన్ - తనను అనుసరించనిహిరణ్యునియొక్క, మార్వు - వక్షస్సును, ఇడన్దు - చీల్చి, పూ - అందమైన, పాడకత్తుళ్ - (కంచిలోని) పాడకము నెడు దివ్యదేశమునందు, ఇరున్దానై - నిత్యవాసము జేయువాడును నైనవానిని, ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జు - మనస్సు, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రము జేయును, కఱ్ఱు - అమరియుండి, వణఙ్గి - నమస్కరించి, తొழுమిన్ - ఆశ్రయింపుడు. ౯౪.

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూற்றునాలామ్పాట్టు.—(ఉఱ్ఱు) ఎన్నుడైయ నెఞ్జు ఏత్తుకిఱాప్పోలే సేర్న్దు మేత్తుజ్గోళ్ఙ్గిఱార్. తాన్ నమస్కరిత్తుక్కాట్టి ప్రజైయై నమస్కరిప్పిప్పారైప్పోలే.

(ఉలకేత్యాది) కిట్టి అభిమానశూన్యరాయ్ త్తొழுజ్గోళ్. (ఉలకిత్యాది) లోకమొన్తుమ్ పిరికతిర్ పడాతపడి తన్వయిల్ వైత్తు రక్షిత్తు, ప్రజైపాల్ కుడిత్తాల్ తాయుడమ్బు నిఱమ్పుమాప్పోలే, శ్రమహరమానవడివైయుడైయనాయ్, పొరున్దాతహిరణ్యన్మార్వైప్పిళన్దిడయిడన్దు పిన్నుమాశ్రితవిరోధికళై ప్పోక్కవేణుమెన్ఱు తిరుప్పాడకత్తిలేఎழுన్దరుళి యిరుక్కిఅవనై యేత్తానిన్ఱతెన్నెఞ్జు. ౯౪.

మూ. ఎన్నెఞ్జమేయానెన్ శెన్నియాన్, తానవనై
వన్నెఞ్జఙ్గీణ్డమణివణ్ణన్—మున్నెఞ్జే
యూழியానూழிపెయర్త్తాన్, ఉలకేత్తుమ్
ఆழியానత్తియూరాన్. ౯౫,

అర్థము.— తానవనై -అసురుడైనహిరణ్యకశిపునియొక్క, వల్ - కఠినమైన, నెఞ్జమ్ - వక్షస్థలమును, కీణ్డ - చీల్చినవాడును, మణి- నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవాడును, మున్నమ్ - మునుపు, శే - అందమైన, ఊழியాన్ - భూమితోఁగూడినలోకములలో వసించువాడును, ఊழி- కాలోపలక్షితమైనలోకములను, పెయర్త్తాన్ -సృష్టించినవాడును, ఉలకు - లోకమందుండువారు, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రము చేయుటకు, ఆழியాన్ -క్షీరసముద్రమునందుఁబవ్వళించినవాడును, అత్తియూరాన్ - హస్తిగిరి (కంచి) యందు వేంచేసియుండువాడునైనసర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్ - నాయొక్క,

నెఞ్జమ్ - హృదయమందు, మేయాన్ - అపురికతో వాసముజేయుచున్నాడు; ఎన్ శె
న్నియాన్ - నాశిరస్సునందువాసముజేయుచున్నాడు. ౯౫.

వ్యా.—తోణ్ణాల్ శైన్దామ్బాట్టు.— (ఎన్నెఞ్జమేయానిత్యాది) హిరణ్యనుడైయ "ఈశ్వరోహమ్" ఎన్ఱ తిణ్ణియనెఞ్జై క్కీణ్డు. శిఱుక్కన్ విరోధిపోయిల్ శైన్దపుకర్ త్తవడివై యుడైయవన్. (మున్నమిత్యాది) తన్నాలే సృష్టమానజగత్తిలే యుళ్ళార్. (ఊళియిత్యాది) కాలోపలక్షితసకలపదార్థజగత్తై యు ముణ్డాక్కినవన్. (అత్తియూరాన్) తిరువత్తియూరిలే నిత్యవన్. (ఎన్ శెన్నియాన్) ఎన్నెఞ్జెనుళ్ళార్ "తలై మేలతాళిణైకళ్ ...నిలై పేరానెన్నెఞ్జత్తు" ఎన్గిఅపడియే. ౯౫.

అరు.—తోణ్ణాల్ శైన్దామ్బాట్టు.— ఊళియాన్ - జగత్తుక్కుపలక్షణమాయ్ జగత్తిలేయుళ్ళానెన్గిఱపడి. పేర్ క్కై. తిరుప్పుక్కైయాయ్ సంహృతమానత్తైయుణ్డాక్కై. ౯౫.

మూ. అత్తియూరాన్పుళ్ళైయూర్వాన్, అణిమణియిన్
తుత్తిశేర్ నాకత్తిన్ మేల్ తుయిల్వాన్—ముత్తీ
మత్తైయావా న్గకడల్ నఞ్జుణ్డాననుక్కుమ్
ఇత్తైయావా నెజ్గళ్ పిరాన్. ౯౬.

అర్థము.— పుళ్ళై-పక్షిరాజైనగరుత్మంతుని, ఊర్ వాన్-నడిపించువాడును, అణి-ధరింపఁబడిన, మణి- మాణిక్యములను, ఇన్ -అందమైన, తుత్తి -ఫణమునందలిమచ్చలను-శేర్-చేరియున్న, నాకత్తిన్ మేల్-ఆదిశేషునిమీద, తుయిల్వాన్ - నిద్రించువాఁడును, ముత్తీ -మూఁడుఆగ్నులనుప్రతిపాదించెడు, మత్తైయావాన్- వేదములయందుఁబ్రతిపాదింపఁబడువాఁడును, మా - మహత్తైన, కడల్ - సముద్రమునందుఁబుట్టిన, నఞ్జు -విషమును, ఉణ్డాన్ తనక్కుమ్- మ్రింగినరుద్రునికిని, ఇత్తైయావాన్- స్వామియైనవాఁడును, ఎజ్గళ్ - మనకు, పిరాన్- ఉపకారకుఁడునునైనసర్వేశ్వరుఁడు, అత్తియూరాన్-హస్తిపురమైనకంచియందువసించియున్నాఁడు. ౯౬.

వ్యా.—తోణ్ణాల్ శైన్దామ్బాట్టు,—(అత్తియూరాన్) ఇరణ్డాలుమ్ సర్వేశ్వరనెన్ఱపడి. (ముత్తీమత్తైయావాన్) మూన్ఱగ్నియైయుమ్ శొల్లప్పడానిన్ఱ వేదత్తాలే సమారాధ్యతయా ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవన్ "ముత్తి

* (పా) ముత్తి.

మైత్రేయావాక్’ ఎన్నుపాశమాకిల్ మోక్షప్రతిపాదక వేదత్తాలే ప్రతి పాద్యనెన్నపడి. (మాంకడలిత్యాది) అభిమానియాన రుద్రనుక్కుమ్ ఈశ్వరనానవర్. ఎజ్గళ్ పిరానాకై క్కాక త్తిరువ త్తియూరిలేనిన్నాక్.

అరు.—తొణ్డాన్ శేషమ్యాట్టు.—ఇరణ్డాలుమ్. గరుడవాహనత్వమ్ శేషశాయిత్వమాకిఱ ఇరణ్డాలుమ్. అణిమణియిల్ తుత్తిశేర్ నాకత్తిన్ మేల్ - ఫణజ్గళిలేఅళకియ మణికళైయుడైత్తాయ్ తిరువడినిలైకళ్ పోలేయిరుక్కిఱ తిరుమణ్ శేర్న్ద తిరువన న్దాళ్వాన్నేరే. ౯౬.

మూ. ఎజ్గళ్ పెరుమా నిమైయోర్ తలైమకనీ
శెజ్గణెడుమాల్ తిరుమార్వా—పొజ్గు
పడమూక్కిలాయిర వాయ్ ప్పామ్బణై మేల్ శేర్న్దాయ్
కుడమూక్కిల్ కోయిలాక్కొణ్డు. ౯౭.

అర్థము.— తిరు-లక్ష్మిని, మార్వా-వక్షస్థలమునందుఁగలవాఁడా, ఇమైయోర్-నిత్యసూరులకు, తలైమకన్ - అధిపతియును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడును, నెడు - సర్వాధికుఁడును, మాల్-సర్వేశ్వరుఁడును, ఎజ్గళ్ - మాకు, పెరుమాన్ - స్వామియునైన, నీ-నీవు, కుడమూక్కు- తిరుక్కుడందను (కుంభకోణమును), కోయిలాక్కొణ్డు -సన్నిధిగాఁజేసికొని, పొజ్గు-వృద్ధిజెందియున్న, పడమ్ -ఫణములను, మూక్కిన్- నాసికయుఁగలవాఁడును, ఆయిరవాయ్ సహస్రవదనములుగలవాడునైన, పామ్బు - తిరువనన్దాళ్వాననెడు, అణై మేల్ - మెత్తయందు, శేర్న్దాయ్-పవ్వళించితివి.

వ్యా.—తొణ్డాన్ శేషమ్యాట్టు.— (ఎజ్గళ్ పెరుమానిత్యాది) ఎజ్గళుక్కు స్వామియాన సౌలభ్యత్తుక్కు మేలే నిత్య సూరిభోగ్యనాయ్ శ్రుతిప్రసిద్ధమాన కణ్ణైయుడైయవనాయ్ శ్రియఃపతియానవనే! (పొజ్గిత్యాది) విస్తృతమాన పడజ్గళైయుమ్ మూక్కైయుముడైయనాన తిరువనన్దాళ్వాన్ మేలే కణ్వళర్న్దాయ్, తిరుక్కుడన్దైయై కోయిలాక్కొణ్డు పామ్బణై మేల్ శేర్న్దా యెన్నన్వయమ్. ౯౭.

మూ. కొణ్డువళర్ క్కక్కుళవియాయ్ త్తాన్వళర్న్దతు
ఉణ్డాతులకేళుముళ్ళొడుజ్గ—కొణ్డు
కుడమాడికోవలనాయ్ మేవి, ఎన్నెఞ్జమ్
ఇడమాకక్కొణ్డవిత్తై. ౯౮.

అర్థము.— కోవలనాయ్ - గోపాలుఁడై, కుడమ్కొణ్డు-కుండనెత్తుకొని, ఆడి నర్తనముఁజేసి, ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జమ్ - మనస్సును, మేవి - ఆదరి, ఇడమాక

స్థానముగా, కొణ్డ - అఙ్గీకరించిన, ఇఱై - స్వామి, కొణ్డు - (కొండకు) ఎత్తుకొని, వళర్క్క - పెంచునట్టుల, కుఴవియాయ్ - బిడ్డయై, తాన్ - తాను, వళర్న్దతు- పెరిగెను; (అకాలమందు); ఉలకేఴుమ్-సప్తలోకములును, ఉళ్ - (గర్భము)లోపల, ఒడుఙ్గ- అణగునట్లు, ఉణ్డతు -ఆరగించినది. ౯౮.

వ్యా.—తోణ్ణూల్ శెట్టామ్బాట్టు—(కొణ్డిత్యాది) ఎడుత్తు వళర్క్క- వేణ్డుమ్బడి కుఴవియాయ్ త్తాన్వళర్న్దతు. స్తనన్ధయావస్థైయిలే వయిఱ్ఱిలేవైత్తతు అడఙ్గడ్డలకేఴుమ్. తనక్కు రక్షకర్ వేణ్డియిరుక్కుమ్ అవస్థైయిలే లోకత్తుక్కు రక్షకనానాన్. (కొణ్డిత్యాది) ఇఱైయనాయ్ జాతిక్కు చితమాన కూత్తైయాడి. ఎన్నైజ్జిలే పోరున్ది యిరఙ్గప్పణ్ణి ఎన్నైక్కైక్కొణ్డు యిలాకక్కొణ్డ ఈశ్వరనుణ్డ తులకేఴుమ్ ముళ్ళొడుఙ్గ. ౯౮

అరు.—తోణ్ణూల్ శెట్టామ్బాట్టు.— కోవలనాయ్ క్కుడక్కూత్తాడి. ౯౮.

మూ॥ ఇఱైయెమ్బెరుమానరుళెన్ఱు, ఇమైయోర్
ముఱైనిన్ఱుమొయ్ మలర్కళ్ తూవ—అఱైకఴల
శేవడియాన్ శెఙ్గణెడియాన్, కుఱళురువాయ్
మావడివిల్ మణ్కొణ్డాన్మాల్. ౯౯.

అర్థము.— ఎమ్బెరుమాన్ - మాకుస్వామియైన, ఇఱై -సర్వేశ్వరుడా!, అరుళ్ - కృపచేయుము, ఎన్ఱు - అనిప్రార్థించి, ఇమైయోర్- దేవతలు, ముఱైనిన్ఱు - వరుసగానుండి, మొయ్ - అంపమైన, మలర్కళ్ -పుష్పములను, తూవ-సమర్పింప, అఱై- శబ్దించుచున్న, కఴల - నూపురములుగల, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడియాన్ - శ్రీపాదములు కలవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రముగలవాడును, నెడియాన్ - సర్వాధికుడైనసర్వేశ్వరుడు, మాల్ - (దేవతలయందు) వ్యామోహముగలవాడై, కుఱళురువాయ్- వామనరూపముతోనవతరించి, మావలి -మహాబలివద్దనుండి, మణ్ - భూమిని, కొణ్డాన్ - స్వీకరించెను. ౯౯.

వ్యా.—తోణ్ణూల్ శొన్నతామ్బాట్టు.— (ఇఱైయిత్యాది) అస్మత్స్వామియాన ఈశ్వరనే! అరుళెన్ఱుబన్ను కేట్టవన్నాకవ్వాడిక్కాప్పాఱై వళైప్పారైప్పోలే "ఈశ్వరోహమ్" ఎన్ఱాలిన కాహాళజ్ఞళై ప్పోకట్టుదేవర్కళ్ పువ్వున్తావి యాశ్రయిక్క. (అఱైకఴల శేవడియాన్) ధ్వనియానిన్ఱ వీరకఴలై యుడైయ శివన్దతిరువడికళై యుడైయవన్. ఎల్లావాభరణఙ్గళుక్కు ముపలక్షణమ్. (శెఙ్గణెడియాన్) సర్వేశ్వరన్

కుఱళురువాయ్చ్చెన్ఱు. (మావలియై మణ్ కొణ్డాన్నాల్) ఆశ్రితార్థమాక చ్చురుక్కిన వడివై యుడైయనాయ్ మహాబలి పక్కలిలే మణ్కొణ్డ వ్యాముగ్ధన్. ౯౯.

అరు.—తొణ్ణూర్ తొన్బదామ్బాట్టు.—మావడివిలెన్ఱుమ్ మావలియైయెన్ఱుమ్ పాఠభేదమ్, మావడివు - పెరియవడివు. ౯౯.

మూ. మాలే నెడియోనే కణ్ణనే, విణ్ణవర్ క్కుమ్
మేలావియత్తుఴాయ్ క్కణ్ణియనే— మేలాయ్
విళవిన్ఱ కాయ్ కన్ఱినాల్ వీழ్త్తవనే, ఎన్ఱన్
అళవన్ఱాల్ యానుడైయ వన్బు. ౧౦౦.

ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది ముర్ఱిర్ఱు.

పూతత్తాழ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

అర్థము.— మాలే-గొప్పవాఁడా!, నెడియోనే - అపరిచ్ఛిన్నుఁడా!, కణ్ణనే - సర్వనిర్వాహకుఁడా!, విణ్ణవర్క్కు - నిత్యసూరులకంటెను, మేలా - ఎక్కువైనవాఁడా!, వియత్త - ఆశ్చర్యకరమైన, తుழాయ్ కణ్ణియనే - తిరుత్తుழాయ్ మాలగలవాఁడా!, మేలాయ్ - దానిపైనకృష్ణుఁడుగానవతరించి, విళవిన్ఱాయ్ - కపిత్థాసురిని, కన్ఱినాల్ - వత్సాసురునిచే వీழ్త్తవనే - పడద్రోసినవాఁడా!, యానుడైయ - (నీవిషయమందు) నాకుఁగల, అన్బు - ప్రీతి, ఎన్ఱనళవు - నాయంత, అన్ఱు - కాదు, ఆల్ - ఆశ్చర్యము! ౧౦౦,

వ్యా.—నూఱామ్బాట్టు —(మాలే) సర్వాధికనే! (నెడియోనే) అపరిచ్ఛేద్యనానవనే! (విణ్ణవరిత్యాది) నిత్యసూరికళుక్కు వ్వరుకాయ్ ఐశ్వర్యసూచకమాన తిరుత్తుழాయ్ మాలైయై యుడైయైయాయ్! (మేలాయిత్యాది) పణ్డుకన్ఱాలే విళవిన్ఱకాయై విழవిట్టవనే! (ఎన్ఱనిత్యాది) ఎన్నాశ్రయత్తినళవన్ఱు ఎన్బక్కల్ స్నేహమ్. ఇత్తైయకణ్డురి ప్పదు త్తవేణుమ్. ౧౦౦.

ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్ ముర్ఱిర్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

అరు — నూఱామ్బాట్టు.— ఆల్ - ఆశ్చర్యమ్. ౧౦౦.

ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్బదమ్ ముర్ఱిర్ఱు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇయత్త్వా

పేయాళ్వారరుళిచ్చెయ్త

మూన్ఱాన్తిరువన్దాది

———:::———

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన

మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను

అప్పుఅరుమ్పదములోడను

శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆళవందారయ్యగారికొమారులైన

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్యగారిచే

రచియింపఁబడిన

ఆంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

——:o:——

తర్క-తీర్థులనెడు బిరుదువహించిన ఈ సభాపండితులైన

శ్రీమాన్ శింగప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

బ్రహ్మశ్రీ జంధ్యాల-సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,

నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశసహాయముచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటులఁ

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము.

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీపరాభ్యు-శ తిరువవతారాది ౯౦౦౨. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧.

ప్లవనామసంవత్సరము.

విజయతేతరామ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౮౨-వ సం॥ ఆరవ ఆక్టు ప్రకారము రిజిష్టరు చేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకు తగ్గకశాశ్వతముగ ముద్రించి ౩ పురుషములవఱకు పేట్రనులకు ౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రను చందా రు ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రు ౧౦౦, పోషకుల చందా రు ౨౫న్ని, ముత్తముగాగాని ప్రతిసంవత్సరము నెల ౧౫-వ తేది లోపల ౧౦-వ భాగములో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. మీరి ప్రవేశవర్తనివరుసగ రు ౨, రు ౧, రు. ౦ ౮. తక్కిన వివరములన్నియు చట్టపుస్తకమునందు చూచుకొనవచ్చును. దీని వెల అణాలు ౨.

ఈ సభ వారిచేఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రన్థములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలు కాకితా	తెనుఁగులిపి	౩ ౮ ౦
భారతాది తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦ ౫ ౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦ ౩ ౦
ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము	డిటో		౧ ౩ ౦
డిటో ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౨ ౦
డిటో మూన్ఱాన్తిరువన్దాది డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౧ ౦
తాత్పర్యసహిత పంచశర విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రము		అరవలిపి	౦ ౧౮ ౦

మట్టకాకితముననుముద్రింపఁబడిన సదరు గ్రంథములు సగము వెలకు విక్రయింపఁబడును.

ఇట్లు,

కిరాలపాటి - ఆచ్చార్యయ్య

కార్యదర్శి - ధనాధకారి,

నెం. 36, వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఇయ ఱ్పా

మూన్ఱాన్తిరువన్దాది.

ఈ గ్రన్థము దివ్యప్రబన్ధమునందు మూడవ వేయిగ్రైన ఇయఱ్పాయందు మూడవ ప్రబన్ధము. ఇది ౧౦౦ పాశురములుగలది. దీనిని ప్రసాదించినవారు నిర్హేతుక భగవత్కటాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల పేయాళ్వారు. వీరు ముతలాళ్వార్లుమువ్వురిలో మూడవవారు. మన చెన్నపట్టణమునకు సమీపమున మైలాపురియందు మణికైరవమనెడు భావియందు ఎఱ్ఱకలువపుష్పమునందు ఆవిర్భవించిన అయోనిజులు. వీరుమహాయోగులై లోకమును కొంచెమైనను గమనింపక భగవదేకనివేశిత మనస్కులై ఉన్మత్తులవలె సంచరించుచుండిరిగాన వీరికి పేయాళ్వారనెడు తిరునామము సిద్ధించెను.

వీరు ద్వాపరాది ౮౬౨౯౦౦ సంవత్సరమైన సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము అల్పశి మాసము శుద్ధదశమీ గురువారము శతభిషానక్షత్రమునందవతరించిరి. వీరికి నామాన్తరములు.— మహదాహ్వయులు మైలాపురాధిపులు. వీరితిరువారాధనము ఆళ్వార్కళ్ నైనార్. ఆచార్యులు-సేనై ముతలియారు- శిష్యులు-తిరుమళిశైయాళ్వారు. వీరిప్రభావముజూచి నందకాంశమందురు. వీరుపాడిన దివ్యతిరుపతులు - తిరువల్లిక్కేణి, కాఞ్చీ, తిరుమలై, తిరువెగ్కా, వేళుక్కై, తిరుక్కుడన్దై, పాడకమ్, క్షీరాబ్ధి, పరమపదమ్, కడిక్కై, తిరువిణ్ణకర్, శ్రీరఙ్గమ్, తిరుక్కోట్టియూర్, అష్టభుజము. ఈప్రబన్ధవ్యాఖ్యానము ప్రసాదించిన పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై, దాని అరుంబదమును ప్రసాదించిన అప్పిళ్ళై వీరిప్రభావము ముతలన్దాది పీఠికయందు నీసభవారిచే వివరింపఁబడియున్నది. వీరును పొయ్కై పూదత్తాళ్వార్లును తమ యోగమాహాత్మ్యముచేత (౩౧౨౫) సంవత్సరములు భూలోకమందు సంచారముచేసి తిరుక్కోవలూరునందు పరమపదమునకు వేంచేసిరి.

తిరునక్షత్రతనియన్.

శ్లో॥ దృష్ట్వా తుష్టావ యోవిష్ణుం రమయా మయిలాధిపః ।
కూపే రక్తోత్పలే జాతం మహదాహ్వయ మాశ్రయే॥

శ్లో॥ తులాశశిభవఙ్జాతం మయూరపురి కైరవాత్ ।
మహాన్తం మహదాఖ్యాతం వన్దే శ్రీనన్దకాంశకమ్ ॥

వాఴితిరునామమ్.

తిరుక్కణ్డేనెననూఱుమ్ శెప్పినాన్ వాఴియే
శిఱన్ద ఐప్పశిచ్చతయమ్ శెనిత్త వళ్ళల్వాఴియే
మరుక్కమఴుమ్మయిలై నకర్వాఴవన్దోన్ వాఴియే
మలర్క్కరియనెయ్తల్ తని ల్వన్దుతిత్తాన్ వాఴియే
నెరుక్కిడవేయిడైకఴియిల్ నిన్ఱశెల్వన్ వాఴియే
నేమిశఙ్గన్ వడివఴకై నెఞ్జిల్వైప్పోన్ వాఴియే
పెరుక్కముడన్ తిరుమఴిశై ప్పిరాన్తొఴువోన్ వాఴియే
పేయాఴ్వార్ తాళిణైకళ్ పెరునిలత్తిల్వాఴియే.

ఇట్లు,
☞ క - ఆళ్వారయ్య,
కార్యదర్శి ధనాధికారి.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

పిళ్ళైలోకమ్‌జీయరరుళిచ్చెయ్‌త

మూన్ఱాన్తిరువన్దాది

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— పరభక్తిపరజ్ఞాన పరమభక్తికళై యుడైయ రాయ్, అత్తాలే భగవత్సాక్షాత్కారత్తైయుడైయరాయ్, తదేకానుభవపరరాయ్, "జ్ఞానతృప్తస్యయోగినః" ఎన్నుమ్పడి తదేకధారకరాయ్, లోకయాత్రైయిల్ కణ్‌వైయాతే అలౌకికరాయ్ వర్తిక్కుమ్ ముతలాళ్వార్కళిల్ *మూడమామయిలైయిలే అవతరిత్తు " మహదాహ్వయర్ " ఎన్నుమ్పడి నిరతిశయప్రేమత్తై యుడైయరాయ్, అత్తాలే, "తిరుక్కణ్డేన్" ఎన్ఱురైత్తపేయాళ్వార్ తిరువడికళిల్ నిరన్తరానుసన్ధానత్తై విధిక్కిఱతు ఇతిల్.

కురుకైక్కావలప్పనరుళిచ్చెయ్‌త తనియన్.

శీరారుమ్‌మాడత్తిరుక్కోవలూరతనుళ్
కారార్ కరుముకిలైక్కాణప్పుక్కు—ఓరా
త్తిరుక్కణ్డేనెన్ఱురైత్తశీరాన్కళలే
ఉరైక్కణ్డాయ్‌నెఞ్జేయుకన్దు.

అన్వ —నెఞ్జే.శీర్ ఆరుమ్ మాడమ్ తిరుక్కోవలూర్ అతనుళ్ (5) కార్ ఆర్ కరుముకిలై కాణ (10)పుక్కు ఓరా తిరుకణ్డేన్ ఎన్ఱు (15) ఉరైత్తశీరాన్ కళల్ ఉకన్దు ఉరైక్కణ్డాయ్. (20)

అర్థము— మనసా! సంపద్యుక్తమైనమణ్టపములుకల తిరుక్కోవలూరనెడుదివ్యదేశమునందు (5) జలము చే నిండి నల్లనైన మేఘములవంటి వర్ణముగల సర్వేశ్వరుని సేవింప(10)యత్నించి విచారించి తిరుక్కణ్డేనని(15) ఆరంభించిన మూడవతిరువన్దాదిని ప్రసాదించినకల్యాణగుణ పూర్ణునైన పేయాళ్వార్ల తిరువడిని సంతోషించి అనుసంధించుమా. (20)

వ్యా.— (శీరారుమ్మాడ త్తిరుక్కోవలూరతనుళ్) *శీరేఱు మత్తైయాళర్ నిత్తైన్దశెల్వ త్తిరుక్కోవలూరాక్కైయాలే శ్రీమత్తాయ్, అవర్కళుక్కు ప్రాప్యాక వసిక్కుమ్బడి యానమాడజ్గళై యుముడైత్తాయ్, అత్తాలే తదేకనిరూపణీయముమాయిరుక్కుఅ తిరుక్కోవలూరెన్ఱపడి. కోవలన్ వర్తిక్కైయాలే అతువే నిరూపకమాన దేశమ్. (ఊర్) *తానుకన్దవూర్. పిన్బుళ్ళార్క్కు మాశ్రయణీయనాకైక్కాక కృష్ణ గుణచేష్టితజ్గళెల్లామ్తోన్ఱ ,, నీయుమ్ తిరుమకళుమ్ నిన్ఱాయాల్ " ఇత్యాదిప్పడియే వర్తిక్కుఅదేశమ్.

(అతనుళ్) ఇప్పడి విలక్షణమాన దేశత్తుక్కుళ్ళే విలక్షణరాలే అన్ఱిరత్తు*ఞానచ్చుడర్ విళక్కేఱ్ఱాలే పుఱవిరుళుమ్*ఇతయత్తిరుళు మ్పోనవాత్తే, (కారార్ కరుముకిలై క్కాణప్పుక్కు) * మఱ్ఱై ముకిలే పోల్వానానవవనై. * పాలిన్దిరుణ్డకార్వానిన్బడియే కణ్డనుభవిక్కప్పుక్కు. పుఱమఱ్ఱైక్కొతుజ్గినవర్కు-ఉళ్ళున్ మఱ్ఱై ముకిలాయిరుక్కుఅపడి. (కాణప్పుక్కు) అన్బుకూరున్బడియాన తామ్ అనుభవిక్కప్పుక్కు.

(అతనుట్కారార్ కరుముకిల్) * కుఱుజ్గుడియుళ్ ముకిల్ పోలే కృపావర్షియాన మేఘమిత్తే. (కారార్ కరుముకిలై) వర్షుకవలాహకమ్బోలే మేఘకాన్తియాయిరుక్కై. కాళమేఘమన్ఱిక్కే వర్షుకవలాహక దర్శనత్తాలే ఒరునివేశనత్తిలే ఒతుజ్గప్పుక్కు మూవరైయెు ప్రయమఱ్ఱాలెన్ఱు ఆరాయుమిడత్తు ఎన్ఱుమామ్. ఏవంవిధనాన వవనై *నెజ్ఞెన్నుముట్కణ్ణాలే కాణప్పుక్కు. (ఓరా) తిరువుళ్ళత్తిలే అవ్వనుభవమ్ విశదమామ్బడి ఓర్న్దు-అనుసన్ధిత్తు - మననమ్పణ్ణి.

(తిరుక్కణ్డేనెన్ఱురై త్త) అవ్వనుభవజనిత ప్రీతియాలే తామ్ సాక్షాత్కరిత్తపడియై "తిరుక్కణ్డేన్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి పిన్బుళ్ళారుక్కుమ్ ప్రసిద్ధమాక వరుళిచ్చెయ్త. (శీరార్ కళలే) ఇప్పడి శ్రీమానై యనుభవిత్త శ్రీమైయుడైయరాన శ్రీమానుడైయ శ్రీపాదఙ్గళే. "మామలరాళ్ తన్నోడుమాయనై క్కణ్డమై కాట్టుమ్ తమిళ్ త్తలైవన్ పొన్నడి" ఎన్నక్కడవదిఱే. (ఉరైక్కణ్డాయ్ నెఞ్జే యుకన్దు) అవర్ "తిరుక్కణ్డేన్" ఎన్ఱనుభవిత్తాప్పోలే నీయుమవర్ తిరువడికళై వాక్కాలే అనుసన్ధిక్కప్పార్. *యద్ధిమనసా ధ్యాయతి తద్వాచావదతియిఱే.

(నెఞ్జే యుకన్దు) ఇప్పడి తదీయశేషత్వత్తుక్కు త్తకున్దనెఞ్జే! అనుసన్ధిక్కుమిడత్తిల్ హర్షత్తుడనే యనుసన్ధిత్తు. "ఉకన్దుపణిశెయ్తు" ఎన్నుమాప్పోలే. "తనిమాత్తెయ్వ త్తడియవర్క్కినామాళాక వేయిన్ఱై యుఙ్గోల్" ఎన్ఱారిఱే. "శీరార్" ఎన్ఱు భగవత్సాక్షాత్కార హేతువాన జ్ఞానభక్త్యాదిగుణఙ్గళై యుడైయవరెన్నవుమామ్.

ఇత్తాల్ భగవత్సాక్షాత్కారముడైయరాయ్ అత్తైసంసారికళు మనుభవిక్కుమ్బడి స్వసూక్తిముఖేనప్రకాశిప్పిక్కుమవర్ కళాన శ్రీమాన్గళ్ తిరువడికళ్ నిత్యానుసన్ధేయ మెన్ఱతాయిఱ్ఱు.

మూన్ఱా న్తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీరస్తు.

ఆఴ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడికళేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

మూన్ఱా న్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— ఉభయవిభూతియుక్తనెన్ఱనుసన్దిత్తార్ ముతలాఴ్వార్. అతుక్కు వాచకశబ్దమ్ నారాయణశబ్దమెన్ఱార్ నడువిలాఴ్వార్. అతుక్కు శ్రీశబ్దమ్ కూట్టిక్కొళ్ళవేణు మెన్ఱిరారివ్వాఴ్వార్. జ్ఞానత్తైచ్చొల్లుకిఱతు వైయన్దకళి. జ్ఞానవిపాకయాన భక్తియైచ్చొల్లుకిఱతు అన్బేతకళి. భక్తియాలే సాక్షాత్కరిత్తపడి శొల్లుకిఱతు ఇతిల్.

అరుమ్బదవిళక్కమ్.— ప్రవేశే, ప్రతిపాద్యవిశేషత్తాలే ఒరుపఙ్గతియుమ్ ప్రబన్ధకర్తాక్కళ్ స్వభావత్తాలే ఒరుసఙ్గతియుమ్ ఆకపరణ్డు.

మూ. తిరుక్కణ్డేన్ పొన్మేనికణ్డేన్, తికఴుమ్
అరుక్కన్ నణినిఱము ఙ్కణ్డేన్—శెరుక్కిళరుమ్
పొన్నాఴికణ్డేన్ పురిశఙ్గైక్కణ్డేన్
ఎన్నాఴివణ్ణన్పా లిన్ఱు. ౧.

అన్వ.—ఎన్ ఆఴివణ్ణన్ పాల్ ఇన్ఱు తిరు కణ్డేన్ (5) పొన్ మేని కణ్డేన్ తికఴుమ్ అరుక్కన్ (10) అణి నిఱముమ్ కణ్డేన్. శెరు కిళరుమ్ (15) పొన్ ఆఴి కణ్డేన్. పురి శఙ్గు (20) అమ్ కైకణ్డేన్. (23)

అర్థము.—నాథస్వామియై సముద్రమువంటివర్ణముగలసర్వేశ్వరునియం దిప్పుడు పెరియపిరాట్టిని సేవించితిని. (౫) స్పృహణీయమైనతిరుమేనును సేవించితిని. ప్రకాశించుచున్నసూర్యునివలె (౧౦) దేదీప్యమానమైనరూపమును సేవించితిని. యుద్ధమందు వృద్ధిపొందెడిసుందరమైన (౧౫) సుదర్శనమును సేవించితిని. స్నేహముగల శ్రీపాఞ్చజన్యమును (౨౦) మనోహరమైనశ్రీహస్తమునందు సేవించితిని. (౨౩)

వ్యా.— ముతల్పాట్టు.— (తిరుక్కణ్డేన్) ధర్మన్దన్నై క్కణ్డేన్. (పొన్మేనికణ్డేన్) అవళిరుక్కుమాసనఙ్గణ్డేన్. (తికళుమరుక్కననినిఱముఙ్గణ్డేన్) ఇరువరుమ్ శేర్న్దశేర్త్తియాలే యిళవెయ్యిల్ కలన్దాప్పోలేయిరుక్కుమపడి. (శెరుక్కిళరుమ్పొన్నాళికణ్డేన్) అస్థానేభయశఙ్కైపణ్ణి "వడివాయ్నిన్వలమార్బినిల్ వాళ్కిన్ఱమఙ్గైయుమ్పల్లాణ్డు వడివార్ శోతివలత్తుఱైయుమ్శుడరాళియుమ్పల్లాణ్డు" ఎన్గిఱపడియే తిరువాళియైక్కణ్డేన్. (పురిశఙ్గైక్కణ్డేన్) "ప్రాఞ్జలిం ప్రహ్వమాసీనమ్" ఎన్గిఱపడియే. (ఎన్నాళివణ్ణన్పాలిన్ఱు) కడల్పోలే శ్రమహరమానవడివైయుడైయనక్కుక్కాట్టినవన్బక్కలిలే. (తిరుక్కణ్డేన్. పొన్మేనికణ్డేన్) ప్రథైక్కాశ్రయఙ్గణ్డేన్. (తికళుమరుక్కననినిఱముఙ్గణ్డేన్) ఇరువరుఙ్గలన్దకలవియాలే పిఱన్దసముదాయశోభై, (ఎన్నాళివణ్ణన్బాల్) కడలిలేయిత్తే పిరాట్టియుమ్ మఱ్ఱుముళ్ళ రత్నఙ్గళెల్లామ్ పిఱప్పతు. (ఇన్ఱు) అవన్ కాట్టక్కణ్డేన్, ఇవర్కళ్ పురుషకారమాక క్కాణుకైక్కణ్డవిత్తెన్నపుమామ్.   ౧.

అరు.— ముతల్పాట్టు.— (ఇళవెయ్యిల్.) బాలాదిత్యనుడైయ అళికియతాయ్ ప్రకాశిక్కుఱ నిఱవెప్పొన్ఱుపుకరైక్కణ్డేన్. శెరువిలే-యుద్ధత్తిలే, శీఱుకిఱ. పెరియాళ్వారైప్పోలే తాముఙ్గణ్డోమెన్గిఱార్. (అస్థానేయిత్యాది) పురిశఙ్గమ్ పురికొణ్డతల్. ఆళివణ్ణన్, స్వభావపరమ్ ఇరణ్డాన్తాత్పర్యమ్.   ౧.

ఇన్ఱేకళల్ కణ్డే నేళ్పిఱప్పుమ్యానఱుత్తేన్
పొన్దోయ్వరై మార్బిల్పూన్దుళాయ్—అన్ఱు
తిరుక్కణ్డుకొణ్డతిరుమాలే, ఉన్నై
మరుక్కణ్డుకొణ్డెన్మనమ్.   ౨.

అన్వ.—పొన్ తోయ్ వరై మార్బిల్ పూ (5) తుళాయ్ అన్ఱు తిరు కణ్డుకొణ్డ తిరుమాలే! (10) ఎన్ మనమ్ మరు ఉన్నై కణ్డుకొణ్డు (15) ఇన్ఱే, కళల్ కణ్డేన్ ఏళ్ పిఱప్పుమ్ (20) యాన్ అఱుత్తేన్.

అర్థము — శ్రీదేవి నిత్యవాసముచేయునట్టిదియు పర్వతమువలెనుండునదియునై నవక్షస్థలమునందు సుందరమైన (౫) తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడును అసముద్రమథన కాలమునందు శ్రీదేవిచ్చే గనిపెట్టఁబడిన శ్రియఃపతీ! (౧౦) నామనంబు అమరియుండి దేవరవారికి తెలిసి కొనెను. (౧౫) ఇప్పుడే తిరువడిని సేవించితిని, వృద్ధిఁబొందెడి జన్మములను (౨౦) నేను నశింపఁజేసితిని. ౨.

వ్యా.—ఇరణ్డామ్పాట్టు.—(ఇన్ఱేయిత్యాది) కైఙ్కర్యమే యాత్రై యామ్పడి యాయిత్తు. (ఏత్తవప్పమ్యానఱు ఱ్తేన్) ప్రతిబన్ధకమ్ పోయిత్తెన్ఱు తొలైన్దువప్పడియాయిత్తు. (పొన్ఱోయిత్యాది) "పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌవక్షస్థలంహరేః" ఎన్ఱు పిరాట్టితానే యాత్తై ప్పట్టువన్దువప్పడియాన మార్వుపడైత్త శ్రియఃపతియై. (ఉన్నైయిత్యాది) ఒరుప్రయోజనత్తైక్కొణ్డుపోకైయన్ఱిక్కే ఉన్ఱపక్కలిలే మరువిత్తెన్మనస్సు. ౨.

అరు.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.— (పొన్ఱోయ్వరై మార్వు) పొన్నెన్ఱ శ్రీపక్కప్పేరాకైయాలే పిరాట్టితోయ్న్ద మార్పైయుడైయవన్; పొఱాపొన్ఱహారణఙ్గళ్ తోయ్న్దమార్పైయుడైయవన్. అన్ఱు-అమృతమథనసమయత్తిలే, మరుక్కణ్డు-మునూయ్చ్చొల్, మరువినెన్జపడి.

మనత్తుళ్ళాన్ మాకడల్ నీరుళ్ళాన్, మలరాళ్
తనత్తుళ్ళాన్ తణ్డుళాయ్మార్బన్—శినత్తు
చ్చెరునరుకచ్చెత్తుకన్ద తేజ్ఞోతవణ్ణన్
పరునరకమ్తీర్క్కుమ్మరున్దు. 3.

అన్వ.—మాకడల్ నీర్ ఉళ్ళాన్ మలరాళ్ (5) తనత్తుఉళ్ళాన్ తణ్ తుళాయ్ మార్బన్ (10) శెరునర్ ఉక శినత్తు శెత్తు ఉకన్ద (15) తేజ్ఞోతవణ్ణన్ పరుమ్ నరకమ్ (20) తీర్క్కుమ్ మరున్దు. మనత్తుళ్ళాన్. (23)

అర్థము.— మహోదధిజలమందుపవ్వళించియుండువాఁడును, కమలమునందవతరించిన శ్రీదేవి (౫) స్తనములయందుండువాఁడును, శీతళమైనతుళసీమాలను వక్షస్థలమునందుఁ గలవాఁడును, (౧౦) శత్రువులు నశించునట్లుఁ గోపగించి చంపి సంతోషించిన వాఁడును, (౧౫) పరిపూర్ణమైన సముద్రమువంటి వర్ణముగలవాఁడును, వచ్చెడినరకమును (౨౦) తీర్చెడి దివ్యౌషధము నైన శ్రీమన్నారాయణుఁడు నామనస్సునందు వాసము జేయుచున్నాఁడు. (౨౩) 3.